

Giới thiệu Đứa Ngốc, Em Yêu Anh

Bạn đang đọc truyện Đứa ngốc, em yêu anh của tác giả Tân Lăng Ái trên website đọc truyện online.

Một hồi tai nạn xe cộ, làm thay đổi một số phận, con đường đi đến giấc mộng của hai anh em

Hắn, Hwang Tae Kyung: Nếu em không có cách nào có thể cất giọng, như vậy giấc mộng của em, liền để anh hoàn thành đi!

Ta, Hwang Jin Hee: Nếu không thể ca hát, như vậy, em sẽ lựa chọn một con đường khác để đi tới, anh trai!

Một lần gặp gỡ bất ngờ, để cho hai con người bề ngoài ôn nhu, nội tâm lạnh lùng gặp nhau!

Kang Shin Woo! Đối với một cô gái hát [anh là đứa ngốc], đứa ngốc không dám nói rõ!

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bất Đắc Dĩ Biệt Ly

Kiếp sống cô tịch lại “rèn giũa” rất lâu rồi cục cũng đã xong, ta bị liệt vào trong danh sách những người được đề cử, cùng mọi người đi tới “đường chuyển thế”, chúng ta xếp thành hàng, yêu lặng nhận mệnh của “Bạch”.

“Bạch” mở lòng bàn tay ra, trong bàn tay, rõ ràng xuất hiện một viên đá phát sáng. “Hắn gọi nó là ‘đá Vận’,” “Bạch” giải thích, “Người được hắn lựa chọn, có thể sống lại, bằng không thì sang ‘Cửa chuyển thế’ chuyển sang kiếp khác.”

Khi “Bạch” đi đến trước mặt của ta, ta giống như mọi người nhẹ nhàng chạm nhẹ vào khối ‘đá Vận’, đột nhiên một vầng sáng rực chột hiện đem ta vây xung quanh, ngay tại khi vầng sáng bạc ấy xuất hiện, ta rốt cuộc mất đi ý thức.

Xộc vào mũi là mùi của thuốc khử trùng nồng nặc, ta khó chịu mở to hai mắt, ánh vào tầm mắt là một mảnh tuyết trắng, tường trắng, đệm giường trắng như tuyết.

“Ta là ở bệnh viện?” Nhìn cảnh tượng trước mắt, ta nhíu nhíu mày.

“Bác sĩ, bác sĩ Park! Em gái của tôi tỉnh lại a!” Giọng nói như âm thanh của nước trong khe núi róc rách thật tự nhiên truyền vào trong tai của ta.

Ta cố sức ngẩng đầu, mắt thấy một thân ảnh đi tới gần ta, nắm chặt lấy bàn tay của ta, kích động vui sướng nói: “Cám ơn trời đất! Jin Hee, em cuối cùng cũng tỉnh rồi!”

Ta lúc này mới nhìn rõ, người trước mắt là đứa con trai nhỏ, lớn lên giống như thiên sứ thật tinh khiết. Bộ dáng hắn ước chừng khoảng mười bốn mười lăm tuổi, trên đầu quần băng vải còn chảy ra một tia đỏ sẫm.

“Người là ai?” Ta mở miệng hỏi, nhưng không có phát ra âm thanh. Ta thử đến vài lần, đều là như thế.

Ta khiếp sợ nhìn về phía nam hải, đã thấy hắn vẻ mặt hoảng sợ nhìn ta, nửa ngày cũng không nói gì.

Bác sĩ đi đến, nam hải tựa như là nhìn thấy cứu tinh chạy nhanh qua, cầm lấy cánh tay của vị bác sĩ ấy, kích động hỏi: “Bác sĩ Park, anh mau nhìn xem, sao lại thế này? Rốt cuộc làm sao vậy? Jin Hee em tôi nói không ra lời!”

Cánh tay bác sĩ Park bị nam hải gắt gao tóm lấy, hắn ăn đau nhíu nhíu mày, vỗ vỗ bả vai nam hải nói: “Hwang tiên sinh! Cậu đừng vội, mời cậu trước hết buông tay, để cho tôi có thể giúp Hwang tiểu thư kiểm tra một chút!”

Bác sĩ Park đi tới, từ trong túi lấy ra đèn pin nhỏ cùng ống nghe bệnh, còn thật sự đối với ta kiểm tra lần lượt một phen, tay hắn nắm lấy tai nghe, đối với nam hải bộ dạng thật có lỗi nói: “Thân thể Hwang tiểu thư đã khôi phục, nhưng đến tột cùng là cái nguyên nhân gì làm cho cô ấy không thể nói, chúng ta còn phải tiến hành thêm một bước kiểm tra!”

Ta nhìn hai người liếc mắt một cái, lấy tay ra dấu, ý tá tiểu thư dễ dàng am hiểu ý người mang tới giấy bút, ta nhìn cô nở nụ cười cảm tạ. Cúi đầu, đang

muốn hạ bút, đột nhiên dừng lại: “Tiếng Hàn! Bọn họ vừa rồi là nói tiếng Hàn!”

Ta ngẩng đầu, đối với nam hài nở nụ cười một chút, viết: “Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Nam hài đi tới, nhìn thấy câu chữ ta viết, cúi thân mình xuống an ủi: “Jin Hee, không cần lo lắng, chúng ta nhất định sẽ chữa khỏi cho em, nhất định có thể!”

Nghe được nam hài ân ân nghẹn ngào, ta giờ tay lên, mỉm cười ở trên mặt hấn lau nhẹ.

Lại nằm ở trong bệnh viện ngày người vài ngày, làm rất nhiều lần kiểm tra, thế nhưng kết quả vẫn như cũ không có tiến triển gì hơn, ta thờ dãi, ‘Bác sĩ cũng không rõ mình hơn chính mình’, ta nhìn qua báo cáo mấy đợt kiểm tra, tuy rằng đã biết nguyên nhân mất giọng, ta thế nhưng cũng không có cách nào phẫu thuật cho chính mình a!

Ta hiện tại kêu Hwang Jin Hee, ta từ trên bản báo cáo nhìn thấy, năm nay gần 11 tuổi. Mà cái nam hài kia kêu Hwang Tae Kyung, ngày đó bác sĩ Park viết lịch kiểm tra thì biết được. Nghe nói là anh trai của ta, chúng ta là bởi vì tai nạn xe cộ mới vào bệnh viện.

Hwang Tae Kyung? Cái tên này nghe thật quen.

Cửa mở, Hwang Tae Kyung giống như thường lệ mỉm cười đi vào, đem đồ ăn đặt ở trên bàn, nói với ta: “Jin Hee, vừa rồi khi đi ra, anh nghe quản gia nói cha phải sắp về nước. Jin Hee nhìn thấy cha nhất định thật cao hứng đi!” Hấn nói xong, trong mắt ẩn giấu sự thân nhiên cô đơn cùng ưu thương.

“Anh chúng ta về nhà đi” Ta lấy ra giấy bút mang theo bên người, viết.

“Về nhà? Nhưng là em còn chưa có tốt a?” Hwang Tae Kyung khó hiểu hỏi.

“Em thân thể tốt lắm, nằm trong bệnh viện thực buồn em muốn về nhà” Ta quyết miệng viết.

“Được rồi! Anh đi làm thủ tục xuất viện cho em!” Hwang Tae Kyung dễ dàng ta nói.

.....

Về tới nhà ‘Xa lạ’, quản gia cùng người hầu cung kính đứng ở cửa chờ chúng ta.

Ta lôi kéo bàn tay Hwang Tae Kyung, hết nhìn đông tới nhìn tây tiêu sái đi vào.

Chúng ta đang muốn đi lên lầu, quản gia đi đến bên người, khom người nói: “Thiếu gia, lão gia đã về, giờ đang ở thư phòng, mời thiếu gia đi qua một chuyện.”

“Àn, tôi đã biết!” Hwang Tae Kyung thân thủ sờ sờ đầu của ta, cười nói: “Jin Hee về phòng nghỉ ngơi trước đi! Anh lát nữa đi qua thăm em.”

Ta bất mãn nhéo tay hấn, đối với hấn gật gật đầu.

Hwang Tae Kyung cười vuốt cằm, xoay người đi tới thư phòng.

“Tiểu thư, mời đi theo tôi.” Quản gia cung kính nói.

Ta cười đối với hấn gật đầu, đi theo hấn vào phòng.

Cửa vừa mở ra, đối diện là một phòng ngủ loại nhỏ, nơi đó có đặt dây sofa, giá sách cùng TV, lấy màu xanh lá, xanh lam, màu trắng làm chủ đạo, đi một vòng, lại phát hiện không gian xung quanh là hình tròn, chính giữa căn phòng có một cái giường lớn, phân cách bởi tường hình cung, đem gian phòng chia làm ba phần: Chính giữa là phòng ngủ, bên trái là phòng nghỉ, bên phải là toilet. Đều là ba màu lam, xanh lá, trắng sắc làm nền. Phối hợp thật hài hòa, thực hợp tâm ý của ta.

Ta ở một bên nhìn vật dụng bố trí một cách quen thuộc trong phòng, một bên chờ Hwang Tae Kyung đến.

Nhưng là, qua hồi lâu cũng chưa thấy hấn đến, ta không khỏi có chút phiền muộn, liền quyết định chính mình đi tìm hấn.

Ta vừa mới tới nơi vừa rồi Hwang Tae Kyung rời đi tìm, nhìn đến có mấy cánh cửa, ‘Rốt cuộc nơi nào là thư phòng đâu?’ ta khó khăn đi tìm, vừa muốn mở cửa ra, chợt nghe đến bên trong truyền ra thanh âm nam nhân tức giận.

“Người rốt cuộc muốn làm gì? Chính người cho dù không thể đi đi con đường chính mình thích, vì cái gì lại muốn hại Jin Hee? Các người tuy rằng không phải cùng một mẹ sinh ra, nhưng nó vẫn như cũ là em gái của người!”

“Con tuy rằng ghen tị ngài đối với em đau sùng cùng yêu thương có thừa, nhưng con chưa từng có nghĩ qua muốn đã thương làm hại em ấy! Con chỉ muốn kế thừa ý nguyện của ngài, trở thành nhạc trưởng, cho nên, con càng thêm hy vọng Jin Hee có thể đi con đường mà chính mình thích. Cho tới bây giờ, cũng chưa từng có ý muốn thương tổn.” Hwang Tae Kyung áy náy khó khăn nói.

“Kia bây giờ phải làm sao! Nó hiện tại như thế nào ca hát? Giấc mộng của nó, như thế nào có thể thực hiện, thật vất vả mới được tán thành, được nhận,

hiện tại giấc mộng của nó phải như thế nào thực hiện!” Nam nhân thương tiếc nói.

“Thực xin lỗi, đều là lỗi của con!” Hwang Tae Kyung giải thích nói.

“Người đi ra ngoài đi! Ta muốn yên lặng suy nghĩ một chút!” Nam nhân đối với Hwang Tae Kyung phất phất tay, mềm nhũn tựa vào trên chỗ ngồi.

Hwang Tae Kyung cúi đầu đứng ở tại chỗ, dừng lại vài giây, gất gao nắm quyền đầu, nặng nề bước chân rời đi.

.....

Ta lẳng lặng đứng ở cửa, cửa mở, ta cũng không muốn tránh né, nhìn thấy ta về mặt Hwang Tae Kyung áy náy tự trách, tâm lý của ta cũng là một trận đè nén, thân thủ nắm lấy bàn tay nắm thành quyền của hắn, thối thối hơi cho tay hắn.

Hắn mở tay ra, ta ngẩng đầu đối với hắn cười, ở trong lòng bàn tay hắn viết ba chữ ‘Không quan hệ’.

Hwang Tae Kyung thu tay lại, cầm lấy đầu ngón tay của ta, lắc đầu cười khổ nói: “Không quan hệ? Jin Hee, như thế nào lại không quan hệ đâu? Cha nói rất đúng, là anh tính tình không tốt, lại không đủ thành thực. Là anh, là anh hại em!”

Ta đối với tự trách cùng áy náy của hắn bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

.....

Thời điểm dùng bữa tối, ta lần đầu tiên nhìn thấy ‘người cha’ trong truyền thuyết.

Hắn về mặt tươi cười nhìn ta, ôn hòa nói: “Jin Hee, cùng ba ba đi nước Mĩ đi!”

‘Định’ Hwang Tae Kyung nĩa ăn trong tay rơi mạnh xuống bàn, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Cha nhìn hắn có ý trách cứ một cái, ngược lại nói với ta: “Ba đã liên lạc với chuyên gia ở Mĩ trên phương diện y học, Jin Hee, ba ba nhất định sẽ chữa khỏi cho con.”

Hwang Tae Kyung ngẩng đầu, sâu kín nhìn cha, bộ dạng đang liều mạng chịu đựng nước mắt, thân thể run nhè nhẹ, giống như tiểu động vật bị chủ nhân vứt bỏ, ở trong gió đêm lạnh run. Hắn đẩy mâm ra, đứng lên, xoay người rời đi.

‘Con không đi!’ Ta lấy tay làm thủ ngữ nói.

“Jin Hee?” Cha không có nhìn tư thế tay của ta, nghi hoặc nhìn thoáng qua quần gia. Quần gia khom người mang tới giấy bút.

‘Con không cần rời đi’ Ta viết trên giấy.

“Vì cái gì a? Cha là muốn tốt cho con!” Cha tỏ vẻ khó hiểu hỏi.

‘Con cùng anh đều là con của người, ngại vì sao nặng bên này nhẹ bên kia’ ta viết xong, có chút buồn bực nhìn cha.

Ba ba đột nhiên trầm mặc, hồi lâu, mở miệng nói: “Chuyện này về sau lại nói.” Quay đầu đối với quần gia phân phó: “Đi mời một vị giáo sư ‘người hiểu ngôn ngữ bằng tay’.” Nói xong, nhìn ta liếc mắt một cái liền rời đi.

Nhìn bóng dáng ba ba, ta lấy lại tinh thần, trên giấy viết ‘Quần gia phiền toái người đưa cho anh chút đồ ăn đi’.

Quần gia khom người, đi xuống chuẩn bị.

.....

Trở lại phòng, ở trên giá sách tìm được mấy chồng nhạc phổ thật dày, cùng với một quyển nhật kí. Ta mở nhật kí ra, bắt đầu khám phá cuộc sống của ‘Ta’ trước kia.

Nguyên lai Hwang Jin Hee, ba ba là chỉ huy trưởng của dàn nhạc quốc tế hoàng gia, gia thế quý tộc có danh tiếng về phương diện âm nhạc, là một người yêu âm nhạc như mạng.

Mẫu thân của hắn khó sinh đã chết. Cha là chỉ huy trưởng dàn nhạc quốc tế hàng năm đều không ở nhà, anh trai Hwang Tae Kyung trở thành là nơi duy nhất dựa vào, em biết giấc mộng của Hwang Tae Kyung, lại bị ba ba cương quyết an bài đi lên con đường ‘Q=chỉ huy trưởng quốc tế’.

Em muốn thay thế Hwang Tae Kyung thực hiện giấc mộng, cho nên, em cố gắng ca hát, cố gắng học tập các loại nhạc khí, giấc mộng trở thành một ca sĩ, rốt cục, em bị người ta đón nhận rồi, được tiếp nhận rồi! Nhưng là, cố tình lại xảy ra tai nạn xe cộ, khiến em qua đời.

Trong nhật kí ghi lại nhiều nhất, chính là Hwang Tae Kyung, hắn là thiên tài sáng tác cùng với tài năng diễn tấu đàn dương cầm.

Hắn thể chất rất yếu, không chỉ có áp lực bị viêm dạ dày, chứng bệnh khiết phích, chứng bệnh quáng gà, chứng mất ngủ, khi ngủ còn có mộng du rất hay

đau ốm, hơn nữa thể chất mất cảm nà: Tôm he các loại mất cảm khác. Tính tình quật cường, mắc chứng cuồng loạn khóc lóc om sòm, tự kỷ không thể tiết chế, cùng hẳn một chỗ sẽ tương đối một nhọc.

Ở sau về bề ngoài hoàn mỹ bên trong tâm hồn là một đứa trẻ bị vứt bỏ linh hồn bị tổn thương, thế mới biết hẳn này thật ra là một người tương đối đáng thương. Thế nhưng hẳn đối với sự thương hại của người khác lại thấp phần phần cảm.

“Ta hiện tại là cái dạng này, Hwang Tae Kyung nhất định thực tự trách đi! Hwang Jin Hee, người không bỏ xuống được, mới có thể để cho ta tới thay thế người đi! Yên tâm, ta nếu kế thừa thân thể của người, cũng sẽ kéo dài cảm tình mà người đối với Hwang Tae Kyung ! Từ nay về sau, ta chính là Hwang Jin Hee !” Ta ở trong lòng hướng Hwang Jin Hee cam đoan nói.

.....

Sáng sớm ngày hôm sau, ta vừa xuống lầu, chỉ thấy quản gia cuống quýt phân phó công việc cho người hầu, hơn nữa vẻ mặt rất lo lắng.

“Làm sao vậy” Ta đem tờ giấy viết xong đưa tới trước mặt quản gia.

Quản gia áy náy nhìn ta liếc mắt một cái, do dự một chút, nói:“Tiểu thư! Thiếu gia không thấy đâu!”

“Không thấy, như thế nào lại không thấy ?” Lòng của ta trong nháy mắt nhảy lệch nửa nhịp.

Ba ba đã phân phó cho người đi tìm, ta cuộn mình ở trên sofa, rất lo lắng, hơn một ngày, quản gia thu được một phong thư, là của anh Tae Kyung : Hẳn muốn chúng ta đừng tìm hẳn nữa, hẳn nói, hẳn rất khá.

“Như thế nào lại rất khá, thân thể như vậy, tính tình như vậy, như thế nào có thể tốt?” Ta buồn bực nghĩ.

“Jin Hee, nếu Tae Kyung không trở lại , người liền cùng ta đi Mi đi!” Nhìn khuôn mặt tiêu tụy của ba ba, tựa hồ trong thời gian ngắn già đi rất nhiều, vốn dĩ muốn chỉ trích, cũng không thể nói gì, ta lẳng lặng nhìn ba ba, gật đầu đáp ứng.

Ta thấy trong sổ tay ở trong phòng tìm thấy địa chỉ hòm thư điện tử của anh Tae Kyung trước kia vẫn dùng, gửi cho hẳn một tin nhắn:

Anh:

Em quyết định cùng cha đi sang Mi, ngày mai buổi chiều ba giờ cất cánh, hy vọng đến lúc đó có thể gặp được anh.

Em nhất định sẽ trở về, anh, thừa dịp này, anh hãy hảo hảo hoàn thành giấc mộng chính mình đi! Kia cũng là giấc mộng của Jin Hee!

Anh, từ nhỏ đến lớn, anh là người duy nhất làm bạn ở bên người em a! Dùng âm nhạc khiến cho em cảm nhận được sự ấm áp, dỗ em đi vào giấc ngủ, thấp sáng sinh mệnh u ám của em! Em yêu âm nhạc, lại càng yêu anh hơn! Anh vĩnh viễn là người không thể thay thế.

Em gái: Jin Hee

“Mặc kệ có ích hay không, tạm thời để cho chính mình nhớ lại đi!” Nằm ở trên giường mềm mại, ở trong lòng an ủi nói.

.....

Sân bay người rất nhiều, ta chờ thật lâu, ý đồ tìm kiếm cái thân ảnh quen thuộc kia.

“Jin Hee, chúng ta phải vào trong!” Ba ba vỗ vai của ta, nói.

Ta mất mát đi theo ba ba vào trong, quyến luyến quay đầu nhìn liếc mắt một cái, hẳn vẫn như trước không có xuất hiện.....

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chờ Mong Ngày Gặp Lại

Sau khi sang Mi, ba ba lập tức liền làm thủ tục nhập học vào học viện âm nhạc Julia cho ta.

Học viện âm nhạc Julia, là học viện âm nhạc đứng đầu thế giới. Năm 1923 Mi quyên tiền 2000 vạn đô la vào quỹ để sáng lập viện nghiên cứu âm nhạc Julia, năm 1926 học viện đào tạo thêm khoa âm nhạc & nghệ thuật [từ năm 1905 f. chuyên đào tạo người mẫu do Rosch sáng lập] xác nhập vào học viện âm nhạc Julia, năm 1968 thiết kế thêm vũ đạo cùng kịch bản sân khấu chuyên nghiệp và chứng thức sửa tên thành học viện Julia, nhưng mọi người

vẫn thường hay gọi là học vào học viện âm nhạc Julia.

Tháng 10 năm 1969 trường học tới trung tâm nghệ thuật Lincoln biểu diễn. Nên đại bộ phận giáo sư là người New York yêu thích loại hình âm nhạc này cùng với sân khấu kịch nhạc, đương nhiên, ba ba cũng ở trong đó.

“Jin Hee, ba cho con cách thức liên hệ với giáo sư bệnh viện tư thánh Drew New York, con ngày mai liền đi qua đi!” Ba ba ngồi ở trước bàn ăn, nghe nhạc nói.

“Ngày mai phải đi sao? Ngày mai Andrew tiên sinh muốn kiểm tra diễn tấu đàn dương cầm đâu!” Ta dùng ngôn ngữ thủ tay ra hiệu.

“Không có việc gì, ba sẽ nói với hắn.” Phụ thân cười nói với ta, sau đó trầm mê ở trong âm nhạc, chỉ huy.

Đến đây nửa năm, ta đã bắt đầu thích ứng với cuộc sống nước Mỹ, ở học viện âm nhạc Julia mỗi ngày kỳ thật rất đẹp, nghe được những nhạc thanh từ các nơi truyền ra thật rất tuyệt vời, luôn có thể làm cho ta say mê trong đó, ở thời điểm nhân hạ, ta cuối cùng sẽ gửi thư điện tử cho anh Tae Kyung, chính là cho tới bây giờ hắn cũng không có hồi âm.

Anh:

Em ngày mai sẽ đi bệnh viện tư thánh Drew nhận trị liệu, nhưng là, em cũng không nghĩ muốn rời đi, tựa như lúc trước rời đi Hàn Quốc giống nhau thật sự rất không muốn!

Anh hảo hảo bảo trọng thân thể đi! Nguyên vọng của anh, phải cố lên a!

Em nhất định sẽ công thành danh toại trở về!

Thượng đế đóng lại cánh cửa này, nhất định sẽ mở một cánh cửa ở nơi khác ra !

Em gái: Jin Hee

Tắt máy tính đi, pha một ly sữa nóng, tựa vào bên cửa sổ, nhìn vàng trăng tròn ngoài cửa sổ, âm thầm vì anh cầu nguyện, ‘Minh Nguyệt ngàn dặm gửi nhớ mong, để cho vàng trăng tròn này mang đi lời chúc phúc của em đối với anh đi!’

Thanh âm trên phi cơ ôn nhu truyền đến, đến New York rồi.

Ta kéo hành lý chậm rãi tiêu sái đi ra, nhìn xung quanh trống trải, cười cười có chút thất lạc, ‘Cuộc sống thật sự là giống lục bình ! Lục bình a!’

‘Lục bình phiêu bạt không cội nguồn, khách tha phương chân trời xa xăm chớ có hỏi, tuyết đọng ngưng kết bình phong tĩnh lặng ngồi nơi đó. Tháng ba hoa mai rơi rụng khắp, trắng trên đầu sáng tỏ chốn không người. Ta là người khách phiền muộn chốn nhân gian, quân tung hoành lệ rơi nào đâu biết. Khi đứt ruột nhớ lại chuyện xưa.’

Ta cười khổ lắc đầu, tiếp tục về phía trước đi, ngăn đón xe taxi, đi tới bệnh viện tư thánh Drew.

Ta xuống xe, kéo hành lý, đi vào cửa lớn, kiến trúc màu trắng ngà, thần thánh mà trang nghiêm.

Đi vào văn phòng viện trưởng, ta cúi đầu hành lễ.

“Ngài khỏe chứ tiên sinh, em là Hwang Jin Hee. Thật cao hứng khi nhìn thấy thầy!” Ta lấy thủ ngữ nói.

“Xin chào, Hwang tiểu thư, ta có nghe cha cô nhắc tới,” Một nam tử trung niên mái tóc vàng tươi cười đứng lên, “Ta là viện trưởng thánh Drew, Smith, nhìn thấy cô, ta thật cao hứng!”

Smith tiên sinh ấn đường điện thoại, nói: “Thù Dịch, phiền toái cô vào đây một chút!”

“Cô đi vào phòng nghỉ ngơi trước đi, ngày mai chúng ta sẽ bắt đầu làm một ít kiểm tra!” Smith cười nói với ta.

“Tốt, cảm ơn ngài! Tạm biệt!” Ta khom người, đi theo y tá tiểu thư đứng ở cửa.

Đi vào phòng chuẩn bị cho ta, ta thủ thế cảm ơn y tá tiểu thư, cô ấy cười rồi rời đi.

Tuy nói ta ở thánh Drew tư này thân phận vào ở chính là bệnh nhân, nhưng không có ở trong phòng bệnh, mà là một mình trong phòng xếp nhỏ, đơn giản mà sạch sẽ, làm cho ta rất là vừa lòng.

Ngày hôm sau đã làm bước đầu kiểm tra xong, ta đi thăm quan một vòng quanh bệnh viện.

Nguyên lai, thánh Drew này không chỉ có một bệnh viện thôi, thế nhưng lại là một khu học viện, viện nghiên cứu.

Ta tìm được thư quán ở đây, nơi này có rất nhiều sách các loại, đương nhiên, đều liên quan đến nghiên cứu y học, ta thuận tay từ trên giá sách cầm một quyển, đứng đó lật xem, đây là một quyển giới thiệu danh y trị liệu ở Mỹ, xem như là ghi chú tổng hợp lại đi!

“Xin chào, không nghĩ tôi lại ở chỗ này cũng gặp được cô!” Ta quay đầu lại, hẳn là môn sinh đặc ý của giáo sư Smith, vừa rồi thời điểm ta làm kiểm tra, hẳn cũng ở chỗ này.

“Xin chào, tôi là Hwang Jin Hee! Thật cao hứng nhìn thấy anh.” Ta cười ‘nói’.

“Xin chào, tôi là Edward!” Hắn cầm sách, ngồi xuống ở bên cạnh ta, lẳng lặng đọc sách.

Ta thu hồi tầm mắt, lại đem tinh lực tập trung ở trên cuốn sách.

Xem như ‘Hâm nóng làm mới’, vừa lúc đem kiến thức mười năm qua ôn tập củng cố lại một chút.

Bất tri bất giác, đã qua một năm, một năm này, ta thường xuyên cùng Edward ở thư quán đọc sách, còn có thể trao đổi cùng ta một số vấn đề tham thảo.

Khi ta đang ngồi viết báo cáo hệ thống tổ chức vô đại não, bị Edward một phen đoạt qua, hẳn còn không có thêm quan tâm đến ý nguyện của ta, liền đem báo cáo cho giáo sư Smith, giáo sư sau khi nhìn liền tán thưởng cực kỳ, đặc biệt đề cho ta ở thánh Drew học y.

Từ nay về sau, cuộc sống của ta ngay tại thánh Drew và trong lúc đó học viện âm nhạc Julia cũng đang gấp rút xoay quanh.

————— phân cách tuyến thời không —————

Trong đầu vang lên giai điệu tuyệt vời, tay không tự chủ được múa bút, nhạc thanh du dương chậm rãi vang lên, đi theo tay của ta đi ra, tay phải một lần, tay trái một hồi, chỉ huy dàn nhạc giao hưởng đội diễn tấu, gây trong tay tung bay mềm nhẹ không ngừng phát ra chỉ lệnh không tiếng động. Tiết tấu khi chậm khi nhanh, khi thì như nước chảy róc rách, khi thì như luồng nước chảy xiết.

Gậy chỉ huy ở trên không trung vẽ một đạo hình cung, rồi đột nhiên dừng lại, thoáng chốc trong thiên địa tĩnh lặng một mảnh.

Ta xoay người, đối với mọi người tao nhã cúi đầu chào cảm ơn.

Ánh đèn xung quanh đều được thấp sáng, chiếu sáng mỗi một góc nơi đây, một khắc kia tràng đào ngân vang, liên hồi như tiếng sấm rền.

Ta nhìn phía ba ba nơi thánh phòng, hẳn hai mắt ửng đỏ, kích động khó có thể ức chế, hòa theo mọi người, dùng sức vỗ tay.

Ta thay áo dài trắng, cầm vào bàn khoán **đi tới văn phòng giáo sư Smith gõ cửa đi vào, chỉ thấy giáo sư Smith về mặt si mê nghe tiếp sóng chương truyền trên máy tính, nhìn thấy ta tiến vào, vô án kích động đứng lên.

“Nga, chúc mừng cô! Tiểu thư Hwang Jin Hee xinh đẹp tôn kính, chúc mừng cô diễn xuất thành công!” Hắn vỗ vai ta, kích động nói, “Cô là nữ chỉ huy hội kịch sân khấu tuổi trẻ nhất ở New York! Rất hoàn mỹ! Không hổ là người chỉ huy ‘Quốc tế’ a!”

“Đa tạ ngài tán thưởng, đây là vé mời công diễn vào cuối tuần của tôi, hy vọng có thể hân hạnh được đón tiếp ngài!” Ta đánh cái thủ tay, lấy vé mời đưa cho hắn.

“Thật sự là rất cảm tạ! Buổi diễn tấu dàn dương tằm thế giới! Tôi thật sự là rất hạnh phúc!” Smith tiên sinh đem vé mời bảo bối để vào trong túi áo.

“Nga, đúng rồi!” Giáo sư Smith đi đến trước bàn học, cầm lấy hai tờ giấy chứng nhận, cười nói với ta: “Đây là giấy chứng nhận ‘bác sĩ’ của cô, còn có thư mời từ thánh Drew! Xin chúc mừng cô lần nữa!”

Ta tiếp nhận hai tấm bằng chứng nhận, thờ dài, đem thư mời thả lại trong tay giáo sư Smith, khoa tay múa chân nói: “Cám ơn ngài! Phi thường cảm tạ hảo ý của ngài, chính là ta đành phải khiến ngài thất vọng mất rồi, ta đã quyết định sau khi công diễn sẽ trở lại Hàn Quốc.” Ta đối với Smith cười cười tỏ vẻ thật có lỗi.

Hắn tiếc nuối cảm thư mời về, nhìn ta một hồi, vui đùa nói: “Như vậy, chúc cô may mắn!”

Từ văn phòng đi ra, mới vừa đi đến cửa thang máy, chỉ thấy Edward đứng ở nơi đó tựa vào tường, hẳn nhìn thấy ta, mỉm cười, đi tới.

“Này cho anh!” Ta đem vé công diễn đưa cho hắn.

Hắn tươi cười nhận lấy, nhìn ta cố lấy dũng khí nói: “Cám ơn! Đêm nay tôi có may mắn được cùng ngài cùng ăn bữa tối sao?”

“Vinh hạnh của tôi!” Ta mỉm cười khoa tay múa chân nói.

Chúng tôi đi vào nhà ăn, Edward thực ga-lăng kéo ghế ra giúp cho ta, ga-lăng rót rượu.

“Chúc mừng cô! Tuy rằng chậm một ngày!” Edward nâng chén chúc mừng.

Ta cười vuốt cằm, uống một ngụm rượu vang, không tòi, chateau latour pauillac 1990.

Edward đánh cái thủ thế, một người phục vụ sinh cầm đàn violon đi tới, đứng ở bên cạnh bàn, chậm rãi diễn tấu [Kanon]. *hoa âm*

Ta thật sự nghiêm túc lắng nghe, mắt lại thấy một người phục vụ khác ôm một bó hoa hồng đi tới.

Hoa hồng?

Đang lúc ta cảm thấy vô cùng nghi hoặc, Edward đẩy ghế đi ra, nhận lấy bó hoa tươi thắm rực rỡ, đi đến trước mặt của ta, quì một gối, chân thành nói:“Tiểu thư Hwang Jin Hee thân ái, xin hãy chấp nhận tình yêu của ta!”

Xung quanh một tràng tiếng pháo tay kéo dài, ta nhìn về mặt thành ý của Edward, không biết phải làm như thế nào cho phải!

Ta đẩy ghế bước ra, đối với Edward thủ thế:“Thực xin lỗi!”

Edward mắt mắt nhìn ta, trong mắt hần toát ra nỗi bi thương cùng cô đơn, nhìn vào đôi mắt ta đau đớn dâng trào, hắn chậm rãi đứng lên, miễn cưỡng nở nụ cười rồi xoay người rời đi.

Hoa rơi xuống, cánh hoa rơi là tả ở trên tấm thảm, mảnh hồng chói mắt.

Ta trở lại học viện âm nhạc Julia, tham gia lễ tốt nghiệp.

Buổi tối tắm rửa xong, một thân mỗi một rả rồi, ta mở máy tính, viết thư gửi cho anh Tae Kyung mà vĩnh viễn không được hồi đáp lại:

Anh:

Em đã tốt nghiệp rồi, sau buổi công diễn em sẽ về nước.

Em sẽ thực hiện giấc mộng chính mình, cũng kế thừa ý nguyện của ba ba.

Như vậy, anh đâu? Tám năm, ở trong khoảng thời gian dài đằng đẳng này có lẽ cũng chỉ ngẩn ngừ tựa như một cái chớp mắt, nhưng mà tám năm trong đời không chút đổi thay mãi chỉ có thể chờ đợi! Em vĩnh viễn là người em gái của anh!

Em gái: Jin Hee

Ta thu thập hành lý chuẩn bị rời khỏi New York, đợi cho buổi công diễn kết thúc, ta sẽ lên máy bay New York trực tiếp bay trở về Seoul.

Mở TV trong phòng ra, đang phát sóng trực tiếp ‘hôn lễ thế kỷ’ của hoàng thái tử điện hạ.

Nhìn thái tử phi người tao nhã thông dong kia, tựa hồ cũng hoàn toàn không có giống như là lời đồn ‘Bình dân’ kiến thức nông cạn như vậy a.

Ta tuy rằng biết thế giới này cũng có ‘Cung điện’ tồn tại, nhưng chưa từng nghĩ tới ‘Cung điện’ này lại tồn tại chuyện xấu, trực giác nói cho ta biết, trước mặt hoàng thái tử phi không phải một cô gái ngọc trong phim truyền hình lỗ mãng thiếu đầu óc a.

‘Đốc đốc đốc’ tiếng đập cửa vang lên, ba ba về mặt mỉm cười tiêu sái tiến vào.

Ba ba ngồi trên ghế sofa mỉm cười nhìn ta nói:“Jin Hee, lần này con trở thành chỉ huy trưởng của dàn giao hưởng quốc tế, truyền thông trong nước đều thực chú ý đâu!”Tập đoàn thần thoại’ cũng đánh điện chúc mừng.” Ba ba cao hứng nở nụ cười tự hào.

‘Thần thoại’ nghe rất quen a? Ta nghi hoặc nhìn về phía ba ba.

“Nga, ‘Tập đoàn thần thoại’ là tập đoàn lớn nhất thế giới, hiện tại hội trưởng Khurong Hi Thực là một nữ nhân rất lợi hại. Con hàng năm không ở Hàn Quốc, không biết cũng là chuyện bình thường!”

‘Không phải nam?’ Ta nhủ mày, ‘Không biết có thể có sự ngạc nhiên nào nữa hay không?’ Trong lòng ta tính toán.

dùng một khúc [thủy chi luân hồi] làm dấu chấm tròn viên mãn cho buổi công diễn.

Ta trở lại phòng nghỉ đổi bộ quần áo, ba ba đi đến gõ cửa.

“Jin Hee, hôm nay biểu diễn thực không tệ, con xem phản ứng tất cả mọi người đều tốt lắm.” Ba ba vừa lòng nói.

Ba ba thở dài, có chút hậm hực, nói:“Hiện tại trên mạng đều tôn xưng con là ‘ Venus âm nhạc ’, nếu.”

Venus? ‘Hoàn mỹ có chỗ thiếu hụt’? Ha ha!

Ta từ chối cho ý kiến lúc đầu cười khê, ‘Ba ba, họa phúc khó lường này cũng không sai, nếu không phải mất giọng, con như thế nào lại có được thành tựu như hôm nay?’

“Chính là chỉ nghĩ lại một hồi, luôn sẽ cảm thấy đáng tiếc cùng đau lòng!” Ba ba đem ta ôm vào trong ngực, vỗ lưng của ta, nói:“Tốt lắm, chuẩn bị đi

thôi!”

Cùng ba ba đi đến sân bay, trong tiếng radio vang hồi dài réo rắt, ta cùng ba ba vẫy tay tạm biệt, phải lên máy bay quay lại Seoul thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Gặp Thoáng Qua

“Các vị hành khách hiện tại phi cơ chúng ta bắt đầu hạ cánh, thỉnh các vị hành khách cài nút thắt an toàn, cầm lấy ván cửa, nâng ghế đệm tựa lưng, kéo màn che cửa sổ, cảm ơn.” Radio phát ra giọng nói ngọt ngào trẻ tuổi trong treo của cô phát thanh viên.

Ta tháo khăn che mắt, ngồi thẳng, thắt chặt đai an toàn, nhìn về phía nhóm tiếp viên hàng không đang bận rộn kiểm tra.

“Các vị hành khách phi cơ chúng ta hai mươi phút sau sẽ hạ cánh, thỉnh các vị kiểm tra đai an toàn, đường hạ cánh ở sân bay bề mặt độ ẩm Cảm ơn” Radio lại một lần nữa vang lên.

Ta nhìn ra bên ngoài, đã tối hơn một chút rồi.

‘Seoul! Xa nhau tám năm, ta rốt cục đã trở lại.’

Ta kéo hành lý chậm rãi đi tới, có chút chờ mong nhìn xung quanh.

Người tới đón thân nhân dần dần thưa thớt, ta tự giễu lắc lắc đầu, nhiều năm một thân một mình, không có người đưa đón, ta sớm đã quen . Nhưng là, trở lại nơi này, ta còn có ‘vọng tưởng’.

‘Anh sẽ không đến đây.’ Ta kéo hành lý đi đến cửa.

Đột nhiên, trong đám người nhôn nhao hấp dẫn tầm mắt của ta: Chỉ thấy một đồng người vây quanh ở nơi kia, vui sướng thét lên, trong tay còn nắm máy ảnh cùng bút.

‘Là ngôi sao đi!’ Lòng ta phỏng đoán, cười cười, đi ra sân bay.

Ở ven đường đợi một lát, ta đón một chiếc xe taxi, vừa muốn mở cửa, đã bị vài thanh niên lỗ mãng giành trước, trong đó một người thậm chí còn đụng vào ta, thân thể chột mắt đi cân bằng, nghiêng về một phía.

“Cô không sao chứ!” Thanh âm mềm nhẹ dễ nghe ở trên đỉnh đầu ta vang lên, ta đã bị người từ phía sau ôm lấy.

Ngẩng đầu nhìn bộ dạng người con trai ấy, gương mặt hắn thật xinh đẹp, tuy rằng dùng ‘xinh đẹp’ hình dung con trai rất là thất lễ, nhưng khuôn mặt người này thật sự là có thể dùng ‘mê hoặc lòng người’ để mà miêu tả. Ta nhẹ nhàng đẩy hắn ra, đối với hắn cúi đầu mỉm cười tỏ vẻ cảm tạ.

“Cô không sao chứ?” Nam tử hơi hơi cau hàng mi, lại hỏi.

‘Cảm ơn anh, tôi không sao!’ Ta dùng tay diễn tả.

Nam tử vẻ mặt kinh ngạc nhìn ta, nhưng là rất nhanh thu hồi biểu tình kinh ngạc, mỉm cười nói: “Thực xin lỗi, tôi không hiểu ngôn ngữ tay của cô, bắt quá, cô tựa hồ không có việc gì.”

Nhìn thấy xe taxi đến đây, ta đối với nam tử cúi đầu cáo biệt. Hắn cũng rất phong độ mở cửa xe cho ta, đem hành lý của ta để vào trong xe.

Ta ngồi vào trong xe, cười phát tay cùng hắn tạm biệt! [TNN: Shin ~ __ ~]

———— cắt tuyến nhân vật —————

“Shin Woo? Cậu như thế nào ở trong này?” Hwang Tae Kyung có vẻ không vui đi ra sân bay, thấy rõ người đứng ở ven đường, có chút kinh ngạc kêu lên.

“Lái xa đi đón Go Mi Nam, ngày ra mắt sắp tới gần, quản lý nhờ mình tới đây đón cậu!” Kang Shin Woo nói.

“Ân, chúng ta đây trở về đi!” Hwang Tae Kyung không kiên nhẫn lạnh lùng nói.

“Như thế nào? Không có tìm thấy người?” Kang Shin Woo nhìn Hwang Tae Kyung phía sau, nghi hoặc hỏi.

“Em ấy không biết mình sẽ đi đón!” Hwang Tae Kyung trầm thấp trả lời.

“Em?” Kang Shin Woo có chút kinh ngạc nói.

“Tốt lắm, chúng ta trở về đi!” Hwang Tae Kyung hiển nhiên không muốn nhiều lời, đi thẳng lên xe.

Hiện trường đã xuất hiện dòng người đông đúc, mọi người đều trong sự hưng phấn cùng lo lắng đợi chờ.

Quản lý Ma sửa sang lại quần áo trên người, đặc ý cầm lấy microphone nói: “Mọi người đợi lâu, hiện tại xin giới thiệu với mọi người các thành viên trong nhóm A.N.Jell Châu Á.”

Âm nhạc vang lên, Hwang Tae Kyung thay bộ âu phục màu trắng thiếu hứng thú tiêu sái đi xuống đài, Kang Shin Woo, Jeremy đều tự mình ngồi vào chỗ.

Đèn không ngừng chớp lóe, tiếng vỗ tay cùng cameras dội vang

Hwang Tae Kyung quyết miệng, vẻ mặt không kiên nhẫn; Kang Shin Woo thủy chung vẫn duy trì nụ cười hoàn mỹ; Jeremy hưng phấn vẫy vẫy tay, một đôi mắt linh động vụt sáng, chọc người trừu mến.

“Hiện tại, chúng tôi xin giới thiệu thành viên mới của A.N.Jell, Go Mi Nam!” Tiếng vỗ tay thưa dần, quản lý Ma lại cầm lấy microphone tuyên bố nói.

Cửa bị mở ra, Go Mi Nam tây trang màu trắng đứng ở cửa bước ra

————— cảnh tượng phân cách tuyến —————

Xuống xe trước biệt thự, ta kéo hành lý chậm rãi đi vào hoa viên.

Tám năm, ta lại trở về nơi này ngôi nhà ‘quen thuộc mà lại xa lạ’, đáng tiếc lần này trở về, chỉ có một mình ta.

Từ cửa một thân ảnh quen thuộc chạy đến, nước mắt của ta bắt gặp rơi xuống.

Là quản gia, tám năm không thấy, hẳn có vẻ già đi một chút rồi.

Hắn chân bước đi tập tễnh chạy chậm tới gần, trên gương mặt già nua nước mắt rơi rơi, đi đến trước mặt của ta, kích động nhìn, không dám tin hô to: “Tiểu thư!”

Ta tiến lên, ôm lấy vị quản gia trung thành này.

“Tiểu thư, cô, cô thật sự đã trở lại!”

Ta ngồi ở trên sô pha, nghe lão quản gia nói xong việc vặt, trong lòng thần nhiên mới vừa rồi cảm xúc kích động đã muốn thôi lui.

Ta cầm bút viết nói ‘Quản gia có tin tức của anh sao’

“Tiểu thư không biết sao?” Quản gia kinh ngạc hỏi ta, thấy ta vẻ mặt nghi hoặc, giải thích nói: “Ta từng báo cáo với lão gia, thiếu gia tham gia vào làng giải trí, hiện tại là giọng chính trong nhóm A.N.Jell. Tiểu thư thế nhưng không biết sao?”

‘Hwang Tae Kyung? A.N.Jell? Thì ra là thế a!’ Lòng ta âm thầm cất tiếng.

Quản gia dường như là nghĩ đến cái gì, lập tức bật TV.

Trên màn hình, quản lý Ma ngồi ở giữa, hai bên trái phải lần lượt là Hwang Tae Kyung cùng Go Mi Nam.

Quản lý Ma giờ microphone, giới thiệu nói: “Thành viên mới Go Mi Nam của ANJell chúng ta, từ ba năm trước trong số những thí sinh luyện tập đã trúng tuyển tìm ra người nổi bật nhất, về sau sẽ cùng Tae Kyung cùng nhau đảm nhiệm vị trí hát chính, thật quá chờ mong!”

Anh, thì ra là anh, vẻ mặt không cam lòng, vẻ mặt quật cường, quyết miệng, vẻ mặt không kiên nhẫn.

Ta nhìn Hwang Tae Kyung trên màn hình biểu tình sinh động, nước mắt phủ hoen mi.

Anh, giấc mộng của anh, cũng đã được thực hiện đi!

Đột nhiên nghĩ đến trong kịch bản, bọn họ sẽ đi quán bar chúc mừng, hoan nghênh thành viên mới gia nhập. Ta chạy vội vào trong phòng, lên mạng tìm quán bar bọn họ thường xuyên ghé!

Cầm địa chỉ mà quản gia tìm được, nhờ hắn chuẩn bị xe cho ta, quản gia vẻ mặt không đồng ý.

“Tiểu thư, người ngồi trên phi cơ hơn mười mấy tiếng đồng hồ, nhất định mệt chết đi, hôm nay hãy hảo hảo nghỉ ngơi đi. Cái quán bar kia, về sau lại đi, được không?”

Nhìn vẻ mặt lo lắng của quản gia, ta gật đầu đáp ứng.

Trở lại phòng, tắm rửa xong xuôi, ta nằm ở trên giường mềm mại, lại không hề buồn ngủ.

Nữ hầu gõ cửa đi vào, cung kính nói: “Tiểu thư, đã đến giờ dùng bữa tối !”

Ta sửa sang lại quần áo đi xuống lầu, trên bàn cơm làm thật nhiều món mà trước ta rất thích ăn, quản gia đang phân phó người hầu rót rượu, dọn đĩa, nhìn thấy ta đi xuống, vẻ mặt vui sướng.

Ta ngồi ở trên bàn cơm trống rỗng, đột nhiên không có cảm giác thèm ăn, nhưng nhìn đến vẻ mặt chờ mong bên cạnh của quản gia, vẫn là miễn cưỡng ăn mấy miếng.

Dùng xong bữa tối, ta đi vào phòng anh Tae Kyung trước kia, mở cửa ra, hết thấy đều giống hệt thời điểm trước kia, cũng biết rõ việc quản gia vẫn ngày ngày cẩn thận quét tước.

Đi vào trước giá sách, phát hiện anh Tae Kyung có lưu lại thứ gì đó, đều là ca khúc hoặc liên quan đến bộ phim ‘Hoa Mộ Lan’, nếu không phải biết thân thể anh Tae Kyung, ta nhất định sẽ giống như Go Mi Nam nghĩ đến anh là là fans của Hoa Mộ Lan.

Tuy rằng hận em, hận em vứt bỏ, thế nhưng trong nội tâm cũng tương đối để ý đi! Dù sao cũng là mẹ của mình, nguyên nhân vì không thể yêu, cho nên mới có thể hận thấu xương, tránh cũng không kịp đi!

‘Em đã muốn đuổi theo anh một người cô độc trong tám năm, hiện tại em đã trở về, em sẽ không lại để cho anh cô đơn !’ Ta ở trong lòng âm thầm thề, giống như đoán được cuộc sống tốt đẹp từ nay về sau.

‘Tám năm không gặp, anh sẽ nhận ra em sao?’ Ta hé miệng mỉm cười, trong lòng rất chi là chờ mong.

Tìm thấy cái vòng cổ của anh trước kia mang theo giống hệt cái của ta, mặt trên vòng cổ có chiếc nhẫn khắc ba chữ ‘Hwang Tae Kyung’. Cất vào trong hộp, ta vừa lòng gật gật đầu, lập tức đi nghỉ ngơi.

“Tiểu thư, đây là một chút tâm ý của tôi.” Quản gia cười lấy ra một cái hộp.

‘Cám ơn ngài, quản gia thúc thúc!’ Ta mở cái hộp nhỏ ra, oa, là một cái di động, là cái loại trước kia anh vẫn dùng! Ta cảm kích gật đầu với quản gia.

Lái xe đem ta đến Công ty A.N.Jell, ta ôn nhu vuốt ve lễ vật, đi xuống xe.

Ngồi bên đường rất có rất nhiều fans, những cô gái đang kiên nhẫn ngồi đợi aA.N.Jell đến, ta cười đi lên trước, lại bị một chiếc xe ngăn lại, chiếc xe kia dừng lại ở trước mặt ta, vốn dĩ khung cảnh xung quanh im lặng lập tức sôi trào dậy sóng.

‘Là A.N.Jell! Anh đến đây!’

Nhìn bốn nhân vật chính ở dưới sự bảo vệ của đội bảo an đi vào công ty, nhóm fans đang tranh nhau đem lễ vật bọn họ giao cho nhân viên công tác.

Ta rất nhanh viết danh tính trên giấy, gồm viết số di động của ta bỏ vào hộp nhỏ.

“Tiên sinh phiền toái anh đem đồ này giao cho Hwang Tae Kyung tiên sinh, cảm ơn!” Ta đem mảnh giấy đưa cho nam tử kia xem, cả hộp quà của ta.

“Cô yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ giao tận tay cho bọn họ !” Nam tử có lẽ mỉm cười cam đoan!

‘Cám ơn!’ Ta cúi đầu viết mảnh giấy, lại đưa cho nam tử.

Nam tử mỉm cười gật đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Ta nhìn theo phương hướng nam tử đi xa, vui vẻ đoán biểu tình anh khi thu được lễ vật

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bồi Ở Bên Cạnh Người

“Tae Kyung, Mi Nam cũng không phải cố ý, cậu.” Hành lang dài nơi đó, quản lý Mã đang theo sau Hwang Tae Kyung nói liên miên cần nhân viên bảo vệ, mà Hwang Tae Kyung nhún vai, quyết miệng, bước nhanh về phía trước, đem quản lý Mã coi như không khí.

“Anh Mã!” Kang Shin Woo từ hành lang đi qua, chỉ thấy bên kia hành lang dài có hai người, nhìn thấy Mã Thất khúm núm khó hiểu lên tiếng.

“Nga! Shin Woo a!” Mã Thất đột nhiên nghe tiếng Kang Shin Woo gọi lại, vội vàng dừng thẳng sống lưng, lấy lại tinh thần kêu một tiếng. Không khí đột nhiên rất lúng túng.

“Tae Kyung, cậu ở đây thật tốt quá!” Nam từ ôm lễ vật đi lên, nhìn thấy Hwang Tae Kyung vui vẻ kêu lên.

“Không nghĩ tới Tae Kyung có mị lực như vậy, ngay cả người cầm điếu đều bị Tae Kyung làm cho mê muội, còn cố ý nhờ ta muốn đồ vật nọ giao tận tay cho Tae Kyung đâu!” Nam từ về mặt sùng bái dứt lời.

Hwang Tae Kyung sắc mặt vốn dĩ lạnh nhạt khi nghe đến hai chữ ‘cầm điếu’, trở nên dị thường kích động, hần bắt lấy cánh tay nam từ khẩn cấp hỏi: “Người nào, lễ vật người nào?” Vừa nói vừa nhìn qua lễ vật trong lòng nam từ.

“Này, cái hộp nhòè!” Nam từ bị hành động của Hwang Tae Kyung làm cho cả kinh sững sốt một chút, nghe được Tae Kyung hỏi, liền trả lời.

Hwang Tae Kyung một phen đoạt lấy cái hộp, nhìn bên trong, hít một hơi thật sâu, mở nắp hộp ra, đem vật kia đặt vào lòng bàn tay, cảm giác được vật kia trong tay rất nhỏ, Tae Kyung lấy ra tờ giấy, thấy rõ ràng là một vòng cổ lồng chiếc nhẫn có khắc ba chữ ‘Hwang Tae Kyung’, đang lẳng lặng nằm ở bên trong bàn tay trắng nõn của hắn.

Hwang Tae Kyung cầm lấy vòng cổ, nhẹ vỗ về tên khắc trên chiếc nhẫn, vẻ mặt ôn nhu hàm tình, tay hắn bỗng dưng siết chặt, lo lắng hỏi nam từ trước mặt: “Em ấy ở đâu nhỉ? Em ở đâu a?”

Nam từ lại bị phản ứng của Hwang Tae Kyung chấn động, lấy tay chỉ vào thang lầu, khó khăn thốt nên lời: “A, hắn là ở dưới lầu. Mặc quần áo vàng nhạt, bộ dạng rất được!”

Tae Kyung ở thời khắc nam từ lên tiếng liền nhanh chân, chạy xuống dưới lầu.

“Này, Tae Kyung đây là làm sao vậy?” Mã Thất về mặt ngây thơ hỏi nam từ, nam từ bộ dạng vô tội nhún vai, nhìn thang lầu liếc mắt một cái, ôm lễ vật rời đi.

Kang Shin Woo đi đến lan can, nhìn bóng dáng Hwang Tae Kyung bay nhanh đi khuất, thoáng nhíu hàng mi, trong miệng thì thầm đoán: “Là ‘em’ sao?”

Tae Kyung một đường chạy xuống dưới lầu, nhìn chung quanh tìm kiếm người con gái mặc bộ quần áo vàng nhạt, ngồi ở một bên trong đoàn fan, Tae Kyung đi lên trước, vội vàng hỏi: “Có thấy qua một cô gái mặc bộ quần áo màu vàng nhạt sao?”

Mọi người quanh đó [fan bao quanh một hàng dài] tròng con mắt thật to ngơ ngác nhìn dung mạo tình yêu Hwang Tae Kyung, vẻ mặt mê trai cười, ngón tay không tự giác chỉ hướng ven đường.

Tae Kyung không kiên nhẫn nhìn nhóm người này liếc mắt một cái, bước nhanh đi đến ven đường, mà vốn dĩ nhóm fans bị Tae Kyung xuất hiện mê đảo ngay lập tức phục hồi tinh thần lại, mang theo chúng nữ ngăn người đuổi theo Hwang Tae Kyung, thét chói tai vây quanh Tae Kyung.

Tae Kyung thấy trước mặt bị chặn lại, nhìn ngã tư đường không xa liếc mắt một cái, bất đắc dĩ phải ứng phó với nhóm con gái trước mắt.

Thật vất vả phá vây thoát ra, Tae Kyung về mặt mỗi một trở lại công ty, ở trên thang lầu bị vẻ mặt cao hứng của giám đốc Ann gọi lại.

Giám đốc Ann đi lên vỗ bả vai Tae Kyung, cất cao giọng nói: “Nha, chuyện của Mi Nam cậu cũng đừng để ở trong lòng, hôm nay liền đi relax một chút.” Nói xong liền vội vàng đi xuống lầu, còn không quay đầu lên tiếng nhắc nhở nói: “Take it easy!”

Tae Kyung nhìn bóng dáng giám đốc Ann, bất đắc dĩ quyết miệng, nghĩ đến tờ giấy trong tay, Tae Kyung mở ra mảnh giấy muốn nhấn thành một đoàn kia vuốt thẳng, nhìn thấy rõ ràng mặt trên viết một chuỗi số.

.....

Đi vào trong khách sạn ‘Thần thoại’ trong truyền thuyết là cao nhất thế giới, ta không khỏi tán thưởng trong lòng, phong cách tổng thể ‘chạm khắc, xa hoa đến cực điểm, hiển nhiên rõ ràng ‘Thần thoại’ tài lực thật dày.

Đi vào thang máy, ấn tầng cao nhất — văn phòng hội trường, ta lẳng lặng đợi thang máy khởi động, đột nhiên, một tiếng chuông dồn dập vang lên, ta mở di động ra, là một cái tin nhắn: Jin Hee, là em sao? Em ở nơi nào?

‘Là anh!’ Trong đầu ta một lần cất giọng kêu gào, trong lồng ngực bốn bề sóng dậy, ngay cả bàn tay cầm di động, cũng bởi vì hưng phấn mà run nhè nhẹ, ta nhẹ nhàng vỗ về ngực, để chính mình bình tĩnh lại, một bên viết tin nhắn: Anh, em hiện tại ở khách sạn ‘Thần thoại’.

Không lâu, tiếng chuông lại vang lên, ta mở tin nhắn: Em đứng ở nơi đó đừng đi, anh lập tức tới đó!

Ta vui rạo rức nhìn tin nhắn. ‘Đỉnh’ cửa thang máy mở, ta hít vào một hơi thật sâu, bình phục tâm tình kích động, mà trên mặt còn chưa thu liễm niềm vui sướng.

“Hwang tiểu thư, cô khỏe! Ta là thư ký tập đoàn ‘Thần thoại’.” Jung thư ký cung kính tự giới thiệu.

Ta đối với hắn lễ phép cười cười, đáp lễ.

“Hwang tiểu thư xin đi theo tôi, hội trường đang ở chờ tiểu thư!” Thư ký Jung mang ta đi vào trong văn phòng hội trường.

Hội trường Khurong đang vui đầu phê duyệt văn kiện, nhìn thấy chúng ta đi vào, tay cầm bút khẽ buông, đầu ngón tay ‘thình’.“Hwang tiểu thư! Thực vinh hạnh khi cô có thể đến.”

Ta đối với cô cười hơi cúi người, nhìn mắt người đối diện.

“Thật không hổ là nữ chủ nhân của thần thoại, khí thế thật bức người, không chút nào thu liễm dã tâm chính mình, không chút nào sợ hãi!”

“Đây là hợp đồng giáo sư ‘học viện Thần thoại’,” Khurong hội trường ý bảo thư ký Jung đem hợp đồng đưa cho ta, “Không biết ‘học viện Thần thoại’ có thể may mắn giữ chân Hwang tiểu thư hay không!” Khurong hội trường cười, trong thanh âm thể nhưng rất vô cảm.

“Ta sẽ suy xét!” Ta đáp lời.

“Ân,” Khurong hội trường đứng lên, bắt đầu mặc áo khoác, xoay người đối với ta nói: “Hwang tiểu thư có thể tùy thời đi dạo quanh ‘học viện Thần thoại’. Ta phải về Pháp, sẽ không thể phụng bồi!”

Ta cười gật đầu thăm hỏi, cáo từ đi ra.

Đi vào hàng ghế dài ‘khách sạn Thần thoại’, ta chọn chút đồ mà anh thích ăn, cũng nhắn tin cho anh, nói cho hắn vị trí của ta.

Lòng tràn đầy chờ mong anh đến.

Tae Kyung nhanh chóng đuổi tới ‘khách sạn Thần thoại’, đem xe giao cho bảo vệ, tâm tình sung sướng tiêu sái vào trong thang máy, đột nhiên di động vang, là Jin Hee đang đợi hắn. Hắn cười cười, cắt di động.

Cửa thang máy sắp sửa đóng lại, lúc này, một nữ nhân ăn mặc mát đi đến.

Hwang Tae Kyung cùng nữ nhân đối diện, hai người đều sững sốt.

Cửa thang máy khép lại, nữ nhân gỡ kính mắt, rõ ràng là mẹ Hwang Tae Kyung — Hoa Mộ Lan.[TNN: Không đổi được sang tên Hàn ~.~ Bỏ qua đi nha! Phim cũng lâu rồi nên kiểm lại chắc đồ mờ mờ]

Không khí trong thang máy áp lực nặng nề, giống như tâm tình Tae Kyung lúc bình thường.

“Đã lâu không gặp” Hoa Mộ Lan phá vỡ trầm mặc, không thấy Tae Kyung phản ứng, tiếp tục nói: “Ở nước ngoài cũng có thể nghe được tin tức của cậu, xem ra cậu hiện tại thật sự rất nổi tiếng.”

“Tin tức của bà ở Hàn Quốc cũng không truyền ra, xem ra phu nhân đã ra khỏi tầm nhìn của mọi người.” Hwang Tae Kyung nhìn thẳng cửa thang máy, lạnh lùng nói.

Hoa Mộ Lan nghe xong, cười ra tiếng đến, “Phu nhân?” Bà quay đầu nhìn sườn mặt Tae Kyung, “Cậu mới trước đây còn gọi ta là mẹ đâu!”

Hwang Tae Kyung đảo một cái xem thường, chẳng hề để ý nói: “Mới trước đây là không hiểu chuyện, nghĩ đến người sinh ra tôi chính là mẹ của tôi.”

Thang máy đến, Tae Kyung nhanh chóng đi ra, lại bị Hoa Mộ Lan gọi lại: “Tae Kyung!”

“Không cần làm bộ như quen biết tôi, mới trước đây bởi vì uy tín của phu nhân, tôi không thể làm bộ như quen biết bà, nhưng hiện tại tôi nổi danh, làm như vậy sẽ mang phiền toái đến cho tôi, tôi cũng không nghĩ muốn lại có người bị thương tổn!” Tae Kyung đưa lưng về phía Hoa Mộ Lan, hơi hơi nghiêng đầu nói.

Hoa Mộ Lan nhìn cửa thang máy khép lại, mang kính mắt vào, tựa tiểu phi tiểu nói: “Thương tổn? Cái cô gái kia sao? Ha ha!”

Tae Kyung tức giận tiêu sái, kéo kéo caravat, mắng: “Thực xúi quẩy, như thế nào gặp em!”

.....

Ta uống nước chanh, lo lắng ngồi đợi anh đến, đúng thật là ‘tình nồng gặp lại’, ta dần dần khăn trương lên, lòng bàn tay bắt đầu chảy mồ hôi, ta dùng khăn mặt lau vài lần.

Lúc này, tiếng đập cửa vang , ta bật người đứng lên, ánh mắt khẩn trương nhìn chằm chằm cánh cửa, cửa mở.

‘Anh! Anh!’ Ta không tiếng động kêu, bước nhanh nhào vào trong lòng hắn.

Anh Tae Kyung đem ta ôm gắt gao, nước mắt so với ta còn nhiều hơn.

Hồi lâu, anh ôm ta ngồi vào trên sofa, vuốt tóc của ta, giọng hơi khàn khàn cười:“Jin Hee trở nên xinh đẹp rồi, anh rất nhớ Jin Hee.”

Ta tựa vào trên cổ anh Tae Kyung, gắt gao ôm thắt lưng hắn, biểu hiện quyết tâm của ta.

“Anh biết, về sau anh sẽ bồi ở cạnh em” Tae Kyung ôm ta, vuốt đầu của ta an ủi nói.

Ta từ trong lòng anh Tae Kyung nhảy ra, ấn vang chuông điện, chỉ chốc lát sau, đồ ăn liền đưa lên.

“Jin Hee, như thế nào tất cả đều là đồ mà anh thích ăn đâu!” Tae Kyung có chút bất mãn nói.

‘Em cũng thích ăn a!’ Ta vẽ mặt hạnh phúc mô tả ‘Ngôn ngữ bằng tay’.

“Ha ha, hảo, nếu thích ăn, kia Jin Hee phải ăn nhiều một chút, ở nước ngoài nhiều năm như vậy, nhất định đặc biệt rất nhớ mỹ thực quê nhà đi!” Anh Tae Kyung sùng nịch cười, mắt híp lại thành một đường trong mắt tràn đầy sung sướng cùng thỏa mãn.

‘Anh, em muốn đi ra ngoài!’ Ta ‘Nói’.

“Ra ngoài? Vì cái gì?” Anh Tae Kyung mở to đôi mắt vô tội, nghi hoặc hỏi.

‘Anh lại không trở về nhà, em muốn cùng anh!’ Ta vẽ mặt kiên quyết.

“Nếu không em đi đến chỗ ở trước kia, anh hiện tại sẽ ở nơi đó.” Anh Tae Kyung suy tư một hồi rồi nói.

‘Anh không phải ở nhà A.N.Jell sao?’ Ta nghi hoặc nói.

“Hôm nay vừa gặp đã nói ra ngoài, người nào đó bởi vì anh, hừ, không nói !” Anh Tae Kyung có chút hờn giận giải thích nói.

‘Có thể chứ? Nhóm của anh không có vấn đề gì sao?’

“Không thành vấn đề, ở nơi nào cũng vậy không yên lòng!” Anh Tae Kyung quyết miệng bủi mủi nói.

Nhìn anh hai quyết miệng biểu tình đáng yêu, khiến ta cảm thấy rất buồn cười.

‘Anh, em về sau có thể bồi ở bên cạnh anh !’ Trong lòng nghĩ thế, đuôi lông mày ta bất giác hân hoan.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đâm Lao Phải Theo Lao

Ta kéo hành lý một đường đi vào quán cà phê, tìm nơi yên lặng ngồi xuống, lấy bút ra lẳng lẳng chờ đợi .

Vừa vào mạng gõ từ khóa tìm ‘A.N.Jell’, trong nháy mắt nhảy ra rất nhiều kết quả, tin tức mới nhất chính là về chuyện Hwang Tae Kyung cùng Go Mi Nam hòa hảo, trong đó xen kẽ ảnh chụp Go Mi Nam cùng Hwang Tae Kyung ôm nhau, cùng với toàn thể thành viên chụp ảnh chung.

Ta một tay chống đầu, hồi tưởng tình tiết bộ phim trong trí nhớ: Đầu tiên là bị tuôn ra tin tức ‘A.N.Jell không hợp nhau xô xác xảy ra bạo lực?’

Sau đó giám đốc Ann vì muốn đem tin đồn không tốt áp chế đi, quyết định đem Mi Nam lần đầu lên nước lên đài trước tiên, cũng vì Mi Nam an bài huấn luyện.

Mà Mi Nam cùng Coordi ở trong văn phòng giám đốc Ann khi đang thương lượng như thế nào che lấp bộ ngực, bị Tae Kyung ở một chỗ khác nhìn thấy. Tae Kyung đi tìm Go Mi Nam chứng thật, chính gặp được phóng viên Kim đến phỏng vấn, cho nên mới có tin tức này.

‘Nói như vậy anh đã biết Go Mi Nam là nữ ?’ Lòng ta có chút vui sướng, không khỏi có ý chờ mong.

Phục vụ tao nhã bung cà phê lên, trên mặt cà phê họa một cây liễu xinh đẹp.

“Tiểu thư, đây là cà phê của cô,” Phục vụ tao nhã tươi cười, lại đem một phần bánh ngọt đặt ở trước mặt của ta, “Đây là cửa hàng đặc biệt tặng, cô chậm dùng!”

Ta ngẩng đầu mỉm cười ý cảm ơn, uống một ngụm cà phê.

Nhìn nhìn thời gian trên góc máy tính, trong lòng ta âm thầm buồn bực anh như thế nào còn chưa có đến, lại không muốn đi thúc giục hắn, liền đơn giản buông tâm, an tâm lên mạng.

———— nhân vật chuyển hoán ————

Hwang Tae Kyung nôn nóng đi đến bên cạnh cái ao.

Ngày hôm qua, hắn buộc Mi Nam rời khỏi A.N.Jell, Mi Nam bình thần nói vì tìm kiếm người mẹ chưa từng gặp mặt, cũng giao ra nhẫn trân quý mà khi xưa mẹ cho, thỉnh cầu lấy vật này làm cam đoan, thế sẽ không gây ra rắc rối, khẩn cầu cậu đem nhóc lưu lại.

Chính mình làm bộ đem nhẫn ném vào trong ao, cũng bảo với Mi Nam nếu tìm được sẽ đồng ý. Tối hôm qua còn nhìn thấy Go Mi Nam ở trong ao tìm nhẫn, tuy rằng chính mình ở một bên một lần lại một lần đối với chính mình nói ‘Cô ta nhất định sẽ đi về’, nhưng là, vẫn đang lo lắng.

Tae Kyung sáng sớm đi vào bên cạnh cái ao, nhìn đến cái ao không có một bóng người, nhìn xung quanh một lần nữa, trào phúng nói: “Tôi đã nói rồi đó thôi!” Vừa nói xong, sau núi giả liền xuất hiện một bóng người, đồng tử Hwang Tae Kyung đột nhiên trừng to, vẻ mặt không thể tin được! Nhìn Go Mi Nam đang lội ở trong nước nghiêng ngả lao đảo tìm nhẫn, Tae Kyung rốt cục cũng chịu thỏa hiệp.

“Cô đang làm cái gì, cứ nhiên tìm cho tới giờ!” Tae Kyung chạy đến bên cạnh cái ao, quở trách, vẫn thấy Go Mi Nam như trước khư khư cố chấp tìm chiếc nhẫn, “Không cần tìm, đi lên đi!” Tae Kyung mệnh lệnh.

Go Mi Nam trong miệng nói: “Nhất định phải tìm được!” Chấp nhất tìm kiếm.

Tae Kyung bị hành vi Go Mi Nam làm cho cảm động, hắn về mặt có chút xấu hổ, “Không cần thôi lại,” Nói xong từ trong túi tiền lấy ra chiếc nhẫn, “Nhẫn ở trong này.”

Mi Nam nhìn thấy nhẫn trong tay Tae Kyung, tâm tình rất là phức tạp, cô đi đến bên cạnh Tae Kyung.

“Hảo, cậu lợi hại, xem như cậu lợi hại, hiện tại có thể !” Tae Kyung hít vào một hơi, không cam lòng nói.

Mi Nam bỗng nhiên bắt lấy cánh tay cảm nhận của Tae Kyung, trên khuôn mặt mỗi một biểu hiện một tia thắng lợi nở nụ cười, “Tìm được rồi!”

Mi Nam ngẩng đầu nhìn Tae Kyung, “Đây là em tìm được, niềm tin bị Hwang Tae Kyung bỏ qua giấu ở nơi thật sâu trong lòng, là em tìm được !”

“Đúng, là cậu tìm được !” Hwang Tae Kyung không khỏi mềm lòng thỏa hiệp, lại bị động tác Go Mi Nam đoạt nhẫn dọa chân lùi ra sau, đang lúc hắn nghĩ đến Go Mi Nam muốn động thủ, lại bị Go Mi Nam chặn ngang ôm lấy.

Tae Kyung bị động tác thành lĩnh của Mi Nam làm cho sợ tới mức không dám nhúc nhích, giờ cao hai tay, ngốc sững sờ tùy ý Mi Nam ôm, nhịp tim bùng bùng tần suất nhảy thật lợi hại.

.....

Hwang Tae Kyung ngồi vào trong xe, quyết miệng, vì phản ứng của chính mình mới vừa rồi âm thầm ảo não không thôi, thành lĩnh liếc mắt nhìn kim chỉ giờ trên xe cảm thấy tức giận không thôi.

“A! Chết tiệt Go Mi Nam!” Hwang Tae Kyung lập tức khởi động xe, miệng còn tức giận mắng Go Mi Nam hỏng việc, lại cố định đem cậu liệt vào ‘kẻ chuyên gây phiền toái’.

Thời điểm ta đem cà phê cùng bánh ngọt giải quyết hết trơn, anh hai rốt cục cũng đi đến đây.

“Chờ lâu đi! Có thể đi rồi sao?” Anh đi đến bên người ta, ôn nhu dò hỏi.

Ta đem máy tính khép lại, đối với hắn gật đầu thật mạnh.

Anh trai cảm lấy hành lý của ta, cẩn thận đặt ở góc tường, lại ga-lăng mở cửa xe cho ta, làm cái động tác thỉnh.

“Chính là nơi này !” Anh hai buông hành lý ra, vẻ mặt đặc ý giới thiệu chỗ ở của hắn. Ngôi nhà thiết kế dựa theo phong cách Âu Mỹ, đơn giản thoải mái lại thuận tiện, ta đi vào phòng anh chuẩn bị sẵn cho mình, liền tục gật đầu với anh hai.

Tiếng chuông di động dồn dập vang lên, anh hai lấy điện thoại ra, nhìn thoáng qua, mở miệng chửi bậy: “Cái tên kia, như thế nào còn chưa đi!” Vừa nói vừa cầm giận đi ra ngoài.

‘Là Go Mi Nam sao?’ Lòng hiếu kỳ được sử dụng, ta đi theo đuôi anh hai.

“Cậu như thế nào còn chưa có trở về?” Tae Kyung nghiêng răng nghiêng lợi kêu lên.

“Nhóm trưởng, em không biết đường, bên người lại không mang theo tiền.” Go Mi Nam lo lắng nói xong, đầu cúi càng ngày càng thấp.

Ta đứng xa xa quan sát cô gái đồng thời nhận được tình yêu của ba người con trai, thân hình cô ấy mỏng manh, tính tình ôn nhu dịu dàng, nhìn qua liền biết này không phải là bộ dáng mà nam hài nên có.

Trên gương mặt đáng yêu lộ ra thân sắc tiêu tụy mệt mỏi, ánh mắt rất là tinh thuần, có lẽ là vì nhiều năm sinh trưởng ở trong tu viện, không chút bụi trần gian! Mà giờ phút này quần áo cô ấy ướt sũng dính sát người.

‘Anh hai thật đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc, so với anh Kang Shin Woo sẵn sóc ôn nhu kém xa. Vì tương lai hạnh phúc của anh trai, ta nhất định sẽ lót sẵn đường đi!’ Trong lòng ta âm thầm ra chủ ý, chạy nhanh tới, xuất hiện của ta thành công hấp dẫn lực chú ý của hai người.

Anh Tae Kyung nhú nhú mày, “Jin Hee, em như thế nào lại đi ra đây?”

Ta oán trách trừng mắt liếc hắt một cái, đi qua giữ chặt bàn tay Go Mi Nam, Go Mi Nam thân thể cứng đờ, hơi hơi giãy dụa. Ta nhìn sang anh, hắt đang đứng đó bất mãn trừng mắt Go Mi Nam.

‘Anh, trên người cậu ấy đều ướt đầm, như vậy đi xuống sẽ sinh bệnh, em trước hết mang cậu ấy về nhà tẩy nước ấm, sau đó đổi một bộ quần áo sạch sẽ!’ Không chờ anh hai đáp ứng, ta đã kéo Go Mi Nam vội vàng đi vào trong nhà.

Go Mi Nam sững sờ đứng ở trong phòng, không dám nhúc nhích.

Ta lấy khăn mặt mới cùng khăn tắm đặt ở trong tay cô ấy, dùng tay niều lộ, ý bảo cô đi tắm rửa, nhưng mắt thấy người kia vẫn chưa tỉnh lại, ta cười đem Mi Nam kéo vào phòng tắm.

“Cám ơn!” Phản ứng hồi phục, Go Mi Nam cúi đầu cười cười nói lời cảm tạ.

Ta trở lại phòng, vừa lúc ta mới mua một bộ quần áo trung tính, ta vui vẻ rạo rức cầm quần áo gỗ gõ cửa phòng tắm, sau đó thẳng mở cửa đi vào.

Go Mi Nam đem toàn bộ thân mình giấu ở dòng nước, cô đơn lộ ra mỗi cái đầu, nhìn thấy ta tiến vào, kinh ngạc trừng mắt.

Ta dùng tay thấm nước viết ở trên gương: ‘Tôi biết cậu là con gái’.

Go Mi Nam vẻ mặt dịu đi, thấp giọng hỏi: ‘Là anh trai nói cho cô biết sao?’

Ta lắc lắc đầu, ở trên tấm gương viết: ‘Bí mật’.

Cô ấy áy náy đối với ta cười cười, ta chỉ chỉ bộ quần áo ý bảo hãy mặc vào, cô ấy cảm kích cảm ơn.

Khi nhìn cậu ấy quần áo ướt sũng, ta thấy chiều dài của mảnh vải choàng trắng kia thật sự rất dài, thương hại lắc lắc đầu, ‘Thật sự là làm khó cho cậu ấy’.

Trở lại phòng khách, chỉ thấy anh hai quệt miệng tựa người vào sofa, bộ dáng rất tức giận nhưng cũng rất là đáng yêu.

Ta áp chế xúc động muốn cười, đi đến ngồi bên cạnh anh.

“Vì cái gì muốn đem hắt mang về?” Tae Kyung bắt mắt chất vấn.

‘Em thích cậu ấy, cậu ấy thực tinh thuần.’ Ta mỉm cười giải thích.

Anh hai bật thẳng người đứng dậy, trừng mắt nghiêm túc nói: ‘Nhóc đó là nữ!’

Ta ôn nhu cười, ‘Em biết, cũng rõ ràng như thế, mới càng thêm đáng quý.’ Nhìn anh hai nhú mi về mặt khó hiểu, ‘Anh biết nguyên nhân cậu ấy nữ giả nam sao?’

“Là vì anh trai, Go Mi Nam chân chính.” Anh gật đầu đáp.

‘Vì anh trai không tiếc hết thấy làm nhiều việc khiến cho em cảm động, vì anh trai cô ấy hy sinh dũng khí, anh em thấy rất hâm mộ cậu ấy, vì anh trai mà làm nhiều chuyện như vậy.’ còn chưa ‘Nói’ hết, anh hai đã đem ta gắt gao ôm vào trong ngực, anh đang muốn nói chuyện gì, mắt thấy Go Mi Nam chân tay co cồng tiêu sái đi vào.

Ta xem liếc mắt một cái đồng hồ treo trên tường, từ trong lòng anh giẫy ra, đối với bọn họ chờ mong cười, ‘Cùng nhau ăn cơm trưa đi, tôi tự mình xuống bếp!’

Anh hai bắt đầu nhìn ta liếc mắt một cái, quay đầu đối với Go Mi Nam đảo cái xem thường “Jin Hee mời cậu ở lại ăn cơm trưa!”

Ta vừa lòng nhóm lửa, đi vào trong phòng bếp.

“Cần hỗ trợ sao?” Go Mi Nam đi vào phòng bếp, ngược ngừng nói.

Ta lắc đầu cự tuyệt hảo ý của cô nàng, cô ấy vuốt đầu cười cười, xoay người rời đi.

Ta bụng đói ăn đi vào nhà ăn, chỉ thấy anh hai cùng Go Mi Nam hai người ngồi đó trầm mặc, Mi Nam đầu cúi thật sự rất thấp, làm cho ta nhìn không rõ biểu tình.

‘Anh hai lại khi dễ Mi Nam?’ Dọn xong đồ ăn, ta cười ‘hỏi’.

“Anh mới không có khi dễ cậu ấy!” Anh hai vội vàng tranh cãi, mà Mi Nam còn lại là vẻ mặt mờ mịt nhìn chúng tôi.

“Ăn đi!” Anh hai lên tiếng, giờ chiếc đĩa lên, ăn một ngụm đồ ăn, vẻ mặt kinh hi nói: “Out of this world! Jin Hee, em thế nhưng có tay nghề tốt như vậy!”

Ta không nói gì trong mắt hiện ra ý cười, tâm trạng vui vẻ ăn cơm.

“Đúng vậy! Rất ngon miệng đâu! So với anh Shin Woo nấu còn ngon hơn.” Go Mi Nam ngẩng đầu, vẻ mặt hạnh phúc cười vui, trong mắt tràn đầy chân thành.

“Thiết, cậu ném qua cái thứ gì tốt!” Anh hai quyết miệng trào phúng, nhìn thấy ánh mắt ta không hờn giận, lập tức cảm miệng ngoan ngoãn dùng cơm.

Sau khi ăn xong, anh hai chủ động thu thập mọi thứ, ta lôi kéo Mi Nam đi vào phòng mình.

‘Anh trai thường xuyên khi dễ cậu sao?’ Ta ở trên trang giấy viết chữ.

“Không phải, là do mình luôn khiến anh ấy phiền toái!” Go Mi Nam giải thích, vẻ mặt buồn bực.

‘Không quan hệ, về sau hấn nếu còn tức giận, cậu liền đối với hấn làm cái thủ thế này.’ Viết xong, ta đem đưa qua cái thủ thế ‘Tôi thích cậu’.

Mi Nam ngây thơ lặp lại luyện tập, buộc miệng hỏi một câu: ‘Là ý tứ ‘thực xin lỗi’ sao?’

Ta sùng sốt, vội vàng gạt đầu, nhìn thủ thế của Go Mi Nam đang chuyên tâm luyện tập, đáy lòng nổi lên một tia khoái cảm của trò đùa dai.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Khúc Mắc Của Tae Kyung

Mi Nam bị Tae Kyung đuổi về nhà trọ.

Cậu về nhà, thay bộ quần áo trên người, xếp bộ quần áo vừa thay ra lại, thì thào lầm bầm: “Jin Hee tiểu thư thật tốt, chẳng những đem quần áo mới cho mình mượn, còn dạy mình phương pháp để đội trưởng không tức giận.”

Mi Nam cầm quần áo đi đến máy giặt, vừa vặn gặp Kang Shin Woo đang xuống lầu uống nước.

“Em đã trở lại? Không có việc gì đi!” Kang Shin Woo bụng lự nuoc1 chung như một khuôn mặt tươi cười ôn nhu, thân thiết hỏi.

“Đa tạ quan tâm, em không sao, anh Shin Woo!” Mi Nam ngây thơ cười, lách qua Kang Shin Woo đi tới máy giặt.

“Uy! Cậu như thế nào còn ở nơi này lèo nhèo!” Hwang Tae Kyung từ phòng khách đi tới, vẻ mặt không kiên nhẫn hướng về phía Mi Nam.

“Nhưng là, quần áo……” Mi Nam ủy khuất thấp giọng giải thích.

“Cậu mặc qua còn có thể dùng sao? Chính mình giữ lấy đi!” Tae Kyung vẻ mặt ghét bỏ nói.

Mi Nam cắn môi dưới, cầm quần áo đặt ở một bên, liền bị Hwang Tae Kyung kéo tránh ra.

Nghe xong đoạn đối thoại của hai người không hiểu rõ lắm, Kang Shin Woo cảm thấy mờ mịt, cầm lấy quần áo Mi Nam đặt ở một bên, nhìn thoáng

qua, ‘Như thế nào là trang phục nữ?’ Kang Shin Woo cảm thấy hồ nghi, âm thầm phỏng đoán .

Hwang Tae Kyung đem Go Mi Nam kéo đến sân ngoài, bỏ tay Mi Nam ra, đứng ở một bên lạnh nhạt nói: “Cậu có thể đợi cho đến khi công diễn chấm dứt.”

“Thật vậy chăng? Anh cả, cảm ơn nhiều!” Go Mi Nam kinh hi kêu, lại hướng tới Tae Kyung cúi đầu cảm tạ.

“Không phải ý tứ của tôi, là Jin Hee thay cậu cầu tình. Tôi cũng không muốn bên người có một cái phiền toái, ‘kẻ chuyên gây ra rắc rối!’” Tae Kyung để tay ở trong túi tiền, vẻ mặt không sao cả thuyết giáo.

“Anh cả!” Mi Nam cúi đầu kêu một tiếng, thấy Tae Kyung đang khó hiểu nhìn cậu, cố lấy dũng khí, làm một cái thủ thế ‘Thực xin lỗi’[kỳ thật là ‘Tôi thích anh’] , sau đó chạy trời chết.

Tae Kyung bị thủ thế của Mi Nam dọa giật mình, nhìn bóng dáng kia chạy trời chết, thân mình run rẩy lên, vuốt cánh tay nổi da gà, hít vào một hơi nói: “Thích tôi? Rất kinh người!”

Go Mi Nam một hơi chạy về phòng giặt quần áo, lại đựng mạnh bay vào trong lòng Kang Shin Woo, “Thực xin lỗi, anh Shin Woo!” Nhìn đến Kang Shin Woo vẫn như trước ở phòng giặt quần áo, có chút nghi hoặc, “Anh Shin Woo như thế nào còn ở nơi này?”

“Chờ cậu a!” Shin Woo tóm lấy tóc Go Mi Nam, “Chúng ta thế nhưng là ‘ quan hệ trào cầu’!”**

“Anh Shin Woo, cảm ơn nhiều, em cảm thấy mình thực may mắn, có thể gặp được anh cùng Jin Hee tiểu thư.” Mi Nam hạnh phúc cười, ni non nói.

“Jin Hee tiểu thư?” Kang Shin Woo khó hiểu hỏi.

“Àn, là bạn gái anh cả,” Mi Nam ngừ khí hơi chua xót, ngay cả chính mình cũng đều không nhận thấy được, “Đáng tiếc, Jin Hee tiểu thư lại không nói được.”

“Không nói được!” Shin Woo đôi mắt sáng ngời, không khỏi nhớ tới cảnh tượng tới sân bay cùng Tae Kyung ở hành lang, trong lòng chắc chắn, ‘Thật sự là em ấy!’ [TNN: anh vui thế kia à?! %>.<%]

“Tuy rằng không được hoàn mỹ, nhưng là cô ấy thật sự rất ôn nhu thật xinh đẹp, giống như là thiên sứ.” Mi Nam đắm chìm ở trong ảo tưởng chính mình, không khỏi ca ngợi .

“Cái gì ‘Thiên sứ’ a!” Jeremy không biết từ nơi này xông ra, cắn quả táo về mặt tò mò hỏi.

“Úc, àn, bạn gái anh cả a!” Mi Nam thốt ra.

“Thật vậy chăng? Anh Tae Kyung đang yêu !?” Jeremy hưng phấn hoa chân múa tay cực kỳ vui sướng.

“Tôi cái gì ?” Tae Kyung chậm rãi tiêu sái vào nhà, nhìn Go Mi Nam liếc mắt một cái, lập tức thu hồi ánh mắt.

“Thật vậy chăng? Anh đang yêu, thật vậy chăng?” Jeremy chạy đến bên người Tae Kyung, cao hứng phấn chấn hỏi.

“Go Mi Nam?” Tae Kyung nhìn đến Mi Nam lui đến phía sau Kang Shin Woo, oán hận hỏi.

“Anh cả, không phải cùng Jin Hee tiểu thư.....” Go Mi Nam tránh ở phía sau Kang Shin Woo, thấp giọng nói.

“Jin Hee?” Tae Kyung trào phúng nhìn Go Mi Nam liếc mắt một cái, vẻ mặt ‘Nguoi là kẻ ngu ngốc’ hèn mọn, giải thích nói: “Em ấy là em gái của tôi.”

“A!” Jeremy kinh hi kêu, ngay cả quả táo rơi trên mặt đất cũng không chú ý, “Anh thế nhưng còn có em gái!” Lại thay bằng biểu tình chờ mong đáng yêu, suy tư viễn cảnh tươi đẹp, “Kia em ấy có phải hay không cũng cùng anh giống nhau, có một bộ đáng tuyệt vời tiếng nói..... Ngô.”

Jeremy lời còn chưa nói ra miệng, đã bị Kang Shin Woo bịt miệng. Hắn nghi hoặc nhìn liếc mắt một cái nhìn Go Mi Nam áy náy, lại quay đầu nhìn thoáng qua Kang Shin Woo che miệng mình, cuối cùng đem tầm mắt trở lại trên sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt bị thương trên người Hwang Tae Kyung.

Hwang Tae Kyung chính gắt gao nắm chặt quyền, liều mạng nhịn xuống nước mắt chua xót trong lòng, tâm giống như bị đao cùn bổ, đau từng đợt, hấn gian nan nâng bước chân, đi ra ngoài cửa.

“Sao, làm sao vậy?” Jeremy sợ hãi hỏi.

Kang Shin Woo đối với Jeremy lộ ra nụ cười an ủi, lắc đầu thờ dài, chạy lên lầu.

Go Mi Nam cúi đầu muốn chạy trốn, lại bị Jeremy tóm lấy.

“Nói đi mà! Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a!” Jeremy như đứa con nít khấn cầu, một bộ dáng lả chã chực khóc.

“Jin Hee tiểu thư, em, em sẽ không nói!” Go Mi Nam một hơi nói ra đáp án, vội vàng chạy đi.

Jeremy ngốc lẳng đứng ở tại chỗ, hai tay dùng sức kéo tóc, tự trách mắng: “A! Jeremy nguoi thế nhưng hại anh cả thương tâm đâu! Jeremy là cái đại phôi đàn! Thật sự là cái đáng chết”.

————— cảnh tượng chuyển hoán —————

Làm bạn thư giãn với âm nhạc cổ điển tao nhã, ta sung sướng làm việc nhà.

‘Đông’ tiếng đóng cửa thật mạnh, đem ta kéo về hiện tại, ta tắt nhạc muốn đi xem đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra, lại nghe thấy trong toilet có tiếng nước chảy róc rách.

Ta tò mò tiêu sái đi lên, cửa không có đóng, theo khe hở hẹp kia, ta nhìn thấy anh đang dùng nước vỗ vào mặt, tóc cũng bị dính, anh vô lực chống tay vào cái bàn bên cạnh, cố gắng điều chỉnh cảm xúc.

Ta nhẹ chân lui về phòng khách, trong lòng có chút bất an.

“Jin Hee!” Anh sung sướng kêu tên của ta, ta áp chế bất an trong lòng, gọi lên khỏe môi, ‘Anh, làm sao vậy?’

Anh buông mắt xuống, lấy tay nhẹ vỗ về khỏe mắt, ngẩng đầu, cười nói: “Không có gì.”

Ta không hờn giận nhíu nhíu mi, về mặt không tin nhìn anh, hần khẽ thờ dài: “Anh gặp được bà ta!”

Tâm của ta căng thẳng, ‘Hoa Mộ Lan sao? Khó trách!’ Ta ngẩng đầu, đã thấy anh đang khẩn trương quan sát thần sắc của ta, thấy ta tin, giống như nhẹ nhàng thờ ra, ta lại nghi hoặc, thế nhưng cũng không dám biểu lộ ở trên mặt, nhìn quấy rượu liếc mắt một cái, trong lòng âm thầm đánh chủ ý.

Bữa tối, ta không ngừng rót rượu, anh hơi có chút miễn cưỡng gượng cười, giống như mượn rượu giải sầu, ta lại không khỏi lo lắng thân thể của anh, không dám để cho hần uống thêm.

Xem ra tình hình không sai biệt lắm, ta ghé người vào bàn, anh thấy ta say ôm ta về phòng, giúp ta đắp chăn, hai chân anh vô lực ngồi chồm hổm ở bên giường, ở dưới lực tác dụng của rượu, hần rốt cục cũng mở miệng.

“Thực xin lỗi, Jin Hee! Nhìn thấy hiện tại em xuất sắc như thế, anh càng áy náy, càng không thể tha thứ chính mình,” Giọng nói của anh có chút nghẹn ngào, “Vì cái gì tàn tật không phải anh, mấy năm nay, em đến tột cùng chịu bao nhiêu ủy khuất.”

‘Anh, rốt cục cũng nói ra lời trong lòng! Nhiều năm như vậy, vẫn cứ như trước không thể coi bỏ khúc mắc, cái khúc mắc kia, chính là em!’ Tâm của ta một trận khó chịu.

‘Muốn anh coi bỏ khúc mắc, nhất định phải làm được!’ Trong lòng ta âm thầm thề.

.....

‘Anh, em nghĩ muốn đi thăm gia đình A.N.Jell.’ Ăn bữa sáng, ta nói với anh.

“Đi vào trong đó làm gì?” Tae Kyung khó hiểu hỏi ngược lại.

‘Em nghĩ muốn đi xem, rất ngạc nhiên người cùng làm với anh, là cái dạng người nào.’ Ta về mặt chờ mong nhìn anh.

“Kia ăn xong rồi cùng nhau đi thôi!” Anh cười trả lời.

Ta cười liên tục gật đầu.

Xe dừng lại ở trước chỗ A.N.Jell, anh đi xuống xe, thấy Jeremy đang chơi đùa với Jolie.

Jeremy về mặt kinh hỉ chạy tới chỗ chúng tôi, có chút lấy lòng kêu lên: “Anh!” Kéo Jolie đứng phải anh, “Anh đã về rồi! Ngủ ngon sao!”

Anh trai đối với về mặt trẻ con Jeremy cười gật gật đầu, xoay người nhìn ta nói: “Jeremy.”

Ta lần đầu tiên nhìn thấy ‘Tay chân nhỏ bé cuộn mình đáng yêu’—Jeremy trong truyền thuyết kia, tựa như ánh mặt trời khỏe mạnh chói mắt, mang hai dòng máu Hàn – Anh, cha là quý tộc Anh quốc, nhiếp ảnh gia quốc tế, mẹ là một model nổi tiếng.

Cuộc sống giàu có không lo, hần là thành viên trong nhóm, trung tâm của sự cân bằng và hài hòa. Khi hần tươi cười đáng yêu mà xinh đẹp, nên cho dù có chút ngốc thể nhưng không phải là một bông hoa bình thường, là thành viên đối với phúc lợi fan lặn dụng thấu triệt nhất.

Ta cười vươn tay, Jeremy lập tức đứng thẳng thân mình cùng ta bắt tay, sáng lạn cười nói: “Em chính là Jin Hee!” Hần thu tay, vuốt cằm, một phen đem ta đánh giá từ đầu đến chân, về mặt chân thành nói: “Em thật xinh đẹp, so với yêu tinh quốc dân còn xinh đẹp hơn.”

‘Cám ơn!’ Ta khoa tay múa chân.

Anh nhìn về mặt mê mang ngờ ngác nghiêng đầu của Jeremy, giải thích nói:“Jin Hee đối với cậu nói ‘Cảm ơn’.”

“Hi hi!”Jeremy có chút trẻ con cười,“A! Mau vào đi thôi!” Nói xong lôi kéo ta chạy vào nhà.

Anh bắt đầu đi quyết miệng, trong mắt tràn đầy ý cười, tùy ý ta bị Jeremy lôi kéo chạy đi.

“A! Jin Hee!” Go Mi Nam đang ăn bữa sáng, nhìn thấy ta đi vào, cao hứng quăng bát vui vẻ chạy đến bên người ta.

Ta nhìn thấy bên miệng Mi Nam có hạt cơm, buồn cười, yêu thương giúp cậu lấy ra, Mi Nam lấy tay lau miệng, ngượng ngùng cùng ta nói lời cảm tạ.

Ta ngẩng đầu cười, lại nhìn thấy Kang Shin Woo xuống lầu, trong tay hắn cầm một cái chén, trên người mặc bộ áo lông buông lỏng, lộ ra một tia dây tủy ý, hắn ôn nhu cười cùng ta gật đầu thăm hỏi.

Nguyên lai, hắn chính là nam tử ở sân bay đỡ lấy ta kia, ta cười hạ thấp người ý chào hỏi.

Kang Shin Woo, thật sự là người cũng như tên, có được khuôn mặt xinh đẹp. Tuy rằng cảm giác như là đối với mọi người đều mỉm cười, nhưng trên thực tế như là vương tử cười lạnh lùng đối với bất luận kẻ nào. Đối với mọi chuyện đều không có quan hệ, không cảm động, ở trong phim thế nhưng vẫn thích Mi Nam, mỗi lần muốn thông báo đều bị bóp chết, mọi chuyện đều lấy thân phận anh trai lặng lẽ bảo hộ nam tử Mi Nam.

So với người nhạy như anh Tae Kyung, Kang Shin Woo có thể nói là niềm trải trăm sắc thái của đời người. Nếu nói Tae Kyung sự nhạy cảm của nghệ thuật gia, như vậy Kang Shin Woo là người sâu sắc, làm việc thấu tình hơn nữa rất chu đáo suy xét, nhưng là thiếu rất nhiều cơ hội, chính như hắn mỗi lần muốn thổ lộ đều bị chặn ngang mà chết. So con đường nghệ sĩ, hắn tựa hồ càng thích hợp trở thành một ông chủ trong làng giải trí hơn.

Kỳ thật, ta cùng với hắn rất giống nhau, đối với mọi người mỉm cười, thế nhưng đối với ai cũng đều duy trì khoảng cách, đương nhiên, có hai người ngoại lệ, một là anh, một người khác là Mi Nam, không, là mỹ nữ mới đúng.

Cô ấy lấy thần tượng thân phận sinh hoạt thật khó khăn, cuộc sống trong tu đạo viện ngăn cách với bên ngoài, khiến cô ấy yếu ớt mà đơn thuần, khuyết thiếu tính xã hội, tính xã giao, có thể xưng là nhát gan đến ngu dốt đi! Sẽ không nhìn mặt người mà sống, thiện lương lại thẳng thắn.

Bất quá, cô ấy quả thật là cái nhân vật gây rối, có chút không ăn khớp với loại hình Tiểu Bạch. Nhưng lại có thể làm cho người như ta thích thượng, này cũng chính là nguyên nhân anh cùng Kang Shin Woo thích cô ấy đi!

“Ăn sáng qua sao?” Kang Shin Woo không biết khi nào thì đến bên người ta, ôn nhu hỏi.

“Không cần, chúng ta đã ăn qua.” Anh trai có chút không hồn giận nhú mày đoạt lời, quay đầu đối với Go Mi Nam nói:“Trong chốc lát muốn đi bẻ bơi quay hình chụp ảnh, cậu chuẩn bị một chút.”

“A!” Mi Nam xuất phát từ bản năng hai tay ôm ngực, về mặt gạt mình, khó xử nhìn ta.

Ta kéo tay cô qua, ở trong lòng bàn tay cô vẽ, nói cho cô ấy biết không cần cời quần áo, bảo cô ấy an tâm.

“Thật vậy chẳng!” Mi Nam hai tròng mắt lóe sáng vui sướng nhìn ta, ta cười gật gù đầu.

“Jin Hee cũng đi sao?”Jeremy về mặt chờ mong hỏi.

Ta nhìn anh trai, anh cười lấy tay xoa cằm nói:“Có thể đi, nhưng là phải đổi quần áo.”

‘Em không đi!’ Ta khoả tay múa chân nói, trong lòng cũng rất là mâu thuẫn, ‘Rốt cuộc có bị thay đổi kịch bản tình yêu hay không.’

“Vì cái gì không đi?” Anh có chút khó hiểu hỏi.

‘Mọi người yếu bận việc một ngày đầu, em ở trong đây làm bữa tối chờ mọi người trở về, không phải tốt lắm sao?’ Ta cười giải thích, trong lòng âm thầm tính toán, ‘Vẫn là tĩnh xem diễn biến này đi ha.’

“Anh, Jin Hee nói cái gì a?”Jeremy về mặt tò mò hỏi, đi đến trước mặt ta, mở đôi mắt to vô tội, đưa tay xoe ra trước mặt ta, ta không nói gì chỉ cười cười, ở trong lòng bàn tay hắn viết.

“Thật vậy chẳng! Jin Hee cấp cho chúng ta nấu bữa tối, oa! Nhất định rất gia cảm giác!”Jeremy sôi nổi kêu.

Đưa bọn họ rời đi, ta liền đi đón xe đi dạo ‘khám phá’.

Mua cho anh một bộ âu phục thoải mái, cảm giác thực thích hợp hắn; mua cho Mi Nam một cái khăn quàng cổ móc từ lông dê, có thể choàng ấm cổ cô, dù sao cô ấy cũng không có hầu kết; tìm mua cho Jeremy một bộ vật trang trí bằng thủy tinh, cảm giác rằng hắn sẽ thích; duy nhất không biết nên mua cái gì cho Kang Shin Woo, tựa hồ nhớ rõ hắn thích uống trà, liền chọn một bộ trà cụ làm lễ vật.

Về nhà, đem lễ vật tự tay đóng gói, viết tên lên, đặt ở chỗ ngồi của bọn họ.

Sắc trời dần tối, thức ăn cơ bản đã chuẩn bị đầy đủ. Ca ca đúng lúc gửi cho ta tin nhắn, nói cho ta biết đã kết thúc công việc.

Ta bùng đĩa đồ ăn cuối cùng bày đến. Nhìn một bàn đầy đồ ăn, tâm tình thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Sự Kiện Rơi Xuống Nước

Kang Shin Woo, Jeremy cùng Go Mi Nam lần lượt tiến vào, thế nhưng lại không có anh, ta nghi hoặc nhìn bọn họ, cũng đang đợi đáp án.

“Jin Hee, tôi, anh cả.....” Go Mi Nam cúi đầu quanh co.

“Không cần lo lắng, Tae Kyung không có việc gì,” Kang Shin Woo giải thích, nhìn ta liếc mắt một cái, lại nhìn Mi Nam, “Mi Nam cứu Tae Kyung bị chìm, Tae Kyung không có việc gì, chính là sẽ ở trong bệnh viện hai ngày, vì Mi Nam chế tạo thế, để Go Mi Nam được đón nhận.”

“Mi Nam cứu anh?” Ta nghi hoặc nhìn Mi Nam liếc mắt một cái, thấy cô ấy vẻ mặt chột dạ, trong lòng cười nhẹ, ta đi qua đi vỗ vỗ tay Mi Nam, một phương thức xem như an ủi.

Quay đầu nhìn Jeremy cùng Kang Shin Woo liếc mắt một cái, cười mời bọn họ ngồi vào chỗ.

“Oa! Thiệt nhiều đồ ăn a!” Jeremy hưng phấn kêu chạy tới chỗ ngồi, nhìn thấy trên chỗ ngồi có lễ vật, hoa chân múa tay vui sướng, nhảy nhót nói: “Chưa tới Giáng sinh a! Jin Hee còn chuẩn bị lễ vật cho chúng ta ! Cảm ơn nha, Jin Hee!”

Ta nhìn thấy Jeremy biểu tình ngây thơ xòa cười, trong lòng một trận ấm áp.

Mi Nam ôm lễ vật ngồi xuống, mềm nhẹ vuốt túi giấy trong lòng, mân miêng về mặt cảm kích cảm tạ.

“Oa! Đồ ăn thật ngon a! Anh Shin Woo, anh cũng đến ném thử!” Jeremy vui mừng kêu, nhìn thấy Shin Woo đứng một bên, lớn tiếng hô.

Kang Shin Woo đi đến bên người ta, kéo ghế dựa ra cho ta, ý bảo ta ngồi xuống đây. Ta cười gật đầu thăm hỏi, ngồi vào chỗ.

Kang Shin Woo đi đến chỗ ngồi của mình, cầm lấy lễ vật, nhẹ nhàng đem nó đặt ở trong tay, nhìn chăm chăm lễ vật, nở nụ cười ấm áp.

Bữa tối đã sắp đến hồi kết, Kang Shin Woo bắt lấy tay ta, ngăn động tác sửa sang lại cái bàn của ta, thân nhiên cười nói: “Đã khuya, tôi đưa em trở về!”

“Đúng vậy, Jin Hee cũng sớm đi trở về đi!” Jeremy vui vẻ phụ họa.

Ta gật gù đầu, cầm quần áo rời đi, lại thấy Kang Shin Woo vẻ mặt ôn nhu đi theo ta đi ra, ta nghi hoặc nhìn hắn, hắn cười cười, đem ta đưa đến bên cạnh xe hắn, cười nói: “Tôi nói, đưa em trở về!”

Đến nhà, ta theo lễ mời Kang Shin Woo lên lầu ngồi, hắn cười đáp ứng.

Mở cửa, bật đèn, ta đem giày cởi ra, lau khô, bỏ vào kệ. [TNN: Hóa ra là vậy ~ _~!]

Kang Shin Woo đổi giày xong, nhìn đến động tác của ta, tò mò hỏi: “Tựa hồ con gái đều thực yêu thích hài?”

Ta gật gù đầu, quay đầu tìm giấy bút, Kang Shin Woo cười hướng ta vờn tayra, ta hơi hơi đỏ mặt, chính là thấy giấy bút trên bàn, tiêu sái đến bên cạnh bàn. [TNN: haiza ~ sau anh ấy ko ghen mới là lạ.]

“Giày đôi với nữ nhân mà nói là tối trọng yếu. Bởi vì một đôi giày tốt, có thể mang người ta đi tới một nơi tốt đẹp!” Ta cười viết trên giấy.

“Nơi tốt đẹp sao?” Kang Shin Woo không hiểu rõ lắm ní non.

“Uống cái gì sao?” Ta khách khí hỏi.

“Trà!” Kang Shin Woo cười nói.

Ta lấy dụng cụ pha trà, đối với trà mà nói, là ta luôn luôn nghĩ đến những người hào kiệt, nên khi Kang Shin Woo thường thức khiến ta nhìn đến si ngốc, trong lòng một trận kiêu ngạo.

Vì hắn châm trà, nhìn hắn hai tay tiếp nhận cái chén, trước nghe thấy mùi hương sau đó thường thức trà, nhận được tán thưởng, không tự giác cảm thấy

một phen công phu không có uống phí.

‘Đều nói uống rượu gặp tri kỷ ngàn chén không đủ, không nghĩ tới còn có thể có uống trà cùng tri kỷ!’ Ta cười nói.

‘Có thể làm cho em xem anh như ‘Tri kỷ’ là vinh hạnh của anh!’ Kang Shin Woo bưng chén trà ôn nhu cười, động tác tao nhã, càng tăng thêm mị lực của hắn.

‘Đúng rồi, em hôm nay đi nơi nào tốt đâu?’ Kang Shin Woo cười nói.

‘Đi Minh động!’ Ta một bên viết một biên cô gắng hồi tưởng, ‘Đi Minh động nhất định phải ăn bột chiên (chém nhá), sau đó đi ăn kem ly, vận khí tốt còn có thể có quà miễn phí, lại đi dạo phố mua quần áo, nơi đó có rất nhiều cũng rất được, phẩm chất cũng tốt lắm!’

‘Phải không? Anh cũng chưa hảo hảo hưởng thụ qua đâu!’ Kang Shin Woo khẽ thở dài.

Tiến bước Kang Shin Woo, ta nhấn tin cho anh: ‘Anh chuyển về A.N.Jell đi! Chẳng những có thể bình ổn những lời không tốt, lại có thể chiếu cố cho nhau. Nếu anh đồng ý, em liền theo anh!’

‘Anh đi rồi, em đâu?’ Anh nhấn lại.

‘Em tính ở gần A.N.Jell tìm một phòng ở. Không cần lo lắng cho em.’

‘Vậy anh ngày mai trực tiếp về, em có việc thì vào trong đó tìm anh.’ Anh trai hồi âm nói.

————— cảnh tượng chuyển hoán —————

Tae Kyung nghe giám đốc Ann nói, tức giận đánh lên gối: ‘Vì cái gì lại phải đi cảm ơn Go Mi Nam? Giám đốc Ann, chuyện này cũng không cần phải cảm tạ đi!’

‘Là cậu thực cảm tạ hắn à!’ Giám đốc Ann kích động nói, ‘Lòng người dành cho Mi Nam lập tức bay lên thẳng tắp à!’ Giám đốc Ann xã nhứ mi, trần thuật nói: ‘Còn có a, người ta thế nhưng đã cứu cậu a, không cảm kích hắn sao, Tae Kyung!’

Tae Kyung không phục nỉ non một câu: ‘Rốt cuộc là ai cứu ai à!’

Giám đốc Ann cũng không nhiều lời nữa, phân phó nói: ‘Ở bệnh viện thêm vài ngày đi! Vì Mi Nam tạo thế, ác!’

‘Vì hắn?’ Tae Kyung tức giận nói: ‘Tôi muốn lập tức xuất viện!’

‘Cậu không thể đi, Uhey đến đây quay một phen cảnh, tổ làm phim đều ở bên ngoài đây.’ Giám đốc Ann ngăn cản.

‘Uhey?’ Hwang Tae Kyung nghi hoặc hỏi.

‘Đúng vậy, diễn viên Uhey, chính là người được ngàn vạn sủng ái một thân yêu tình quốc dân à!’ Giám đốc Ann trên mặt lộ biểu tình ‘Cậu thế nhưng không biết’.

Tae Kyung không cho là đúng hừ một tiếng, rời đi bệnh viện.

Ngồi ở trên xe chờ người giúp việc, Tae Kyung trong lòng rầu rĩ không vui, trong miệng thấp giọng mắng: ‘Go Mi Nam chết tiệt! Quản lý Ma hay giám đốc Ann thì thôi đi, liên ngay cả Jin Hee cũng đều vì hắn nói chuyện! Thật sự là chán ghét!’

Lúc này, cửa bên cạnh ghế lái mở, ngồi trên là một nữ nhân xa lạ, người thanh cao lẫm lẫm: ‘Tôi phỏng chừng ngay cả tiết mục đều cũng không có phát ra đi, tôi không muốn đi xuống, cậu theo chân bọn họ nói, tôi cảm xúc không khống chế được, quay không nổi nữa,’ Nữ nhân vung cánh tay.

‘Như thế nào cái gì cũng phải là tôi làm!’ Cô ta hạ cửa tránh nắng hắt vào, soi gương, ‘Cho tôi khăn giấy. Bất quá, tôi sẽ không bị lây bệnh, vì giả bộ thiện lương, cũng chưa từng mang khẩu trang cùng bao tay, yêu tình quốc dân sẽ không sinh bệnh sao!’ Nữ nhân thảm oán nói.

‘Anh mau mang cho tôi mảnh khăn giấy!’ Nữ nhân thấy khăn giấy thật lâu cũng không có đưa qua, không kiên nhẫn nói.

Tae Kyung tức giận đem hộp giấy ném lên trên đầu cô ta, nữ nhân ăn đau, quay đầu lại nằng: ‘Uy!’ Nhìn thấy Tae Kyung, rõ ràng là sùng sốt. Chuyển mắt quan sát xung quanh xe, hồi hận nhứ mi.

‘Cô là ai?’ Tae Kyung vòng tay, hỏi.

‘Tôi ngồi nhầm xe rồi,’ Nữ nhân ôn nhu giả cười, giống như nữ nhân vừa rồi chính là ảo ảnh, ‘Bởi vì màu xe giống nhau, là em nhìn lầm rồi.’ Nữ nhân làm bộ vô tội háy mắt, hiếu kỳ nói: ‘Anh không phải Hwang Tae Kyung sao? Thật sự a, em thế nhưng là fan trung thành của A.N.Jell đâu!’ Nữ nhân thâm tình nhìn Tae Kyung, ‘Anh biết em đi!’

‘Biết!’ Tae Kyung mắt lé chẳng hề để ý nói, nhìn nữ nhân mê trai cười tít mắt trước mắt, không khỏi châm chọc nói: ‘Yêu tình quốc dân? Thiết, ngay cả thiện lương đều phải giả bộ, còn làm cái yêu tình gì à!’

Nữ nhân đột nhiên biến sắc mặt, trừng mắt phẫn hận nhìn Tae Kyung, “Đúng vậy! Tôi không phải yêu tinh,” Nữ nhân rút mớ giấy khăn sát mặt, “Anh cũng không phải cũng là thiên sứ, không phải sao?” Nói xong dùng thuận tay ném bỏ mặt khăn giấy, đẩy cửa xuống xe.

Tae Kyung bất mãn gọi lại, “Đem cái khăn tay lau trên gương mặt dơ bẩn kia của cô nhặt lên đi,” Nữ nhân cầm lấy khăn tay, cắn giận xuống xe, “Còn có, không cần đóng cửa, tôi sắp bị mùi nước hoa trên người cô xông ngạt chết!”

Nhìn nữ nhân kia phẫn hận rời đi, Tae Kyung tự giễu nở nụ cười, “Thiên sứ? Tôi là ác ma bẻ gãy cánh thiên sứ.....”

Trở lại A.N.Jell, vừa mới vào cửa, chợt nghe thấy Kang Shin Woo hỏi Mi Nam chuyện sự cố ngày hôm qua, Tae Kyung thở dài, nói: “Là lỗi của tôi!” Tae Kyung đi ngang qua Kang Shin Woo, tiếp tục giải thích nói: “Thượng rất hoạt cho nên điều trong nước, vừa lúc tiểu tử này ở đó, hẳn giúp ta!” Nói xong, thẳng đi lên thang lầu.

“Anh cả!” Mi Nam kêu Tae Kyung, đối giúp Shin Woo đang ngồi lau tóc nở nụ cười, liền đuổi theo Tae Kyung lên lầu.

Shin Woo trong tay cầm khăn mặt, buồn bực nói: “Hwang Tae Kyung nhận sai, cái này càng kỳ quái!”

Ta kéo hành lý của anh đi vào trong phòng, thấy một mình Kang Shin Woo ngồi đó bộ dạng có tâm sự, hẳn nhìn thấy ta, lại ôn nhu cười: “Đến đây!” Hẳn nhìn tay ta, có chút nghi hoặc: “Em đây là?”

“Em đi khuyên anh đây!” Ta cười giải thích.

“Đề tôi giúp em đi!” Kang Shin Woo có ý tốt đề nghị.

“Không cần, em cũng thuận tiện đi một chút là đến.” Sợ Kang Shin Woo không hồn giận, ta giải thích nói: “Anh không thích người khác vào phòng hẳn.”

“Anh biết!” Kang Shin Woo không thêm đề ý nói, cười hỏi ta: “Hôm nay anh mời em uống trà, có thời gian rảnh sao?”

“Cám ơn! Vinh hạnh của em!” Ta cao hứng nhận.

“Sắp tới có buổi diễn quan trọng, chúng ta mấy ngày tới sẽ bề bộn nhiều việc. Cô không có chuyện gì đi!” Kang Shin Woo quan tâm nói.

“Không có việc gì, em cũng đang muốn tận dụng mấy ngày nay làm chút chuyện.”

Nghe được trên thang lầu truyền đến tiếng bước chân nặng nề, ta tò mò ghé mắt xem qua, chỉ thấy Go Mi Nam rầu rĩ không vui tiêu sái xuống dưới.

“Jin Hee! Cô tới rồi à!” Mi Nam nhìn thấy ta, quăng buồn bực lúc trước, cười chào hỏi.

“Làm sao vậy?” Ta tò mò hỏi.

“Không có gì, anh cả không thể ăn tôm sao?” Mi Nam đột nhiên hỏi.

“Nghiêm khắc mà nói, là không thể ăn hải sản, anh có chứng miễn cảm hải sản nghiêm trọng.” Ta cười giải thích.

“Tôi cái gì cũng không biết, thật không biết gì về anh cả!” Mi Nam rầu rĩ nói.

“Hiểu biết một người, không phải nghe người khác nói như thế nào, mà là chính mình tự phát hiện.” Ta cười an ủi.

“Cám ơn cô, Jin Hee!” Mi Nam nghĩ thông suốt sau đó cười nói.

“Hào hào luyện tập, đừng làm cho anh tức giận nga! Cố lên!” Ta cổ vũ nói.

“Jin Hee! Em tới rồi!” Jeremy từ trên lầu chạy đến bên người của ta, giống như chú chó nhỏ đáng yêu.

Nhìn thấy mái tóc của hẳn ướt sũng, ta cầm lấy khăn mặt trên bàn, trùi mền lau khô cho hẳn.

“Như thế nào không lau khô đầu tóc vậy, Jolie lớn?” Ta trêu ghẹo nói.

“Ta mới không phải Jolie đâu!” Jeremy biu môi bất mãn làm nũng, nhìn thoáng qua Shin Woo, hướng ta cáo trạng: “Là Anh Shin Woo, hẳn thế nhưng lấy nước phun anh, vì cứu Go Mi Nam, hẳn đem anh từ đầu đến chân rửa hết một lần.”

“Về sau em giúp anh phun trở về?” Ta cười nói.

“Thật vậy chẳng!” Jeremy hưng phấn nhảy dựng lên, nhìn thoáng qua Kang Shin Woo, rồi nhìn sang ta khấn cầu nói: “Không cần! Anh Shin Woo tốt lắm.”

Ta cười gật đầu nhận, trong lòng buồn cười vì hành vi trẻ con của Jeremy.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tiệc Chúc Mừng

Từ A.N.Jell đi ra, đã là buổi chiều, một mình đi ở trên đường, đột nhiên trong đầu có ý niệm muốn đi ‘học viện Thần thoại’ nhìn xem.

Đi vào ‘học viện Thần thoại’, sắc trời đã tối, ta bước chậm vào bên trong ‘học viện bạch kim’, cảm giác hơi có chút hư ảo, ta hiện tại sinh hoạt như thời xưa, ở trong [Cung], vốn dĩ rất là nhiều mỹ nam a, trong thế giới này cũng có rất nhiều dạng nam tử, lần đầu tiên cảm thấy không thực.

Đi ngang qua phòng học đàn dương cầm, ta không tự chủ được ngồi vào trước đàn, bàn tay đàn thủ khúc giống như nhạc khúc cổ xưa.

“Cô như thế nào lại chơi khúc bi ngạn hoa!” Một nữ tử thanh lệ đi vào trong phòng học, kinh ngạc hỏi.

Bi ngạn hoa ta vừa diễn cũng chính là ‘rèn hồn’, người hướng dẫn hải lòng mà ra quyết định.

“Bởi vì chúng ta đến từ cùng một nơi!” Ta lấy tay biểu lộ.

“‘Bạch’, ‘đá Vận’, ‘Con đường đầu thai!’” Nữ tử mắt lộ ra tinh quang hỏi.

Ta cười gật đầu, nữ tử chạy vội lại đây, ôm lấy ta, ta cũng kích động ôm lấy cô ấy.

Chúng ta trao đổi chuyện xưa: Cô tên Li Tuệ Tĩnh, là cháu gái Túc Thân Vương, đến ‘học viện Thần thoại’ là vì Goo Jun Pyo.

Cô ấy không đành lòng vì khiếm khuyết của ta, thế sẽ vì ta tìm cách trị liệu.

Ta cười cảm tạ, cũng đề nghị cô ấy đi gặp ‘thái tử phi’.

Cuộc gặp ngẫu nhiên ở ‘học viện Thần thoại’ làm cho ta phấn chấn tinh thần, tại đây trong thế giới hỗn loạn, quả thật nếu tồn tại chúng ta, chuyện xấu cũng tồn tại, tương lai tràn ngập hy vọng!

Ta cảm vé buổi công diễn đi vào phòng khách.

Kỳ thật, đối với những trường hợp huyền ảo như thế này, ta cũng không thích, nhưng nhân vật chính là những anh trai xinh đẹp, vậy không thể làm gì khác.

Ngon đèn đột nhiên vụt tắt, “Hiện tại, bốn thành viên của A.N.Jell một lần nữa ra mắt công chúng”, trên đài xuất hiện bốn người âm nhạc vang lên.

Vẫn như cũ sau khi chấm dứt, khán giả liều mạng la lên, bọn họ cũng lui về hậu trường.

Ta lặng lẽ ngồi, xem hết các màn diễn xuất, cũng thấy được ‘yêu tinh Quốc dân’—Uhey trong truyền thuyết với điệu nhảy nóng bỏng. Sau khi tan cuộc, ta đón xe về tới ngôi nhà A.N.Jell.

Anh, Kang Shin Woo cùng Jeremy đều là vẻ mặt lo lắng, không khí rất là nặng nề.

Jeremy chạy đến bên người ta, lôi kéo ta đi lên sân thượng, vẻ mặt cầu xin nói: “Jin Hee! Go Mi Nam hảo đáng thương, hắn vẫn tìm người mẹ đã không còn trên đời.”

‘Jeremy không cần khổ sở, chúng ta hảo hảo an ủi hắn đi! Làm bạn bên cạnh hắn, làm cho hắn tận lực vui vẻ đứng lên!’ Ta đề nghị nói.

Jeremy nhàn tình sáng lên, lôi kéo ta chuẩn bị thực hiện, Kang Shin Woo thấy chúng ta vội vàng, cũng lại đây hỗ trợ, chỉ có anh là không hề động thủ, đương nhiên cũng không có phản đối, hắn cũng là lo lắng đi!

Mi Nam rầu rĩ không vui đi vào, Jeremy tung pháo mừng, khiến cho Mi Nam kinh hách không nhỏ, Mi Nam giật mình ngẩng đầu, chỉ thấy Jeremy bắt chước cây đâm hoa diễn trò, chúc mừng buổi biểu diễn thành công.

Mi Nam bị Jeremy biểu diễn chọc nở nụ cười, em xoa khoe miệng, cười nói: “Cảm ơn cậu! Jeremy.”

Ta ngồi ở đối diện anh, nhìn thấy trên mặt anh hơi hơi có ý cười, lại đem tầm mắt quay lại trên người Mi Nam.

“Được rồi! Mọi người đều chờ cậu đâu! Ngồi vào đi!” Jeremy cười tiếp đón, ngồi vào giữa ta với anh.

Kang Shin Woo đi tới Go Mi Nam, thân thiết dò hỏi: “Mi Nam, em cho đến bây giờ còn chưa có ăn cái gì đi! Ngồi đi!”

“Shin Woo, cảm ơn anh!” Mi Nam nhìn trước mắt Kang Shin Woo cảm kích nói.

Kang Shin Woo vỗ vỗ bàn tay Mi Nam, dắt hần ngồi vào chỗ, Mi Nam ngồi ở bên người anh, Shin Woo đi thẳng đến lò nướng, mang bao tay vào nướng thức ăn.

“Anh Tae Kyung cái gì cũng chưa làm, nhưng là không có ngăn cản chúng ta nga!” Jeremy ăn xâu thịt nướng, cười nói với Mi Nam.

“Anh cả, cảm ơn nhiều!” Mi Nam nhìn sườn mặt anh, vẻ mặt cảm động.

“Là ý tứ Jin Hee, cùng tôi không quan hệ.” Anh hung dữ nói.

“Jin Hee, cảm ơn bạn!”

Ta cười lắc đầu, lại trừng mắt nhìn anh trai liếc mắt một cái, không khỏi thở dài, “Có phải thiên tài đều đặc biệt khó hầu hạ hay không a ! Thật đúng là giống y như ba ba đâu!”

“Chúng ta là một đoàn đội, đương nhiên phải cùng nhau!” Kang Shin Woo quay đầu, an ủi nói.

“Mọi người có thể nghĩ như vậy, tôi thực cảm kích, hôm nay đầu óc tôi rất loạn, cuối cùng còn khiến mọi người lo nghĩ, khiến mọi người thêm phiền toái. Thực xin lỗi!” Go Mi Nam áy náy nói.

Anh hai không được tự nhiên lắc lắc đầu, không được tự nhiên an ủi nói: “Go Mi Nam, kỳ thật cậu hôm nay rất được.”

Nhìn vẻ mặt Go Mi Nam cảm kích, cùng vẻ mặt không được tự nhiên của anh trai, ta bắt đầu cười.

“Ăn sao?” Kang Shin Woo đem thịt nướng đưa tới trước mặt ta, cười hỏi.

“Jin Hee không ăn cá mực !” Anh trai không hờn giận nói. [TNN: anh ~ __ ~ phá hư]

“Phải không?” Kang Shin Woo có chút xấu hổ ngồi xuống, rầu rĩ ăn.

“Em chỉ là không thích, không phải không thể ăn!” Ta kỳ quái nhìn anh trai, trong lòng vô tội phản bác.

Jeremy thấy không khí xấu hổ, liền biểu diễn tiết mục nhí nhảnh, ta thân nhiên cười, mà những người khác lại không hề có ý cười, vẻ mặt không cần.

“Như thế nào có thể như vậy! Tôi thế nhưng là dựa vào cái này để kiếm sống, sau này nổi tiếng, nuôi sống hai vị anh trai.” Jeremy bắt mắt oán giận nói.

“Xem nhiều, chán!” Kang Shin Woo cười giải thích.

“Phải không? Tôi như thế nào không thấy cậu lại lập công lao lớn như vậy.” Anh uống đồ uống, không thèm để ý nói.

“Oa! Hơi quá đáng!” Jeremy cầm lấy tay của ta, oán giận nói: “Jin Hee, là anh Tae Kyung không muốn diễn, suất cái mặt thối ra, cũng không xem là ai thiên vị, thay hần biểu diễn.”

“Cậu cũng đừng quá so đo, Tae Kyung ngay từ đầu không phải cũng muốn diễn sao!” Kang Shin Woo nhàn nhàn bóc nội tình bên trong.

“Cái gì! Anh cả trước kia cũng lên biểu diễn cái loại này..... Sao?” Mi Nam không dám tin hỏi.

“Muốn nhìn một chút sao?” Jeremy vẻ mặt cười gian nói.

“Đó là chuyện thật lâu trước kia, sẽ không còn nhớ !” Anh hai không thèm để ý nói.

“Như thế nào không có, tôi thời điểm buồn bực trong lòng luôn lấy ra xem,” Jeremy tiến đến trước mặt anh hai phản bác nói, đẩy ghế dựa ra, “Cho nên đặc biệt cất kỹ đâu!”

“Go Mi Nam! Jin Hee, chúng ta đi!” Nói xong, lôi kéo tay ta vui vẻ chạy xuống lầu.

“Hai người chờ một chút!” Jeremy tìm dây lưng, vẻ mặt cười xấu xa.

Ta đi đến sân pha, thấy anh trai trong TV, Kang Shin Woo cùng Jeremy lần đầu lên đài bộ dáng non nớt, trong lòng âm thầm cười nở hoa.

Anh trai chạy xuống lầu ngăn cản, Jeremy nhanh tay lẹ mắt đè lại, ta rốt cục cũng nhìn thấy anh biểu diễn, nghe Kang Shin Woo bình luận “biểu diễn câu chuyện cắn cây cái củ” Khi đó, ta nhìn không nổi ôm bụng cười to.

Anh hai nhìn thấy bộ dáng của chúng ta, thẹn quá thành giận, đuổi đánh Jeremy. Ta thối lui từng bước ý đồ tránh đi hai người, lại đạp khoảng không, ta

ngã sắp xuống, lại phát hiện ta thế nhưng lại ngã vào trong lòng Kang Shin Woo.

Ta ngẩng đầu, chạm phải ánh mắt ôn nhu của Kang Shin Woo, trong lòng một mảnh hỗn loạn.

“Jin Hee, em không sao chứ!” Anh trai kéo lấy ta, lo lắng hỏi.

“Shin Woo, anh cũng không có việc gì đi!” Mi Nam đi đến bên người Shin Woo, quan tâm hỏi.

“Không có việc gì!” Shin Woo đối với Go Mi Nam ôn nhu cười.

‘Em không sao, đi thu thập đồ một chút!’ Ta ra hiệu xong, liền chạy tới sân thượng.

Trên sân thượng gió đêm lạnh lạnh, thổi tan khô nóng trong lòng, làm cho tinh thần ta rung lên, không khỏi vì thất thố vừa rồi cười khê.

“Tôi đến giúp em!” Giọng Kang Shin Woo từ sau lưng vang lên.

Ta quay đầu, cười vuốt cằm.

Cầm đồ xuống lầu, lại đụng Mi Nam đang vội vàng chạy ra, ta cười khê lắc đầu, đi vào trong phòng, đã thấy vẻ mặt anh trai không hồn giậm đứng ở phòng bếp.

“Anh thế nhưng không phải ‘người đầu tiên’.” Anh trai quyết miệng bất mãn nói.

Ta trong lòng cười khê, ‘Anh bắt đầu chú ý suy nghĩ của Mi Nam, là hiện tượng tốt a!’

‘Anh, em sẽ rời đi một thời gian, em muốn về Mĩ.’ Ta buông chén đĩa nói.

“Muốn rời đi? Thật lâu sao?” Giọng anh mang theo mất mát nói.

‘Chỉ vài ngày, rất nhanh trở về! Em cam đoan!’ tTa cười an ủi. Anh thế này mới gạt đầu, cũng nhắc ta hảo hảo chiếu cố chính mình.

Ta trở lại trên sân thượng, chỉ thấy Kang Shin Woo nắm hai tay Mi Nam, còn nghiêm túc nói:“Chỉ cần em thẳng thắn vươn tay, hướng anh xin giúp đỡ, anh có thể cho em càng nhiều an ủi.”

“Thẳng thắn?” Mi Nam cắn môi, suy tư nói.

Shin Woo lập tức lấy lại tinh thần sau khi thổ lộ, đem chén đĩa bỏ vào trên tay Mi Nam, nói:“Đem cái này trả lại chỗ cũ đi.”

Nhìn Mi Nam đi tới, ta theo bản năng thối lui, trốn một bên chỗ tối.

Nhìn thân ảnh Mi Nam, ta nhẹ nhàng thở hắt, đi ra, chợt nghe Kang Shin Woo cúi đầu nỉ non:“Rõ ràng là ta đang nhìn em, em rút cuộc vươn tay nắm lấy ai a!”

Trong lòng ta bắt đầu dĩ than nhẹ, ‘Kang Shin Woo, nam thứ là bị thâm nhất!’

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hiện Tại Tôi, Không Hiểu Tình Yêu...

‘Ba ba, người tìm con trở về có chuyện gì sao?’ Ngồi ở trước mặt ba ba, ta hỏi.

“Con muốn phát triển ở Hàn Quốc sao?” Ba ba chân bắt chéo, hai tay đặt ở trên đùi, nhìn ta trong chốc lát, “Ba hy vọng con có thể cùng với ta ở lại nước Mĩ. Con còn trẻ ở nơi này, cơ hội càng nhiều.”

‘Nhưng là con còn muốn trở về Hàn Quốc.’ Ta tỏ thái độ nói: ‘Nơi đó có anh, có cảm giác nhà.’

“Chẳng lẽ nơi này không tốt sao?” Ba ba tay nắm chặt đặt lên bàn, gõ gõ ngón tay.

‘Cho dù như thế nào với con mà nói nơi này, con cũng chỉ là một người khách qua đường.’ Ba ba bỗng dừng ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn ta, ta giải thích nói: ‘Ồ trong này, con tựa như cây không có rễ, phiêu bạt không nơi dừng, cho dù có danh vọng, có quyền thế cũng không thể nào lấp đầy đáy lòng hư

không.’

“Con tự mình quyết định đi!” Ba ba sờ sờ cằm, đứng lên, đem nhạc phổ kẹp ở nách, chuẩn bị rời đi.

“Sinh nhật anh sắp tới rồi, đây là số di động của anh cùng với địa chỉ.’ Ta đứng lên, nhìn ba ba khẽ thở dài, đem tờ giấy đưa rồi cúi đầu rời đi.

————— cảnh tượng chuyển hoá —————

Đầy bụng tâm sự đi vào thánh đường Drew, đây là nơi ta khi ở Mi trừ bỏ học viện âm nhạc Julia, địa phương duy nhất quen thuộc.

Bước chậm ở trong hoa viên, hít ngậm không khí mới mẻ, đi vài bước mắt thấy một người mặc quần áo bệnh nhân nằm ở trên ghế không nhúc nhích.

Xuất phát từ bản năng, ta đi lên trước đây hấn, thấy hấn bất động, ta ngồi xổm xuống sờ mạch đập của hấn, hoàn hảo, chính là đang ngủ.

Ta vừa muốn đứng dậy, chỉ thấy người nọ đem bàn tay đang che kín khuôn mặt buông ra, lộ ra vẻ mặt thật.

Ta bị bộ dáng của người trước mắt dọa, cuống quýt đứng lên, lại bởi vì trọng tâm mất thăng bằng nên ngã ngồi xuống dưới thật mạnh.

‘Go Mi Nam! Dĩ nhiên là Go Mi Nam chân chính!’ Ta giật mình nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, ngơ ngác ngồi dưới đất.

“Cô có khỏe không? Không có việc gì đi!” Go Mi Nam vẻ mặt khẩn trương đỡ ta đứng lên, áy náy nói:“Thực xin lỗi! Tôi không phải cố ý, chỉ nghĩ cùng cô đùa một chút thôi!”

‘Không có việc gì!’ Ta khoát tay áo, cẩn thận quan sát Go Mi Nam ‘Thật sự giống nhau như đúc!’

“Mi Nam, cậu đang làm cái gì?” Edward thanh âm truyền đến, hấn nhanh chóng chạy tới, hơi tức giận.

“Jin Hee, em không sao chứ!” Edward dừng lại ở bên người ta, thân thiết hỏi.

‘Cám ơn anh, Edward, em không sao!’ Ta đối với sự quan tâm của hấn tỏ vẻ cảm tạ, nhẹ nhàng thoát ra khỏi tay Go Mi Nam.

“Em, em chính là người kia sao?” Mi Nam nhìn Edward, đảo qua ta liếc mắt một cái, trong mắt cực kỳ giật mình.

‘Go Mi Nam!’ Ta nhú mày, miệng khẽ nói, ‘Tôi mới từ Hàn Quốc trở về!’

Edward nhìn qua, đem thủ thế của ta phiên dịch lại cho Go Mi Nam nghe.

“Cô quen tôi? Cô như thế nào khả năng!” Nghe được Edward thuật lại, Go Mi Nam kinh ngạc thẳng thẩn thân mình.

‘Tôi biết em gái anh, cô ấy hiện tại giả trai, lấy thân phận của anh gia nhập A.N.Jell.’ ta khó hiểu nhìn phản ứng của Go Mi Nam, khẽ nhú mày.

“Gemma? Tại sao có thể như vậy, quản lý Mã nói sẽ chờ ta trở về a!” Go Mi Nam lo âu bất an ở tại chỗ đi qua đi lại.

‘Quản lý Mã? Tình huống cụ thể tôi cũng không biết rõ, chính là tình cảnh Gemma thực khó khăn, một khi bị lộ, sẽ rất nguy hiểm. Anh người này làm anh trai, phải nhanh chóng trở về mới tốt.’ Ta trừng mắt nhìn, bữu môi nói.

“Tôi biết, nhưng là tình huống hiện tại của tôi.” Go Mi Nam hơi có chút khó xử nói.

‘Edward, phiền toái anh đem báo cáo kiểm tra của Mi Nam cho em, em tự mình chỉ định kế hoạch hồi phục cho hấn, chính là việc thực hành chi tiết còn phải phiền toái anh.’ Ta vẻ mặt kỳ vọng nhìn Edward mỉm cười.

“Hào, không thành vấn đề, anh lập tức đem tới đưa cho em!” Edward gật đầu đáp ứng, nhìn ánh mắt của ta, giao hoạt cười:“Thù lao là, mời anh ăn com!”

‘Ta đây chẳng phải là buôn bán lời!’ Ta cười khoa tay múa chân, đắc ý nhếch mi.

Edward xoay người hồi văn phòng lấy tư liệu, lưu lại ta tốt đẹp nam đái ở hoa viên.

Go Mi Nam được yêu quý Edward đi xa, xuy một tiếng cười to, ta nghi hoặc khó hiểu nhìn hấn, hấn hướng ta khoát tay áo, nhẹ giọng nói:“Kỳ thật, tôi cũng biết ngôn ngữ của người câm điếc!”

Ta kinh ngạc động thân nhìn hấn, hấn mắt thấy trò đùa dai được thực hiện khuôn mặt tươi cười, phe phẩy đầu bắt đầu đắc dĩ cười.

“Nghe nói Edward cầu hôn với cô?” Mi Nam tiến đến trước mặt ta, bộ dáng thần bí, lại thay thế biểu tình khó hiểu, bát quái hỏi:“Vì cái gì không đáp ứng hấn đâu? Hấn thế nhưng thực sự là người được phái nữ hoan nghênh a!”

‘Nhiều năm như vậy, tôi vẫn đem hấn xem như bằng hữu, hơn nữa tôi trừ bỏ y học, không cùng hấn từng có thân quen nhiều như thế.’ Ta quyết miệng trừng mắt nhìn Mi Nam liếc mắt một cái, ‘Không nghĩ tới Go Mi Nam bát quái như vậy!’

“Không, Edward là bằng hữu của tôi, thời điểm vừa tới đây đúng là cảm xúc hân hỷ cực kỳ tẻ, hân hiện tại đã sáng sủa hơn rất nhiều, hân là không sai đi, cho nên tôi tò mò là người con gái như thế nào lại có thể làm cho hân tâm động.” Go Mi Nam ủy khuất nhìn ta, lắc lắc đầu, còn thật sự nghiêm túc nói.

“Hiện tại tôi, không hiểu tình yêu! Tôi luôn muốn quay đầu trở về, là nơi tôi từng mất đi đoạn thân tình kia. Có lẽ phụ tấm lòng của Edward, bỏ lỡ hân tôi sẽ phải hối hận, nhưng là hiện tại, tôi cũng không có lo lắng nhiều như vậy!” Ta khẽ thở dài, thay bằng nụ cười thân nhiên kiên định, bình tĩnh giải thích.

Mi Nam bình tĩnh nhìn ta, trầm mặc đột nhiên, hân lại quay đầu nhìn bầu trời cao, sáng lạn cười.

————— cảnh tượng phân cách tuyến —————

Sau khi trở lại Seoul, ta liền vào chỗ ở mới, chỗ này cùng A.N.Jell cách nhau thật sự rất gần, qua lại chỉ cần đi bộ. Đây là ta trước khi sang Mĩ đã mua, lúc ấy đang trang hoàng, hiện tại trở về, cũng có thể vào ở đi.

Sửa sang lại hành lý, ta nghỉ ngơi một chút, liền đi bộ đi vào nhà A.N.Jell.

Jeremy đang tắm rửa cho Jolie, ôm Jolie chơi đùa quên cả trời đất xung quanh, nhìn thấy ta đi đến, giọng mang theo oán giận nói:“Jin Hee, em như thế nào lâu như vậy mà không có tới? Thiệt nhiều ngày không thấy em đâu!”

“Anh không nói cho bọn họ mình đi Mĩ sao?” Ta kỳ quái nhún mi.

“Jin Hee, Mi Nam tìm được cô đâu?”Jeremy lời kéo ống tay áo của ta, ghé vào bên tai ta, vẻ mặt hưng phấn mà nói: “Bác Mi Nam thật là lợi hại, thế nhưng như vậy vô cả mong anh Tae Kyung.”Jeremy học động tác bác Mi Nam, làm mẫu cho ta xem.

Nhìn động tác của Jeremy rất giống, ta cười cong thất lưng, “Không thể không bội phục Mi Nam không quyết đoán a, dám ở trên người lão hồ nhỏ lông!” Ta chần chờ một hồi, “Chính là, cái ‘cô’ kia, tựa hồ như là có mưu đồ khác đâu!” Nhìn phòng ở trống rỗng, dưới đáy lòng không tránh khỏi thờ dài.

“Chỉ một mình anh ở đây thôi sao? Bọn họ đâu hết rồi?” Ta tò mò hỏi.

“Nghe quản lý Mã nói, Mi Nam giống như đi ‘Minh động’, người khác anh không biết.”Jeremy vuốt Jolie, mở to ánh mắt vô tội đáp.

“Minh động”? Ta không khỏi nhún mày, quay đầu nhìn Jeremy.

Đón xe đi vào ‘Minh động’, vừa xuống xe ta còn có chút hối hận, ‘Làm gì đến nơi đây, thật sự càng ngày càng không rõ chính mình.’

Ta mặc danh kỳ diệu lắc lắc đầu, trước ngã tư đường, dạo quanh không mục đích, lại phát hiện trước mắt có bóng người quen thuộc.

“Sẽ không tình cờ như vậy đi!” Ta ở trong lòng cầu nguyện, chân lại không nghe sai sự tiêu sái tiến lên.

Mi Nam vận nữ trang mang theo túi đồ vừa sắm được vô cùng tiêu sái, mà Shin Woo ở phía sau từng bước rời xa, si ngốc nhìn cô, biểu tình mất mát mà bi thương.

“Có đôi khi từng bước đi xa, liền cách cả một chân trời!” Nhìn cảnh tượng trước mắt cùng với kịch bản trong phim giống hệt nhau, lòng ta thờ dài, “Thật sự là nam thứ xui xẻo đâu.”

Đi đến bên người Kang Shin Woo, muốn cho hân một kinh hi, hân thế nhưng lại phát hiện sự tồn tại của ta trước một bước, kinh ngạc nói:“Em như thế nào lại ở đây?”

Ta nhìn Kang Shin Woo liếc mắt một cái, lời kéo ống tay áo Shin Woo, đem hân kéo vào quán cà phê, uống chút cà phê tốt lắm, ta liền cùng hân song song ngồi.

“Vài ngày không thấy, tôi nghĩ em mất tích đâu rồi!” Kang Shin Woo ngữ khí mang theo chút vui đùa nói.

“Nga, em mới từ Mĩ trở về.” Ta ở trên giấy ghi. Lơ đễnh cười cười.

“Nga!” Kang Shin Woo tùy ý đáp lời.

“Anh có biết, chuyện của Mi Nam đi.” Ta viết, cẩn thận quan sát thần sắc Kang Shin Woo.

Kang Shin Woo nhìn ngoài cửa sổ, hồi lâu thấp giọng khẽ cười nói:“Đúng vậy, tôi biết.”

“Có một số việc lo lắng nhiều lắm, sẽ mất đi rất nhiều cơ hội.” Ta có chút thương hại nhìn Kang Shin Woo.

“Phải không?” Kang Shin Woo ngữ khí thực lạnh nhạt, trên mặt vẫn như cũ lộ vẻ tươi cười.

“Loại sự tình này có thể không cần sao?” Ta bủi môi, vẻ mặt không tin nhìn hân.

“Không cần sao?” Kang Shin Woo nhìn ta liếc mắt một cái, tự hỏi một chút, nghi hoặc lặp lại.

Ta nhìn Kang Shin Woo đang lăm vào mớ trà tư, không nói gì uống cà phê, không cần phải nhiều lời nữa.

“Ta hôm nay ăn bánh bột chiên, kem ly, đi dạo phố, quả thật không tệ!” Kang Shin Woo lạnh nhạt cười, rất nhanh từ trong dòng suy tư phục hồi tinh thần lại, đột nhiên nhìn ta, chần chờ hỏi: “Vì cái gì mời anh uống cà phê?”

“Thời điểm trong lòng tôi cảm thấy không tốt, sẽ uống cà phê.” Ta khẽ vuốt khóe môi, xấu hổ cười cười.

“Vì cái gì?” Hắn mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt tò mò.

“Chưa sót vì cuộc đời” Ta viết xong, trầm mặc, không dám nhìn hắn.

Hồi lâu, Kang Shin Woo uống một ngụm cà phê, thản nhiên mở miệng nói: “Tôi thích Mi Nam.”

Ta còn thật sự gật gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Kang Shin Woo thân mình nghiêng về bên cạnh ta, ta không có thói quen tránh né, Shin Woo trên mặt lộ vẻ ý cười trêu đùa, ở bên tai ta nói: “Anh cũng thích em.”

Ta sững sờ, quay đầu, tỏ ý không hiểu rõ lắm nhìn Kang Shin Woo.

Shin Woo cười lui thân mình, ngón trỏ nhẹ lay động, vẻ mặt hiện lên biểu tình ‘Em thực sự không thông minh’, ‘Hiện tại anh, còn không biết cái gì là tình yêu!’

Ta nghe xong trong lòng ngẩn ra, nhớ tới ở nước Mi khi chính mình đối với Go Mi Nam nói ra lời kia, đột nhiên hiểu được tâm tình Shin Woo.

‘Xem ra, phương pháp pha cà phê của tôi xuống tay rồi!’ Ta nhẹ nhàng thở ra, nhún vai.

“Sẽ không!” Shin Woo cười, đẩy kính mắt trên cánh mũi, “Bất quá, về sau vẫn là mời tôi uống trà đi! Em pha!”

————— cảnh tượng chuyển hoán —————

Thời điểm trở lại Seoul, trời đã tối lắm rồi, ta ngồi ở trên ghế phó, vào mạng lại nhìn đến tin tức anh trai vì Uhey ra mặt giải vây.

Thời điểm cùng Kang Shin Woo đi vào công ty A.N.Jell, dưới lầu đã có rất nhiều phóng viên vây quanh.

“Tôi trước đi lên nhìn xem!” Shin Woo nhìn tình hình, quay đầu lại nói với ta một câu, liền vội vàng chạy lên lầu.

Ta nhìn theo bóng dáng Kang Shin Woo, đứng ở thang lầu.

Anh trai vội vã giữ chặt Uhey đang chạy tới góc lầu hai, chần chờ một chút, bỗng chốc ‘Hôn’ cô nàng.

Nhìn các phóng viên ở một bên lầu chụp ảnh, ta cúi đầu, vụng trộm ghen cười, ‘Anh có chứng khiết phích, nếu thật sự cùng người ta hôn môi, không hôn đến bất tỉnh mới là lạ đâu!’

Ta lắc đầu nhìn trò khôi hài này, nhìn đến Mi Nam vẻ mặt thương tâm tựa vào lan can lầu ba, ‘Mi Nam đã thích thượng anh trai đi!’ Ta âm thầm đoán, thương hại nhìn Mi Nam đang thương tâm muốn chết.

Đột nhiên, bên người Mi Nam xuất hiện một người, Kang Shin Woo! Hắn nắm lấy tay Mi Nam, cúi đầu nhìn qua hai người đang ở đó ‘Hôn nồng nhiệt’, mạnh mẽ đem Mi Nam lôi đi.

Ta đột nhiên cảm thấy thực không có ý nghĩa, tâm tình không biết vì sao, thế nhưng lại tự nhiên chua xót.

Ta cúi đầu, mắt mát rời công ty, lang thang ở ven đường tối đen, nhìn khung quảng cáo thật lớn trên đường của A.N.Jell ngẩn người.

[Khúc nhạc dạo đường trở về] vang lên, ta bỗng dưng phục hồi lại tinh thần, mở ra nhắn tin cho ‘Tuệ Tĩnh’.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ngày Sinh Nhật Bị Lãng Quên

Tae Kyung một mình ngồi ở trong xe người làm, tức giận quyết miệng, trong miệng không ngừng quở trách Go Mi Nam không phải.

“Thật sự là cái tên giống như con thỏ, vọng ân phụ nghĩa! Vì em, phải cùng Uhey giả làm người yêu, em lại còn giúp tôi mở party! Vì em, đưa người về quê cúng tế, hại tôi bị heo rừng rượt đuổi! Vì em, tôi ngay cả công tác cũng chưa có làm xong, em cư nhiên đối với người khác bùng nổ cảm tình! Như vậy thích Shin Woo, thích đến nước mắt rơi không ngừng, có phải hay không! Vì em, mang theo em chụp MV, em thế nhưng còn cùng người ái mộ trước kia khanh khanh ta ta!” Tae Kyung oanh một quyền đánh vào chỗ ngồi, “Còn có cái Kim Đông Tuấn kia, chẳng lẽ em thật sự phải làm bà chủ tiệm được!”

Di động vang lên tiếng chuông, Tae Kyung không kiên nhẫn cau mày, nhìn dây số xa lạ kia, do dự tiếp .

“Xin chào, xin hỏi ai vậy?” Tae Kyung lễ phép hỏi.

“Tae Kyung a, hôm nay là sinh nhật của con, sinh nhật vui vẻ!” Điện thoại thông, một giọng nam nhân truyền đến.

“..... Ba ba!” Tae Kyung chần chờ hô, tự giấu cười, chẳng hề để ý nói: “Con cũng không biết là sinh nhật, dù sao hiện tại sinh nhật của con cũng là một ngày khác, với con mà nói, hôm nay cũng không có ý nghĩa gì.”

“Tuy rằng như vậy, ta cũng đã muốn đem buổi ký tặng làm thật nhanh, ta tính ra ngày, hẳn là hôm nay đi.” Người ở đầu điện thoại bên kia, đánh gãy Tae Kyung tự giấu.

Cắt đứt điện thoại, Tae Kyung nhìn ngoài cửa sổ, ni non nói: “Cái này còn không bằng quên đi, làm gì hiện tại lại suy nghĩ cho tôi như thế đâu!” Tae Kyung nhấp môi dưới, “Là Jin Hee đi! Chỉ có em nhớ rõ của sinh nhật mình. Bất quá, như thế nào lâu như vậy còn chưa có trở về, thật sự là làm cho người ta lo lắng!”

Tae Kyung mở cửa xe, điều chỉnh cảm xúc, đi xuống xe nhàn nhàn bước tới.

Đi đến phía sau núi, liền nhìn thấy Kim Đông Tuấn cầm giày cùng Go Mi Nam nói chuyện.

“Go Mi Nam!” Tae Kyung đối với Mi Nam ngoác ngón tay, ý bảo Mi Nam lại đây. Nhìn Go Mi Nam chạy tới, Tae Kyung khuôn mặt lạnh lùng xoay người bước đi.

“Muốn làm bà chủ tiệm được, có bảo đảm sao?” Tae Kyung hai tay cắm ở trong túi tiền, ra vẻ lơ đãng hỏi.

“Đừng chọc tôi, hẳn là anh trai của một người bạn thân, muốn tôi xin chữ ký giữ. Nhưng là sau đó về mặt của hẳn là lạ.” Go Mi Nam phía sau đi theo Tae Kyung, phản bác nói.

“Như thế nào đòi giày, làm tín vật a!” Tae Kyung nhẹ nhàng mỉm cười nói.

Mi Nam đột nhiên dừng lại, đứng bất động, lo lắng nói: “Không tốt, Kim Đông Tuấn không giống với, Kim Đông Tuấn của tôi so với anh kém một khoảng lớn đâu!” Nói xong, cuống quýt chạy trở về.

Tae Kyung lập tức chạy theo Mi Nam trở về, trong lòng không khỏi một trận khẩn trương.

“Là phóng viên!” Tae Kyung nhìn thấy Kim Đông Tuấn đứng chung một chỗ với phóng viên Kim, lòng buộc chặt vội vã đi trước Mi Nam.

“Go Mi Nam!” Phóng viên Kim nhìn hai người đi đến, kinh hi lớn tiếng kêu lên.

“Mi Nam là bằng hữu tốt nhất của tôi,” Kim Đông Tuấn thâm tình vô hạn nhìn Mi Nam, ức chế trong lòng mãnh liệt mệnh mông, bình tĩnh nói: “Là thiện lương, lại soái khí, hảo nam nhân.”

Tae Kyung nghe xong, trong lòng buồn lòng, nhưng nhìn đến Kim Đông Tuấn vui vẻ mặt mày đưa tình, vẫn là không hờn giận trở miệng.

“Hwang Tae Kyung.” Uhey hướng Tae Kyung đi tới, hỏi: “Có lái xe sao?”

“Ta ngồi xe người làm đến.” Tae Kyung xa cách nói.

“Vậy lấy xe của em đưa người ta trở về đi!” Uhey cười ra lệnh.

“Dựa vào cái gì?” Tae Kyung không vui.

“Vừa rồi phóng viên Kim thế nhưng là muốn phỏng vấn Go Mi Nam mà tới, bị em đuổi đi nga!”

“Gạt người đi!” Tae Kyung không cho mặt mũi phản bác nói.

“Mặc kệ như thế nào, ở thời điểm có người, nên mở cửa xe cho tôi, làm lái xe!” Uhey nói ra yêu cầu, nhìn Go Mi Nam đang đi tới, cầm túi xách trong

tay đưa cho Tae Kyung, “Giúp em cầm túi đi!”

Tae Kyung cũng không thèm nhìn tới Uhey, nghiêng đầu nhìn Go Mi Nam đắm chìm ở trong niềm vui sướng liếc mắt một cái, thẳng xoay người rời đi.

Bị bắt trở thành lái xe, Tae Kyung không kiên nhẫn nghe Uhey nói đầu đầu.

“Chuyện gì?” Tae Kyung lạnh lùng nghe điện thoại.

“Hôm nay gặp mặt đi! Lần trước ở khách sạn là lỗi của ta, hôm nay ta sẽ hảo hảo chuẩn bị, vừa ăn vừa nói chuyện, đến nơi đó đi!” Điện thoại đầu kia, Hoa Mộ Lan như người hiểu lẽ mời.

Tae Kyung không hờn giận ngắt điện thoại, bất mãn nói: “Vẫn như cũ là tùy thời có thể quyết định gọi mình, sau đó lại thông báo.”

Đem Uhey đưa đến trước khách sạn Italy, Tae Kyung đón xe đi gặp Hoa Mộ Lan.

Cõi lòng đầy hy vọng Tae Kyung đi vào nhà ăn, đã thấy Hoa Mộ Lan mời phóng viên đến, nguyên lai là vì chuyện công.

Tae Kyung trong lòng đau khổ cười, nhìn trước mắt sinh hạ chính mình nữ nhân, lại một lần nữa thất vọng xuyên thấu.

“Ngượng ngùng, tình huống của tôi có đặc biệt, không thể ở tại chỗ này.” Tae Kyung lạnh lùng nói xong, xoay người, dứt khoát kiên quyết rời đi.

———— nhân vật chuyển hoán —————

Một tuần, ta coi bộ quần áo người bệnh, thay bằng quần áo chính mình.

Hôm nay, là sinh nhật của anh.

Ngày đó nhận được tin nhắn của Tuệ Tĩnh, xác định thời gian trị liệu, hiện tại ta đã có thể mở miệng nói chuyện được, chính là còn phải dưỡng vài ngày.

Ta hôm nay thật muốn tận miệng hưởng ca ca nói ra, ‘Sinh nhật vui vẻ’, tự mình vì hân chúc. Hân nhất định thực thích phần lễ vật này.

Ở trước ngôi nhà của A.N.Jell nhà xuống xe, liền thấy Go Mi Nam vội vàng rời đi, ta tò mò theo đuôi cô nàng, đi tới nhà họ Hoa.

Đã thấy anh trai cùng Hoa Mộ Lan hai người đứng đối diện. Lòng ta bắt đầu thấy bất an.

“Người như thế nào có thể khiến cho ta mất mặt lớn như vậy.” Hoa Mộ Lan phẫn nộ chỉ trích Tae Kyung.

“Khi nào có chuyện tức giận đều muốn tìm đến nơi đây sao?” Tae Kyung lạnh nhạt nhìn Hoa Mộ Lan, hít vào một hơi, cười nhạt nói: “Hiện tại không sợ bị người ta phát hiện sao?”

“Đúng vậy, ta hiện tại không sợ!” Hoa Mộ Lan cao ngạo nói: “Ta còn có cái gì để mà mất đi? Nói thật, đang còn lo lắng có nên nói chuyện người là con ta hay không, như vậy có thể càng được mọi người quan tâm.”

Go Mi Nam thân mình run lên, ta ôm lấy cô nàng, che miệng lại, trốn ở sau cây.

Tae Kyung nhíu mi nhìn về phía Hoa Mộ Lan, thật lâu không nói gì.

“Như thế nào, hiện tại sợ?” Hoa Mộ Lan cười lạnh uy hiếp nói, “Lần này cần ra bài hát, người trẻ tuổi trí nhớ tốt, lại bởi vì người nổi tiếng, không nghĩ lại bị rút lại phía sau, muốn vạn chúng nhìn vào, cho nên cần người.”

“Như vậy thương hân sao? Vì người kia vứt bỏ tôi, tôi thực chán ghét!” Tae Kyung oán hận nói xong, đi lên phía trước.

Hoa Mộ Lan xoay người, đối với bóng dáng Tae Kyung nói: “Ít nhất ta sinh ra người, bởi vì người mà mất đi hân, ta cũng thực chán ghét!”

Anh quay đầu, tầm mắt dừng ở Hoa Mộ Lan, thê lương nở nụ cười, nước mắt đã muốn tràn đầy hốc mắt hân, hân ra về bình tĩnh nói: “Là người sinh ra tôi cho dù có chuyện gì đi nữa, ít nhất, ít nhất nên nhớ rõ một ngày đi?”

“..... Là, là hôm nay sao?” Hoa Mộ Lan thờ hỏi.

Anh quay đầu, tự giễu tránh ra.

Mi Nam ta trong lòng quay đầu, che miệng chịu đựng tiếng khóc.

Ta nhìn nhìn Mi Nam, buông cô nàng ra, oán hận nhìn Hoa Mộ Lan, ‘Bởi vì bà là mẹ của anh, tôi mới không thể không để ý đến cảm giác của anh trả thù bà, thế nhưng tôi sẽ không lại để cho bà lại một lần lại một lần thương tổn anh! Sẽ không!’ Ta nắm quyền, âm thầm thề.

Mi Nam đi theo anh đi từ đầu đến cuối, si ngốc đau lòng nhìn, vô lực dựa vào tường, một mình khóc thương cho anh. Ta đi theo phía sau bọn họ, nhìn một màn trước mắt khiến lòng ta đau đớn khôn cùng, lệ sớm tràn đầy hai gò má.

‘Không, ta không cần làm một cái người ngoài cuộc, mắt lạnh nhìn hết thảy mọi chuyện phát sinh!’ Ta đi đến trước mặt anh, ngồi xổm xuống.

Anh im lặng khóc ở trong bóng đêm, nhìn thấy ta, nước mắt càng chảy ra, ta ôm lấy anh, ý đồ muốn cho hắn ấm áp cùng an ủi.

“Jin Hee!” Hồi lâu, cảm xúc của anh ổn định xuống, ôm ta nói: “Chỉ có em, chỉ có em.”

Ta ở trên lưng anh nhẹ nhàng vỗ, đẩy anh ra, kêu một tiếng: “Anh!”

“Jin Hee! Em! Em!” Anh nghe thấy ta nói chuyện, kinh ngạc trừng mắt, gắt gao ôm chặt ta.

“Em tốt lắm, em hoàn toàn tốt lắm, anh!” Ta ôm ca ca cô, “Anh vĩnh viễn là người quan trọng nhất của em!”

Ta ở trên gương mặt của anh nhẹ nhàng đặt một nụ hôn, nắm lấy bàn tay anh, nói: “Sinh nhật vui vẻ!”

“Jin Hee! Thật tốt, ha ha ha!” Anh nhìn ta, rồi lộ cười.

“Hiện tại, có thể đi ăn cơm đi!” Ta cười nói.

Dùng qua cơm chiều, ta cùng anh chia tay ở khách sạn.

“Anh không quay về sao?” Ta tò mò hỏi.

“Không, anh muốn quay về công ty!” Anh thân nhiên cười nói.

“Tốt lắm, anh sớm đi nghỉ ngơi đi! Ngày mai phải chụp sau đó quay MV, anh phải cố lên nha!” Ta cổ vũ nói.

Nhìn bóng dáng anh đi xa, ta nhắn tin cho Mi Nam, còn lại liền giao cho Mi Nam đi!

Nhẹ nhàng vuốt ve di động, nhìn đến hình quảng cáo của Uhey ven đường, ta nhú nhú mày, gọi điện thoại.

“Giám đốc Ann sao? Tôi là Hwang Jin Hee.”

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chân Chính Nhập Diễn

Buổi sáng, ta đúng hẹn đi vào công ty A.N.Jell gặp Giám đốc Ann.

“A! Hwang Jin Hee tiểu thư, thực vinh hạnh khi nhìn thấy cô!” Giám đốc An đứng lên, mặt tràn đầy tươi cười nói.

“Xin chào, giám đốc Ann, nghe thấy đại danh đã lâu !” Ta vươn tay cùng Giám đốc Ann bắt tay.

Ngồi ở trên sofa, giám đốc Ann cười dài nói: “Chúc mừng, có thể bình phục thật sự là một chuyện rất là may mắn!”

“Cám ơn, tôi tới đây là vì anh tôi — chuyện của Hwang Tae Kyung mà đến .” Ta cười giải thích nói.

“Hwang Tae Kyung!” Giám đốc Ann kinh ngạc đứng lên, “Cô nói Tae Kyung là anh trai cô!”

“Là, ngài thấy kỳ lạ khi Hwang Tae Kyung, là anh trai của tôi!” Ta lại nói.

“Hắn, hắn không phải cô nhi sao?” Giám đốc Ann xã có chút hỗn loạn nói: “Cái thân thế kia, không phải là do quản lý Mã soạn thảo để gây sức hấp dẫn đó chứ?”

“Hwang Tae Kyung, là con ruột của cha tôi Hwang Yu [thế /" Tiểu: chỉ biết hai từ kia thế sang tiếng Hàn chuyển sao?], cũng là của anh trai của tôi, điểm này, ngài không cần nghi ngờ.” Ta cười vuốt cằm, “Còn có, hy vọng ngài vì chúng tôi giữ bí mật cho! Tôi không muốn để cho bất luận kẻ nào khác biết tin tức gì liên quan tới tôi với anh trai.”

“Nga! Hào, đúng rồi, Tae Kyung gần đây cùng Uhey kết giao, cô hẳn là biết chứ!” Giám đốc Ann bất quá nói.

“Chính là kết giao, tôi không có quyền hỏi đến!” Ta đáp lại.

Tiếng đập cửa vang lên, giám đốc Ann áy náy nhìn ta liếc mắt một cái.

“Giám đốc Ann, không có việc gì!” Ta cười đáp, nếu không đoán sai, bà ta tới !

Quả nhiên, giám đốc Ann mở cửa cho Hoa Mộ Lan tiến vào, đang muốn giới thiệu, Hoa Mộ Lan cao ngạo nói: “Giám đốc Ann có khách a! Xem ra là tôi quấy rầy rồi!” Bộ dáng không có chút nào là không phải đi.

“Giám đốc, vị phu nhân này là?” Ta làm bộ như không biết hỏi giám đốc Ann.

“Nga! A!” Giám đốc Ann có chút xấu hổ nhìn Hoa Mộ Lan cười nói: “Người trẻ tuổi lại là thế hệ sau, chưa thấy qua tiền bối nổi danh, không có gì đáng trách a!” Giám đốc Ann ngượng ngùng cười, nhìn ta giới thiệu nói: “Vị này là Hoa Mộ Lan tiền bối!”

“Hoa Mộ Lan?” Ta hơi nhếch mi, cười nói: “Nghe tên đã lâu a, rất hạnh phúc được gặp!”

“Nga, ngài hôm nay đến có chuyện gì sao?” Giám đốc Ann mời Hoa Mộ Lan ngồi đối diện ta, cười hỏi.

“Nga, tôi là muốn mời ngài đem đồ này đưa qua cho Tae Kyung!” Hoa Mộ Lan đem lẵng hoa đặt lên bàn, vẻ mặt tươi cười nói.

“Cho Tae Kyung sao? Là vì chuyện nhờ hân chế tác sao?” Giám đốc Ann hỏi.

Hoa Mộ Lan xấu hổ một chút, điều chỉnh tốt khuôn mặt tươi cười: “Bởi vì tôi không có tiện giáp mặt với hân, giúp tôi chuyển lời với hân, bên trong bao hàm rất nhiều tâm ý.”

“Vậy phải làm sao bây giờ cho tốt đâu? Tôi cũng không thể giao cho hân đâu!” Bộ dáng giám đốc Ann có chút khó xử, nhìn về phía Hoa Mộ Lan nghi hoặc, giải thích nói: “À, Tae Kyung, tên kia, có chứng mất cảm với phấn hoa!”

Hoa Mộ Lan xấu hổ há miệng thở dốc, cười nói: “Phải không?”

“Hoa Mộ Lan phu nhân đã có tâm, vì sao không im hiểu một chút đâu? Lúc trước không có hảo hảo làm công tác chuẩn bị đi!” Ta lạnh lùng cười nói: “Hwang Tae Kyung cũng không chỉ có mỗi chứng mất cảm phấn hoa, còn có chứng mất cảm nghiêm trọng với hải sản, thậm chí còn đối với mất cảm có bóng ma!” Ta mắt lạnh nhìn Hoa Mộ Lan.

“Người trẻ tuổi, xem ra cô nhưng là làm đủ bước chuẩn bị đi! Không biết tìm mất bao nhiêu công phu đâu!” Hoa Mộ Lan cười lạnh châm chọc nói.

“Không dám, không dám, chỉ cần ở trên mạng gõ vào ba chữ ‘Hwang Tae Kyung’, có thiếu bao nhiêu tư liệu đâu, còn có rất nhiều không đếm xuể!” Ta gác hai chân người tựa vào trên sofa, nhìn Hoa Mộ Lan lắc đầu cười nói: “Phu nhân quả thật đúng là vị đại nhân vật, ngay cả thời gian lên mạng cũng đều không có!” Ta lấy tay che miệng lại, ra vẻ kinh ngạc nói: “Phu nhân sẽ không là mai danh ẩn tích mười năm, còn chưa có đuổi kịp trào lưu đi!”

“Ngươi!” Hoa Mộ Lan không để ý hình tượng chìa tay vào người ta, ngược lại đối với giám đốc Ann nói: “Là loại người nào, sao lại vô lễ như thế! Có thể đối đãi với tiền bối như vậy sao!”

“Không, phu nhân, tôi từ nãy đến giờ thủy chung không có xưng hô với bà là tiền bối a!” Ta cười đứng lên, xoay người đối với giám đốc Ann nói: “Lí Tuệ Tĩnh lát nữa sẽ liên hệ với ngài, tôi có việc, đi trước một bước, cáo từ!”

“Lí hội trưởng sao?” Giám đốc Ann sợ hãi, cung kính đưa ta đi ra ngoài.

Ra cửa, đảo mắt nhìn Hoa Mộ Lan một cái sắc mặt xanh mét, trong lòng một trận đặc ý.

“Lát nữa Tae Kyung chụp MV, nếu không thì cùng xem đi!” Giám đốc Ann đưa ta đến thang lầu thì cười cười mở miệng mời.

“Tốt, tôi chờ ngài, liên lạc qua điện thoại!” Ta hơi cúi người chào giám đốc Ann, rồi đi.

————— cảnh tượng chuyển hoán —————

“Không nghĩ tới cô cùng với Lí hội trưởng dĩ nhiên lại là bằng hữu đâu!” Giám đốc Ann cao hứng nói.

“Ngài không cần phải như vậy, Tuệ Tĩnh có nói qua, các người hiện tại có thành tựu như vậy đều là dựa vào chính sức mình làm ra.” Ta cười nói.

“Hội trưởng chính là như vậy!” Giám đốc Ann không tốt nói: “Lúc trước nếu không phải nhờ hội trưởng, làm sao sẽ có công ty A.N hôm nay.”

“Chuyện hôm nay, đúng là không dậy nổi.” Ta nhìn ngoài cửa sổ, bỗng nhiên chuyển đề tài.

“Cái gì?” Giám đốc Ann không rõ hỏi.

“Ồ văn phòng, cùng Hoa Mộ Lan đối chọi gay gắt, làm cho ngài khó xử, thực thất lễ. Thật có lỗi!” Ta giải thích nói.

“Không có việc gì , không cần đề ý.” Giám đốc Ann buồn cười nói:“Có thể nhìn đến bộ dáng thất thố của tiền bối, thật sự là không dễ dàng đâu!”

“Đúng rồi, tôi nên như thế nào giới thiệu cô a!” Giám đốc Ann hỏi:“Ý tứ của hội trưởng là để cho cô ở công ty đảm nhiệm cái chức vụ gì.”

“Hãy bảo tôi Hwang Jin Hee đi!” Ta cười cười:“Mọi người sẽ không đem tôi cùng chỉ huy trưởng cầm điếu liên hệ lòng nhau đâu, về phần chuyện khác, dựa theo ý tứ của ngài đi!”

“Tốt lắm, đến rồi!” Giám đốc Ann cười nói.

Ta cùng giám đốc Ann đi vào hiện trường quay MV, đã bắt đầu làm rồi, chúng ta nhẹ nhàng tiêu sái đi vào.

Anh trai cùng Uhey đang ở trước nhà gỗ hôn môi, Mi Nam về mặt bị thương nhìn anh, mà ở ngoài màn ảnh, Kang Shin Woo dựa vào thân cây, si ngốc tầm nhìn dừng ở Mi Nam.

“Cut! Ha ha! Buổi quay phim chấm dứt!” Đạo diễn Ngô hưng phấn hô.

Anh trai như được đại xá đẩy Uhey ra, chán ghét xoa xoa môi.

“Không sai, tốt lắm đâu! Đúng rồi, Jin Hee, lát nữa có thời gian rảnh, cùng đi đi!” Giám đốc Ann vỗ vỗ bả vai của ta, lại ngượng ngùng lấy tay ra.

“Tốt! Cảm ơn!” Ta cười nói, chỉ chỉ anh trai nói:“Tôi đi xem anh trai một chút!”

“Anh!” Ta đi đến phía sau anh về mặt giận dữ, kêu lên.

“Em như thế nào ở trong này? Là Shin Woo bọn họ mang em đến sao?” Anh kinh hỉ nhìn ta.

“Không phải,” Ta lắc lắc ngón tay, thừa nước đục thả câu nói:“Là giám đốc Ann mang em đến.”

“Giám đốc Ann?” Anh tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

“Em vào Công ty A.N.!” Ta cười nói.

“Ha ha! Tốt!” Anh hí mắt cười nói.

“Ta trước đi xem Mi Nam nga, lập tức tới phân cảnh rồi đâu!”

“Cẩn thận một chút, đừng chạy quá nhanh!” Tae Kyung ở sau hô, khẽ cười nói:“Thật sự là cái đứa nhỏ đâu!”

.....

Một đường chạy tới, vừa vận nhìn thấy Mi Nam đổi xong quần áo đi ra, vừa muốn kêu cô, đã thấy cô ấy vội vàng mang gì đó hướng chỗ hoá trang chạy tới.

Ta đi theo phía sau, ở đường nhỏ gặp phải Uhey, cô nàng đang đào dạt đặc ý nhìn chăm chăm kẹp tóc trong tay âm hiểm cười.

“Uhey tiểu thư!” Đi vượt qua, ta gọi tên cô nàng, vội vàng nói một câu:“Không phải là đồ vật của mình, liền mau chóng trả về, miễn cho đến lúc đó tự mình làm mất mặt!”

Nhưng là còn chưa có đuổi tới cạnh Mi Nam, liền nhận được điện thoại Tuệ Tĩnh.

————— cảnh tượng phân cách tuyến —————

Tuệ Tĩnh ghé người vào trên giường, tùy ý để ta xoa bóp, nhìn người nọ không biết trân trọng, ta không khỏi tăng thêm lực.

“A! Tiểu Đình, người mưu sát người a!” Tuệ Tĩnh đau kêu lên.

“Người còn biết đau!” Ta tức giận nói:“Biết đau, người còn cạy mạnh dùng thân mình chạy tới đỡ lấy ghế dựa?”

“Ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi, khiến cho người lo lắng, bất quá, cánh tay Jan Di lần này bị thương nặng, từ nay về sau không thể bơi lội, ta lại không nghĩ làm cho Jun Pyo thương tâm cùng áy náy.” Tuệ Tĩnh ghé vào gối đầu lẩm bẩm nói.

“Vậy người làm gì không đi tranh thủ đâu? Không chừng Goo Jun Pyo sẽ thích người a!” Ta khó hiểu hỏi ngược lại.

“JunPyo là người đơn thuần, tâm tư đơn giản, cuộc sống cảm tình lại có chỗ trống, Jan Di lại là mối tình đầu của hắn, ta không muốn phá hư. Nếu người hắn thích là ta, ta nhất định sẽ không buông tay hắn, nhưng hiện tại, ta chỉ là muốn làm chuyện tốt nhất cho hắn.” Tuệ Tĩnh cười nhỏ giọng nói.

Ta lắc lắc đầu, bắt đầu vì nàng phủ thêm quần áo.

“Này, cho người!” Tuệ Tĩnh đem cái chìa khóa xe đưa cho ta, đương nhiên nói:“Lại nói như thế nào người cũng đều là một chuyên vụ, như thế nào có thể không có xe đâu?”

“Không phải nói chỉ là trên danh nghĩa rồi sao? Người sẽ không sợ cấp dưới của người này nói xấu ‘Dùng người không khách quan’?” Ta ngồi ở trên sofa trên chộc.

“Vậy người liền làm thực đi! Dù sao ta có ‘tập đoàn ND’, công ty này đó liền giao cho người đó !” Tuệ Tĩnh soi gương, vẻ mặt tính kế cười.

“Thôi đi! Chuyện này về sau bàn lại, cái này ta trước nhận, còn có việc gì không, ta phải đi rồi.” Ta cầm cái chìa khóa chuẩn bị rời đi, nhìn Tuệ Tĩnh nhún vai, “Người tự tiện đi!”

Ta chạy xuống lầu, nhìn xe thể thao màu vàng ở dưới lầu, ta hoàn toàn hết chỗ nói rồi, cười mắng:“‘Spyker Takeover C8’, Lí Tuệ Tĩnh, tiền nhiều như vậy có thể làm hoạt động từ thiện thôi nha.”

Ngồi trên chiếc xe chói mắt đi vào quán bar, vừa xuống xe chợt nghe thấy giọng nói cọt nhả của mấy tên côn đồ.

Ta điều chỉnh tốt tâm tình đi vào quán bar, không khí huyền ảo không khỏi khiến cho ta cảm thấy phát sầu.

Đi đến bên người anh, lại phát hiện Mi Nam đã bị uhey lừa lên bục, ta vội vàng chạy tới muốn đẩy Mi Nam ra, lại chậm một bước, Mi Nam đã bị nước xối rồi.

Nhìn không khí đột nhiên lạnh lẽo xuống dưới, ta tiếp giọng Mi Nam, tiếp tục hát [Goodbye], tiếp theo Jeremy, Kang Shin Woo cũng gia nhập biểu diễn, anh trai nhìn ta liếc mắt một cái, tàn khốc kéo cái khăn trải bao quanh Mi Nam, cũng gia nhập biểu diễn.

Hiện trường không khí lại sinh động trở lại, nghiêm nhiên thành buổi biểu diễn dành riêng cho A.N.Jell.

Nhìn Uhey người vì ghen tị mà sắc mặt trở nên vặn vẹo, ta cười khể đi đến trước mặt cô nàng, bình tĩnh nói:“Đừng có khiến cho Go Mi Nam khó xử nữa, đây là cảnh cáo, cũng là lời khuyên!”

“Cô là người nào! Vì cái gì cùng tôi nói những chuyện này!”Uhey vô tội nói.

“Người đe dọa yêu tinh! Cách gọi này, cô hẳn là không xa lạ đi!” Ta nhếch mi cười cười, đi thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Không Hiểu Sao Lại Để Ý

“Thật không hổ là anh em a! Giọng cũng thực giống nhau.” Giám đốc Ann cười dài, ‘Nga!’ Hấn vươn tay nói:“Chúc mừng cô, chuyên vụ Hwang!”

**chuyên vụ: cụ thể Tiểu cũng không rõ là chức vụ gì nữa! Đang hỏi, nhưng nó cao hơn quản lý đó! ~(^_^)o~

“Về sau liền phiền toái giám đốc Ann chỉ giáo nhiều hơn!” Ta cười đáp bắt tay giám đốc Ann.

“Tae Kyung, Mi Nam, Shin Woo!” Giám đốc Ann vung tay lên chào hỏi,“Mọi người, quản lý Mã nữa! Đều lại đây.”

“A, giám đốc chuyện gì a!” Quản lý Mã nịnh nọt chạy tới, cười hỏi.

“Vị này là từ tổng bộ mới tới chuyên vụ Hwang.” Giám đốc Ann giới thiệu nói:“Nga, vị này là quản lý Mã Thất, trực tiếp phụ trách Tae Kyung bọn họ.”

“Chuyên vụ? Sao lại thế này a?”Jeremy lên đến trước mặt ta, nghi hoặc nhìn ta.

“Nga, đây là thành viên A.N.Jell, tôi sẽ không tranh giành giới thiệu đâu! Mọi người tán gẫu với nhau đi!” Giám đốc Ann vỗ bả vai Kang Shin Woo cùng Jeremy, cười rời đi.

“Chúc mừng cô, Hwang chuyên vụ!” Kang Shin Woo thái độ khác thường, lạnh lùng nói:“Tôi mang Mi Nam đi trước !” Nói xong, từ trong lòng Tae Kyung kéo Mi Nam, không hờn giận rời đi.

“Jeremy, tôi đi trước một bước !” Ta vội vàng bỏ lại nói, đuổi tới ngoài cửa.

“Kang Shin Woo!” Ta kêu lại Kang Shin Woo đang rời đi, Shin Woo không có dừng lại, Mi Nam từ trong lòng Kang Shin Woo quay đầu, kinh ngạc

nhìn ta.

“Kang Shin Woo, thỉnh đem Mi Nam giao cho tôi chiếu cố!” Thấy Kang Shin Woo không quan tâm, ta quyết định từ trên người Mi Nam xuống tay.

“Hào!” Kang Shin Woo xoay người, đẩy Mi Nam ra ném mạnh vào trong lòng ta, xa cách nói: “Kia Mi Nam liền phiền toái Hwang chuyên vụ!”

Ta ôm Mi Nam ướt sũng vào lòng, nhìn bóng dáng kiên nghị của Kang Shin Woo, trong lòng một trận phiền nản.

————— cảnh tượng phân cách tuyến —————

“Mi Nam, cô trước hãy đi ngâm nước ấm, tôi giúp cô chuẩn bị canh gừng!” Đem Mi Nam đưa về chỗ ở, chân tay vụng về cởi quần áo ướt sũng của Mi Nam ra.

Nấu xong canh gừng, cầm cái chén đưa qua cho Mi Nam đang ở phòng tắm ngâm người. “Uống đi, cẩn thận nóng!” Nhìn Mi Nam sợ hãi uống canh, “Cô đêm nay sẽ ở nơi này đi! Tôi sẽ cho cô một cái kính hi!” Ta ra sức gây tò mò nói.

“Kính hi sao? Jin Hee có thể nói cũng đã thực làm cho tôi kính hi nha!” Mi Nam mở miệng, ngây ngô cười.

“Phải không?” Ta chống cằm, trầm tư chuyện không thể giải thích, “Kia Kang Shin Woo vì cái gì bộ dáng thực tức giận?”

“Anh Shin Woo sao?” Mi Nam nghi hoặc nhìn ta, không xác định hỏi: “Anh Shin Woo là người có thể tức giận như vậy sao?”

“Đúng vậy, hần cái loại này cái gì cũng không quan tâm, không để trong lòng, sẽ giận sao? Kia hần vì cái gì sinh khí? Đề ý tôi sao?” Ta bị ý tưởng tự kỷ của mình sợ tới mức giật mình một cái.

“Mi Nam, cô tắm trước đi, một hồi vào thư phòng tôi nha!” Ta ngóc đầu vào, chạy tới thư phòng.

Mở tủ số tìm Go Mi Nam, một mình tích tụ hồi lâu mới chuyển sang kết nối với hần được.

“Làm sao vậy? Chuyện gì a, đại tiểu thư, nếu tôi không tính sai, Seoul lúc này hần là đã rạng sáng đi!” Mi Nam cười âm hiểm, vẻ mặt xem kịch vui.

Ta trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái, đi thẳng vào vấn đề nói: “Mi Nam, nga không, là Gemma ở nơi này của tôi nha.”

“Cái gì, thật vậy chăng?” Go Mi Nam giương miệng, vẻ mặt kính hi kêu.

“Đang tắm rửa, một lát sẽ có thể qua đây.” Ta thân nhiên nói.

“Như thế nào, tâm tình không tốt?” Go Mi Nam thử hỏi, “Không thể nói cho tôi biết sao?”

“Tôi cũng không biết làm sao vậy!” Ta thở dài, đem chuyện hôm nay phát sinh nói cho Go Mi Nam.

“Khó trách!” Go Mi Nam biểu tình ‘tôi chỉ biết’, cười giải thích nói: “Chuyện hồi phục của cô, ngay cả tôi cũng đều biết, mà bọn họ lại không biết, giận vì không được coi trọng thôi!”

“Là như thế này sao?” Ta cúi đầu tỉnh té tự hỏi.

“Jin Hee?” Cao Gemma gõ cửa, thăm dò tò mò kêu lên.

“Gemma cô lại đây đi,” Ta hướng nàng vờ tay, đem nàng kéo đến nhìn wc, “Nhìn xem, ai đây này?”

“Anh!” Vẻ mặt Gemma kính hi nhìn màn hình, quay đầu, lệ nóng doanh trùng, cảm kích cầm lấy tay của ta, “Cám ơn cô! Jin Hee!”

“Được rồi! Anh em hai người hào hào tâm sự đi!” Ta vỗ vỗ bàn tay Gemma, “Tôi đi giúp cô chuẩn bị giường.”

“Mi Nam quân! Tạm biệt!” Ta đối với Go Mi Nam bên trong màn hình ngọt ngào cười.

Giúp Gemma đóng cửa phòng lại, ta ngồi dưới đất, ôm hai chân, nhìn đầy trời sao, dao động không thể đoán: “Sẽ sao..... tức giận sao?”

————— cảnh tượng chuyển hoá —————

Xe ở trước cửa thì dừng lại, cau mày nhìn thoáng qua ngôi nhà của A.N.Jell, ta quay đầu đối với Mi Nam hơi xin lỗi nói: “Mi Nam, chính cậu đi về trước đi!” Ta nhấp môi dưới, “Tôi còn có việc muốn làm.”

“Nga, tốt.” Mi Nam đi xuống xe, cùng ta phát tay tạm biệt, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì quay lại, vẻ mặt mong được nói: “Jin Hee, hôm nay chúng ta sẽ chụp quảng cáo, cô sẽ đến sao?”

“Phải không? Tôi sẽ đến.” Ta cười đáp ứng. Mi Nam ngọt ngào cười, lui ra phía sau từng bước, cúi đầu rời đi.

Nhìn thân ảnh Mi Nam đi xa, ánh mắt không khỏi nhìn phía nóc nhà, người kia đang đứng ở trên nóc nhà, khuôn mặt nhìn xuống thấy hết thấy, ta bắt buộc chính mình thu hồi ánh mắt, bắt đầu cười cười. Khởi động ô tô.

“A! Mi Nam, cậu đã về rồi!” Jeremy trước tiên phát hiện Mi Nam về nhà, kích động kêu, chạy đến cửa, hướng ngoài cửa nhìn xung quanh, tiến đến bên người Mi Nam nói: “Jin Hee đâu? Cậu ngày hôm qua có phải hay không.”

“Mi Nam!” Tae Kyung đi xuống thang lầu, nhìn Mi Nam liếc mắt một cái, rót chén nước, đưa cho Go Mi Nam.

Shin Woo rót một chén trà nóng đưa cho Mi Nam, Jeremy cũng không cảm tâm ở phía sau, cầm một chai nước trái cây đưa cho Mi Nam.

“Jin Hee nói, phải uống nhiều nước ấm!” Mi Nam lấy lòng cười cười, tiếp nhận chén trà trong tay Shin Woo, vừa uống một ngụm, ngẩng đầu, về mặt tò mò hỏi: “Anh Shin Woo, sẽ tức giận sao?”

“Vô luận Mi Nam làm cái gì, tôi cũng sẽ không tức giận!” Shin Woo nghĩ đến chuyện Mi Nam nói chính là nữ phần nam trang, an ủi nói.

“Đúng vậy!” Mi Nam nhìn Shin Woo, mỉm cười ngọt ngào, “Em đã nói mà, anh Shin Woo như thế nào sẽ tức giận đâu!”

Shin Woo nghi hoặc nhíu nhíu mày, nhìn chằm chằm Mi Nam hỏi: “Ai, nói anh sẽ tức giận?”

“Jin Hee a!” Mi Nam co rúm lại một chút: “Còn tưởng rằng anh Shin Woo bởi vì Jin Hee không có nói cho anh, chuyện hồi phục sẽ tức giận.”

Shin Woo nhíu mày, trong lòng quả thật vì sự kiện kia so đo, hần nhìn Mi Nam, không nói.

“Như thế nào sẽ?” Jeremy lớn tiếng phản bác nói: “Tuy rằng, Jin Hee không có báo trước chuyện này cho chúng ta biết, nhưng là, chuyện hồi phục là đáng giá cao hững a! Anh Shin Woo như thế nào sẽ tức giận đâu!” Nói xong, cắn quả cam, đang đang chạy ra cửa đi đùa với Jolie.

Quản lý Mã đem Tae Kyung kéo đến một bên, về mặt đau lòng nói: “Đều do tôi, em gái anh hiện tại rơi vào vòng tình của Shin Woo, Tae Kyung, đến hỗ trợ đi!” Mã Thất về mặt cầu xin nhìn Tae Kyung.

“Dựa vào cái gì phải là tôi?” Tae Kyung ngao ngễ nói.

“Chỉ cần lý do cậu chính là trưởng nhóm, hơn nữa cũng là người an toàn nhất !” Mã Thất làm bộ lạy xuống.

Tae Kyung không hờn giận trở miệng, xoay người, giận dữ đem Mi Nam tha lên lầu.

Shin Woo đầy cõi lòng tâm sự nhìn cửa, nhớ tới mới vừa rồi ở trên nóc nhà nhìn đến một màn, lâm bảm nói: “Vì cái gì, vì cái gì không đi vào đâu? Tôi là thật sự. tức giận đâu!”

Mã Thất từ cửa vọt vào, há mồm lớn tiếng thông báo: “Tốt lắm, xuất phát!”

Kang Shin Woo ngồi ở trong xe người làm lái đến, nghiêng mắt nhìn sang Go Mi Nam đối diện về mặt cười đến hạnh phúc, hăm mộ nở nụ cười, ‘Quả nhiên, không biết gì thì vui vẻ nhất.’

Tae Kyung thay áo khoác màu xanh, cắn quả chanh màu xanh chua chết người; Mi Nam mặc quần áo màu trắng, hạnh phúc đang cầm một bó hoa hồng trắng; Shin Woo mặc áo khoác màu đen, ôn nhu ôm con chó nhỏ màu đen; Jeremy mặc bộ quần áo màu vàng, đáng yêu ăn quả chuối.

Thời gian nghỉ, Tae Kyung oán giận nhăn mày, bất mãn chỉ trỏ. Giám đốc Ann tìm đám người Uhey đến đây bọn họ cổ vũ cho họ.

Tae Kyung nhìn thấy Uhey xuất hiện với vẻ mặt nguy trang thiện lương vô hại, không hờn giận tặng cô nàng cái ánh mắt xem thường.

“Mi Nam, cậu thích nhất màu gì?” Uhey đem đầu dùng trên người Mi Nam.

Mi Nam nghe xong giám đốc Ann đối với các loại màu sắc giới thiệu qua, chần chờ hồi đáp: “Tôi là nam sinh, tôi thích màu đen!” Nhưng nhìn đến Tae Kyung đang quệt miệng, sinh hờn dỗi, sửa lời nói: “Tôi cũng thích màu trắng, màu trắng!”

“Ha ha, tôi đi toilet!” Mi Nam kích động đứng lên đào tẩu.

“Thiệt!” Tae Kyung nhìn Mi Nam bỏ trốn mất dạng, cũng đi theo.

“Go Mi Nam!” Tae Kyung thấy chung quanh không người, liền gọi Mi Nam lại, “Go Mi Nam, tuy rằng không quan tâm yêu thích của cô, nhưng cô mỗi lần đánh giá, làm cho tôi cảm thấy thực khó chịu!” Không để ý tới Mi Nam phản bác, Tae Kyung tiếp tục nói: “Các phích của tôi tiêu thụ số lượng cao nhất, trong nhóm tôi xếp hạng thứ nhất, cô vì cái gì mỗi lần đều cùng tôi đối nghịch!”

“Đã biết, anh thứ nhất!” Mi Nam giơ ngón tay cái lên, có lệ nói.

“Chờ một chút!” Tae Kyung gọi lại Mi Nam sắp sửa rời đi, “Cô thích nhất màu gì? Cô không phải nữ nhân sao, chân chính thích cái màu gì?”

“Trắng, màu trắng!” Mi Nam quanh co nửa ngày, hồi đáp.

“Go Mi Nam mồm mép lâu linh!” Tae Kyung nghe xong đáp án Mi Nam trả lời, tức giận rời đi. Nhưng không có phát hiện Uhey tránh ở một bên nghe lén.

————— thời không đường thẳng song song —————

Lái xe, đi vào nơi cùng Tuệ Tĩnh ước định trước đó, ta thu hồi mắt mát mắt thân nhiên trong lòng, mỉm cười đi vào sảnh.

“Nha! Tiểu Đình, người rốt cục cũng đến đây!” Tuệ Tĩnh nắm lấy tay của ta, oán trách nói.

“Làm sao vậy, cứ thế gọi cho ta!” Ta cười nói.

“Ta không phải đang làm thủ tục cho Lí Luật trở về công tác sao?” cô nàng lồi kéo ta vào trong phòng.

“Nhưng là, nơi này bố trí như thế nào ta cũng không vừa lòng.” Cô nàng hít một tiếng, buồn rầu nói: “Nếu ở Bắc Kinh thì tốt rồi, dù sao hấn ở trong cung, đối với tính truyền thống hẳn cảm hơn so với chúng ta rất nhiều.”

“Lấy giấy bút đến,” Ta cẩn thận quan sát hàng triển lãm chung quanh một chút, và các hiện vật trang sức, cười phân phó nói.

Ở ta cùng Tuệ Tĩnh hai người cùng nhau cố gắng, triển khai bố trí mọi vật rốt cục cũng tốt lắm.

“Oa! Tiểu Đình, theo giúp ta đi dạo phố đi!” Đi ra sảnh, Tuệ Tĩnh tâm tình tốt nói.

“Ta còn có việc đâu! Đại tiểu thư!” Ta bắt đắ dĩ cầu xin tha thứ.

“Vậy người nói, tiếc tối ta mặc cái gì thì tốt đâu?” Tuệ Tĩnh đang đưa tay của ta, không cho ta rời đi.

“Lễ phục truyền thống tốt lắm, vừa lúc thích hợp với chủ đề, dù sao các người là lấy danh nghĩa [Cung] không phải sao?” Ta hít vào một hơi, vội vàng nói chuyện nói xong, lại khẩn cầu nói: “Ta thật sự phải đi !”

“Được rồi! Được rồi! Lão gia ngài đi thông thả!” Tuệ Tĩnh quyết miệng, giúp ta mở cửa xe.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Đè Ngập Trong Đồng Chanh

Đi vào nơi quay hình, liền nhìn đến bóng dáng hắc y đẹp đẽ — Kang Shin Woo đưa lưng về phía ta đứng nơi ấy.

Ta cắn môi dưới, vượt lên cảm xúc phức tạp khẩn trương, chậm rãi hướng hấn đi đến.

“Kang Shin Woo!” Đi đến phía sau Shin Woo dừng lại, nhìn đầu của hấn phiến não ra tiếng.

“Có việc sao?” Shin Woo xoay người, đảo qua ta liếc mắt một cái, nghiêng mặt lễ phép cười.

“..... Có rảnh sao? Muốn mời anh uống trà!” Ta cúi đầu hít vào một hơi, thay bằng nụ cười ôn nhu nhất hơi hơi ngẩng đầu, biểu tình dường như không có việc gì hỏi.

“Gần đây bề bộn nhiều việc! Nói sau đi!” Shin Woo tựa như trước nghiêng thân mình, ba phải thế nào cũng được trả lời.

“Jin Hee! Sao em lại tới đây!” Anh nhìn thấy ta, vui sướng tiêu sái lại đây, nhẹ nhàng ôm ta vào lòng.

“Anh!” Ta nhẹ nhàng rời khỏi ôm ấp của anh, cầm lấy bàn tay non mềm, ôn nhu nói: “Ăn nhiều chanh như vậy, chịu khổ sở không ít đi! Uống nước nhiều một chút.”

“Còn có rất nhiều đâu, răng của anh nha, đều chua muốn chết! Thật không biết thứ này có cái gì tốt!” Anh oán giận nói, đối với ta làm một cái mặt quỷ ‘Thực chua’.

“Chanh này bình thường so với khi non, hương vị chua hơn chút. Nó có rất nhiều tác dụng nhiều vitamin C nha. Thời điểm Trung cổ**, ngành hàng hải còn cất trữ để dự phòng khi bị bệnh nữa đó.” Ta cười giải thích nghi hoặc với anh trai.

****Thời trung cổ: thời đại xã hội phong kiến trong lịch sử Châu Âu.**

“Em sẽ nói với Ngô đạo diễn một tiếng, lát nữa anh chỉ cần cầm làm bộ ăn chụp vài pose là được.” Ta thấy anh nhếch miệng, lòng ta đau đi thương lượng của sau.

Cùng Ngô đạo diễn nói xong, chợt nghe thấy giọng Jeremy gọi.

“Jin Hee!” Jeremy cầm quả chuối hoa chân múa tay vui sướng đang ngồi đó nhúc nhích. Ta cười đi đến cạnh Jeremy, vuốt đầu tóc vàng mềm mại kia của hắn, “Jeremy thật đáng yêu nga! Nhưng cũng đừng ăn nhiều chuối quá, em vừa rồi cùng Ngô đạo diễn thương lượng qua rồi!”

“Nga! Jin Hee vạn tuế!” Jeremy cười nhảy dựng lên ôm lấy ta, đầu còn không quên ở trên vai ta cọ a cọ, thật sự là cái chọc người yêu thích đáng yêu nha!

“Chuối ăn rất ngon, nhưng để Jeremy nhỏ ăn thì không tốt rồi, em thế nhưng là biết đau lòng nga!” Cười vỗ nhẹ Jeremy làm nũng, ngẩng đầu chính là nhìn thấy Mi Nam bị Uhey kéo vào một màn.

Mi Nam một tay bị Uhey bắt lấy, một bàn tay chặn cửa, vẻ mặt sợ hãi cầu xin nhìn Uhey.

Nhìn đến Uhey, lửa giận trong lòng không rõ tự nhiên tăng lên thiêu đốt, ta nhẹ nhàng đẩy Jeremy trên người ra, bước nhanh về trước.

“Mi Nam, ngày hôm qua bị dính nước, cảm thấy không thoải mái sao?” Ta nhẹ nhàng đỡ lấy Mi Nam thân mình sắp xụi lơ, giữ chặt bàn tay Mi Nam bị Uhey túm lấy, không dấu vết ở khuỷu tay Uhey điểm huyết một chút, thuận lợi giải cứu Mi Nam bị vây nhốt.

Mi Nam cả người không khí lực xụi lơ ở trong lòng của ta, ta cố sức ôm ‘hắn’, lãnh khốc nhìn phía Uhey liếc mắt một cái, kéo kéo khóe miệng, thu bớt lãnh ý, trong mắt quay đầu, hướng về phía Tae Kyung reo lên: “Anh, mau tới nha! Mi Nam không thoải mái đâu!”

“Làm sao vậy?” Anh vội vàng đi tới, hoang mang lại lo lắng nhìn chúng ta.

“Mi Nam!” Shin Woo từ trong lòng ta túm Mi Nam ra, gắt gao kéo bả vai Mi Nam, làm cho Mi Nam tựa vào trong lòng hắn, bộ dáng tự cho mình là người bảo hộ.

Ta thấy hành động của Shin Woo hơi hơi cau mày, bất mãn dò tìm mắt, lại ngoài ý muốn nhìn đến trong mắt anh trai không hờn giận cùng ghen tuông.

“Anh, em trước đưa Mi Nam đi bệnh viện, cố gắng biểu hiện nha!” Ta ôm lấy cổ anh, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói xong, ái muội không rõ ở bên môi hắn khẽ hôn.[TNN: hôn????? chi vậy ~^_~o~~]

Anh phát hiện ý đồ của ta, ôm bả vai của ta, ôn nhu nói: “Hào hảo chiếu cố Mi Nam đi! Chúng ta sẽ mau chóng trở về.”

“Phiền toái em!” Ta đối Shin Woo cười gạt đầu, hắn ngẩng đầu, phức tạp nhìn ta liếc mắt một cái, đỡ Mi Nam đi ra ngoài.

“Phức tạp”?..... Không rõ! Đứng thẳng nhún vai, nhìn qua gương mặt Uhey vụn vụn mỉm cười, vẻ mặt hận ý nhìn khiến ta khiêu khích cười cười; cùng Jeremy mỉm cười phát tay tạm biệt, lại nhẹ nhàng rời đi.

“Em.....” Shin Woo đem Mi Nam đỡ lên xe, đối với ta muốn nói lại thôi, “Hào hảo chiếu cố Mi Nam!”

Ta bất mãn nhìn hắn liếc mắt một cái, không muốn quan tâm tới hắn, tiến vào trong xe, trong lòng nói thầm nói: “Mi Nam Mi Nam! Tôi cũng sẽ không ăn cô ấy! Đáng giá sao!”

Xe dừng lại ở trước cửa nhà trọ, ta thu hồi tâm thần không yên Go Mi Nam xuống xe.

“Xảy ra chuyện gì?” Mi Nam cúi đầu ôm mặt nức nở, ta nhẹ giọng hỏi.

“Jin Hee, Uhey biết chuyện của tôi rồi, tôi không thể hủy tiền đồ của anh.....” Mi Nam nín quần áo của ta chảy lệ, nức nở nói.

“Là Uhey nói sao?” Ta nắm lấy hai bàn tay Mi Nam, nhìn nàng mê mang mắt lóe lệ quang, kiên định nói: “Cô là tin tôi, hay là tin cô ta?”

“Nhưng là, tôi sẽ hại anh cả ,uee.....” Mi Nam phe phẩy đầu, nức nở nói.

“Tin tưởng tôi, sẽ không, Uhey sẽ không vạch trần cô.” Ta lắc lắc bả vai Mi Nam, kiên định nói.

“Vì cái gì sẽ không?” Mi Nam cau mày, vẻ mặt đau khổ hỏi.

“Cô ta sẽ không tự hủy hình tượng, hơn nữa, hắn tuy rằng hận anh trai không coi trọng mình, nhưng cô ta sẽ không làm cho anh trai tôi thanh danh mất hết.” Ta cười nhìn Mi Nam, đem cô đặt trên sô pha, “Cô ấy đối với cậu như vậy, chính là bởi vì ghen tị!”

“Ghen tị?” Mi Nam mở to đôi mắt không dính bụi, ngây ngô hỏi.

“Ghen tị cậu có thể được mọi người chú ý, càng ghen tị, anh trai đối với cậu đề ý!” Ta lấy tay lau đi nước mắt trên mặt Mi Nam, cổ vũ nói: “Gemma, cố

lên! Mi Nam rất nhanh sẽ trở lại! Kiên trì một chút!”

“Anh cả,” Mi Nam phức tạp nhìn ta, tự giễu nói: “Nhưng là người như tôi, không xứng thích anh cả.....”

“Tình yêu trên thế giới này, không có giai cấp. Cho nên, cậu không cần phải quan tâm xứng hay không xứng với anh.” Ta vuốt đầu Mi Nam, an ủi nói: “Tôi hiểu biết anh, cho nên, tôi biết anh đối với cậu có cảm tình. Tin tưởng anh ấy a, cũng phải tin tưởng chính mình, cũng mời cậu tin tưởng tôi! Dừng cảm một chút! Gemma!”

Mi Nam tựa vào trong lòng của ta, chần chờ gật gật đầu.

“Tốt lắm, lên lầu đổi quần áo, nằm nghỉ một lát!” Ta vỗ về bả vai Mi Nam, cười nói.

Cầm lấy viên thuốc cùng nước ấm đi vào phòng Mi Nam, cô nàng đã thay xong quần áo ngồi ở mép giường.

“Uống thuốc đi.” Mi Nam từ trong tay ta tiếp nhận viên thuốc, cùng nước nuốt xuống.

“Jin Hee, không cần lo lắng, tôi không có sinh bệnh.” Mi Nam nằm đến trên giường, an ủi nói.

“Như thế nào không sinh bệnh? Ngày hôm qua dính nước, hôm nay lại bị kinh hách.” Ta xoa cái trán Mi Nam, không đồng ý nói: “Này không có chút phát sốt sao! Bất quá không có việc gì, uống thuốc, ngày mai sẽ tốt thôi.” Ta cười một bên nói lời dối lòng.

Viên thuốc kia, có thể khiến người ta biểu hiện ra triệu chứng sốt cao, hơn nữa đối với thân thể không có tổn hại đến, Go Mi Nam là người đơn thuần như thế, căn bản sẽ không gạt người. Nếu như vậy, khiến cho ta đến ‘Lừa’ tốt lắm.

“Cô! Cô!” Jeremy kêu la chạy vào trong phòng, nhìn thấy Mi Nam nằm ở trên giường, bỏ nhào vào trên người Mi Nam, đau lòng hỏi: “Mi Nam, không có việc gì đi? Cô đâu?”

“Đi gặp bạn!” Mi Nam dựa vào gối đầu, vô lực trả lời, sắc mặt đã muốn trở nên hồng một mảnh.

“Khá hơn chút nào không?” Jeremy khăn trương nhìn Go Mi Nam, Mi Nam cười gật gật đầu.

Jeremy mới yên tâm gật gật đầu, quay đầu, nhìn đến ta, cười chạy đến bên người của ta, “Jin Hee! Cảm ơn em chiếu cố Mi Nam!” Jeremy chạy vội lại đây, hần chưa từng không chế tốt tốc độ, một cái đầu đụng vào trên người ta.

“Đem tôi làm người ngoài sao!” Ta đỡ lấy Jeremy lỗ mũi, biu môi làm bộ tức giận.

“Không có, không có!” Jeremy vẻ mặt sợ hãi phát tay, lắc đầu phủ nhận.

“Phốc xuy” Ta nhin không được cười đi ra, Jeremy vẻ mặt bị lừa nhìn ta, “Ô, em gạt anh!” Nói xong nhảy phốc đi chọc ngựa ta, ta tránh né không kịp, cười cùng Jeremy đoàn.

Kang Shin Woo lo lắng chạy đến bên người Mi Nam, hần quỳ gối trên giường, xoa cái trán Mi Nam, lo lắng nhìn Mi Nam, “Còn phát sốt đâu! Uống thuốc sao?”

“Jin Hee có cho Mi Nam uống qua!” Jeremy hai tay kẹp lấy ta, nhìn cái ly nước trên bàn, cười đáp.

Kang Shin Woo nhìn ta cùng Jeremy, thần sắc phức tạp cau mày, đóng mắt lại, lại quay đầu chú ý tình huống Mi Nam. [TNN: Tội anh, phim cũng đáng thương nhưng giờ anh đau lòng muốn chết ấy nhỉ!! Hắc ~(^_^)o~~ ghen suốt thôi]

“Sinh bệnh, đáng đời cái tội xằng bậy a!” Anh trai thông thả tiến bước đến, nhìn Go Mi Nam, hít vào một hơi, lạnh lùng nói, “Đều là bởi vì cậu, hôm nay chụp rồi tỉnh rồi mù!” Thế nhưng hần nhanh nắm chặt quyền đầu run nhè nhẹ, tiết lộ hần cảm xúc.

“Thực thật có lỗi, lần sau sẽ không phát sinh loại tình huống này nữa đâu ạ.” Mi Nam nhìn Tae Kyung, chịu đựng ủy khuất: “Khiến mọi người thêm phiền toái, thật có lỗi!”

“Mi Nam a!” Jeremy nhìn ta liếc mắt một cái, ngồi vào bên giường Mi Nam, an ủi nói: “Hào hảo nghỉ ngơi, chúng ta đi trước!”

“Jin Hee!” Anh kêu ta, đối với ta ra hiệu cái ánh mắt, ta cười gật đầu nói: “Mọi người trước đi xuống đi, tôi sẽ chiếu cố Mi Nam.”

Jeremy ra khỏi phòng, quay đầu nhìn ta với Mi Nam liếc mắt một cái, đóng cửa phòng lại.

“Gemma!” Ta nắm lấy bàn tay Mi Nam, an ủi nói: “Anh chính là như vậy, cậu cùng hần một chỗ đã lâu, hần là biết tính tình hần. Đừng để ở trong lòng!” Mi Nam thuận theo gật gật đầu, ta tiếp tục nói: “Chuyện quảng cáo, lần sau cậu có thể chụp một mình, không thành vấn đề.”

Giúp Mi Nam dịch tốt chân, phân phó cô ấy nên hảo hảo nghỉ ngơi, ta liền xuống lầu.

“Như thế nào nhiều như vậy?” Ta xuống dưới lầu, nhìn thấy Jeremy đang cầm một đồng chanh, thần bí cười.

“A! Jin Hee, anh muốn làm nước trái cây cho Mi Nam ăn!” Jeremy cười báo cáo.

Ta cầm lấy ly chanh hần vắt tốt lắm, nhúu mảy, nuốt nuốt nước miếng, cười khổ nói: “Jeremy a, này, nước ép này! Rất chua đi!”

“Phải không? Vậy em nói làm như thế nào để ăn đâu?” Jeremy biu môi, buông đồ trong tay, còn thật sự hỏi ý kiến của ta.

“Pha trà đi!” Kang Shin Woo cũng cầm chanh đi xuống lầu, đối với Jeremy cười đề nghị, “Chúng ta pha trà cho Mi Nam uống đi!”

“Anh Shin Woo cũng vì Mi Nam mang chanh về a!” Jeremy quay đầu nghi hoặc nhìn ta, “Có thể chứ?”

Ta gật gật đầu đề nghị nói: “Có thể thử xem làm nước chanh pha với đường a!”

“Hào hảo! Anh Shin Woo, anh pha trà cho Mi Nam uống! Em chuẩn bị pha nước chanh!” Jeremy nghe đề nghị của ta, cao hứng tuyên bố.

Ta rót chén nước, xoay người, chính là nhìn mấy quả chanh cầm trong tay, không biết làm như thế nào giúp anh trai, trong lòng cảm thán: ‘Lại là Chanh! Thật sự là bị dè ngấp trong đồng chanh a!’

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tư Vị Chanh Chua

“Anh cả, nga, anh cũng có chanh sao?” Jeremy đang vắt nước ngẩng đầu, nhìn thấy chanh trong tay anh, kinh hi kêu lên.

Anh trai lạnh nhạt ngẩng đầu, có chút giãy dụa nhìn thoáng qua chanh trong tay, đáp lời: “Đúng vậy? Làm sao vậy?” Làm bộ đem chanh bỏ vào trong miệng.

“Ác! Anh là muốn giữ cho bản thân mình ăn a!” Jeremy giống như nhìn quái vật nhìn chăm chăm Tae Kyung, làm cái biểu tình nuốt ngậm nước chua chất, kéo khỏe miệng nói: “Anh hôm nay còn chưa có ăn cái gì sao?”

“Không chua sao?” Trầm mặc hồi lâu Kang Shin Woo một bên đứng xem kịch vui nhìn anh trai liếc mắt một cái, nhếch mi hỏi.

“Ăn nhiều như vậy, không thấy a!” Anh nói xong, cắn một ngậm, chua chất nhúu mảy nhếch miệng.

Nhìn biểu tình phong phú của anh trai, ta cùng Jeremy cười ra tiếng, Shin Woo cũng lắc đầu cười.

Jeremy cười đem số chanh còn lại nửa bịch bỏ vào trong tay anh, “Em cảm thiết nhiều đâu, anh nếu thích, liền ăn nhiều một chút.”

“Ấn! Ai đến cũng không cự tuyệt!” Anh không cần nhún vai, cầm bịch chân ngẩng đầu cứng ngắc chạy lên lầu.

“Mạnh mẽ!” Ta hồn dỗi, xoay người đi, lại ngoài ý muốn đụng vào ghế đầu.

Đang lúc ta nhúu mảy khi nhìn trước mắt đột nhiên xuất hiện ghế đầu, một cánh tay hữu lực vòng trụ thắt lưng của ta.

“A!” Ta kêu sợ hãi quay đầu lại, cái chén trong tay cũng bị động tác mãnh liệt của ta mà đổ nước ra, rơi ở trên quần áo đối phương, ta mím môi, xấu hổ cười cười: “Shin. Shin Woo.”

“Như thế nào vẫn là không cẩn thận như vậy đâu?” Kang Shin Woo ôn nhu nhìn ta, trong mắt tựa hồ có chút ý cười, một chút không đem chuyện quần áo vậy bản để ở trong lòng.

Ta hơi hơi giãy dụa, tay hần vẫn như cũ không có buông ra, ta nhúu mi nghi hoặc nhìn Kang Shin Woo, hần nhìn ta, vẻ mặt vô tội, ngoéo khóe miệng một cái, rốt cục cánh tay cũng buông ta ra, hần nhận lấy cái chén trong tay ta, xoay người nói: “Tôi sẽ giúp em thêm chút nước.”

Nhìn Kang Shin Woo sau lưng, cảm giác được trên lưng lưu lại nhiệt độ cơ thể, ta cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Anh, không tức giận?”

“Cảm!” Kang Shin Woo lại thay bằng mỉm cười chuyên nghiệp, đem cái chén đưa cho ta, lại trở lại pha trà.

Ta bưng cái chén, nhìn nhìn cái chén, lại nhìn Kang Shin Woo, biu môi, bất mãn lẩm bẩm: “Là thật không có nghe gap, hay là giả vờ không có nghe?” Nói xong, cố ý dẫm mạnh chân, thùng thùng đồng lên lầu.

Jeremy đem ly chanh bỏ vào ngăn lạnh, đóng cửa lại, liền nhìn đến Kang Shin Woo đang ở cúi đầu buồn cười, tâm tình thực thích thú. [TNN: anh phúc

hắc sì tình a ~]

Jeremy cau mày, đột nhiên nhãn tình sáng lên, cười hỏi: “Anh Shin Woo ca là đang ở đây cười anh cả sao? Cái kia hẳn là thực chua đi, biểu tình của anh cả cũng thật có ý tứ đâu!”

“A?” Kang Shin Woo hơi sững sờ nhìn Jeremy, lại đảo mắt lên lầu, cười đến như gió mùa xuân, ôn nhu nói: “Thật sự rất thú vị đâu!”

.....

Mang ly nước đi đến phòng anh, trong lòng cảm giận, mạnh mẽ mãnh liệt uống một ngụm nước, mùi vị thật khác thường, làm cho ta bất thành linh không kịp phòng bị, “Chanh? Như thế nào là nước chanh, thực chua!” Ta nuốt nhanh, nhấp miệng, “Là Kang Shin Woo sao? Không thể nào! Mình lại như thế nào đặc tội với hắn.” [TNN: anh pha cho cô đó!! Ngốc ~]

Trong miệng lưu lại mùi thơm ngát, làm cho ta nhìn không được lại nuốt thêm một ngụm, tinh tế thưởng thức, cười gật gật đầu, nhếch mi nói: “Tựa hồ cũng không tệ lắm!”

Mở cửa phòng anh ra, thấy vẻ mặt anh trai hậm hực ngồi ở trên giường, mãnh liệt uống nước, ta nhẹ nhàng gõ gõ cửa, anh ngẩng đầu nhìn thấy ta, ngoắc ngón tay ý bảo ta đi vào.

Ta đóng cửa phòng lại, đi đến trước mặt anh, cười cười quan sát hắn, hỏi thăm nói: “Là vì chuyện Mi Nam sao?”

Ca ca ngẩng đầu nhìn ta, quyết miệng, thở dài, gật gật đầu, lại lắc lắc đầu.

“Mi Nam thực để ý suy nghĩ của anh nha.” Ta nhìn con heo trước mặt dựng lỗ tai giống thỏ đang vuốt kẹp tóc liếc mắt một cái, cười nói: “Mà anh cũng chú ý Mi Nam đi!”

“Uhey khắp nơi nhắm vào Mi Nam, anh nếu muốn hảo hảo bảo hộ Mi Nam, sẽ cùng Uhey bảo trì khoảng cách, ít nhất, đừng làm cho Mi Nam lại hiểu lầm.”

Anh trai lại bắt đầu uống nước.

“Mi Nam hiện tại dù sao cũng là nam, em chiếu cố cậu ấy không có tiện, cho nên, muốn phiền toái anh trai!” Ta cười cầm lấy quả chanh trên bàn, “Về phần đồng chanh này, liền giao cho em đến giải quyết đi!”

Ta cười rời đi, đứng trước nhìn anh đề nghị nói: “Kỳ thật, hương vị nước chanh pha đường, vẫn là không sai !”

.....

“Jin Hee?” Jeremy khó hiểu nhìn ta, “Em lấy chanh này làm gì đó a?”

“Nấu ăn a!” Ta một bên cắt, một bên giải thích nói: “Ồ Thái Lan trong thức ăn, chanh thường được dùng để làm gia vị tạo nên mỹ thực. Người Thái Lan cơ hồ ở mỗi một món đồ ăn đều vắt nước quả chanh, làm cho chúng nó tan mát ra mùi thơm ngát của hoa quả.”

“Thật vậy chẳng?” Jeremy cầm lấy quả chanh cẩn thận ngửi ngửi, tò mò nhìn ta nói: “Thật sự rất thơm, Jin Hee tính làm món ăn gì a?”

“Chanh xào cần tây thịt bò, vài với sả xào chanh!” Ta một phen đoạt lấy sắp quả chanh sắp sửa dán chặt vào cái mũi Jeremy, cười giải thích nói.

“Oa! Hảo chờ mong nga!” Jeremy nhìn thoáng qua nguyên liệu nấu ăn trong tay, cầm lấy đến muổng, nịnh nọt nói: “Anh giúp em!”

Trên bàn cơm, Jeremy khẩn cấp gấp một khối chanh cần tây xào thịt bò tinh tế thưởng thức .

“Oa! Hảo hảo ăn nga!” Jeremy làm động tác đáng yêu, từ từ nhắm hai mắt về mặt hương thụ, Jeremy đột nhiên mở đôi mắt bùng sáng, rót chén nước đưa cho ta, dường như hiến vật quý nói: “Jin Hee! Anh làm nước chanh đường ướp lạnh, em nếm thử!”

Nhìn đến thành quả chính mình được Jeremy tán thưởng, uống nước chanh đường ướp lạnh của Jeremy đưa qua, mùi thơm ngát hợp lòng người, trong lòng không khỏi nở hoa.

Bụng đồ ăn lên, lòng tràn đầy vui mừng chạy đến phòng Mi Nam, lại phát hiện cửa rộng mở, có người đã đi đến đây trước ta một bước.

Kang Shin Woo đem nước chanh nấu trà thơm ngon nhẹ nhàng đặt lên bàn, xoay người, thâm tình nhìn Go Mi Nam, “Đang ngủ, nói như vậy trà cũng sẽ lạnh.” Shin Woo nhìn Mi Nam dung nhan ngủ thoải mái nói: “Đề cho nó lạnh đi, lạnh hâm nóng lại thì tốt rồi.” [TNN: một từ nhiều nghĩa lắm anh ơi.=.,=]

Nghe được Mi Nam khó chịu than nhẹ, Shin Woo khấn trương ngồi ở bên giường Mi Nam, đau lòng nói: “Mi Nam, không cần sinh bệnh! Mi Nam, em như vậy, anh vốn không có biện pháp nhìn như không thấy

Ta dùng sức nắm khay trong tay, xoay người tựa vào trên tường, hít sâu một hơi, lặng lẽ rời đi.

Mở ra ngăn lạnh, nhìn đến quả chanh mê người, quyết tâm cầm một quả, ngồi ở trước ghế, bóc vỏ, một ngụm cắn xuống đi, hương vị thật chua chất,

khiến cho ta cả người chảy mồ hôi lạnh ra, cũng kích thích thần kinh của ta, ta ngẩng đầu lên, trong đầu hồi tưởng lại hình ảnh vừa rồi.....

“Jin Hee!”Jeremy uống nước chanh, cười hướng ta chạy tới, chạy đến trước mặt ta, đột nhiên dừng lại, giật mình nói:“Em, em khóc? Không thoải mái sao?”

Ta sờ sờ khoe mắt, quả thật ẩm ướt, cười nói:“Quả chanh này thật đúng là rất chua đâu!”

“Ác! Làm anh sợ muốn chết,”Jeremy vỗ ngực ngồi ở bên người của ta, “Còn tưởng rằng Jin Hee cũng không thoải mái đâu!” Lại quyết miệng, vẻ mặt chán ghét nhìn quả chanh trong tay ta, “Cái này, vẫn là đừng ăn, anh cả gat người!”

“Hào, không ăn!” Ta cười đem quả chanh ném vào thùng rác,Jeremy dùng quần áo lau tay cho ta, ta ngay lập tức thu tay về, “Jeremy, bân!”

“Dù sao một lát cũng giặt.”Jeremy rút lui cổ, cột nhà nói.

“Như thế nào còn không đi ngủ?” Cười vuốt tóc Jeremy, nhìn ánh mắt tinh thuần của hắn nói.

“Không muốn ngủ!”Jeremy bả đầu gối lên chân của ta, thấp giọng nói:“Jin Hee cảm giác thật ấm áp.”

Tiếp tục vuốt mái tóc Jeremy, nghe hắn thì thầm nói nhỏ:“Cùng Jin Hee cùng một chỗ hảo vui vẻ, không giống cùng anh cả bọn họ, cũng không giống cùng Go Mi Nam cùng một chỗ cái loại này cảm giác đặc biệt, cùng em cùng một chỗ, cảm giác hảo ấm áp, có cảm giác gia đình.”

“Em cũng thực thích cùng Jeremy cùng nhau a!” Ta cúi đầu ở trên trán hắn khẽ hôn, đối với hắn cười nói:“Đúng rồi, anh vì cái gì nói cảm giác cùng Mi Nam thực đặc biệt?”

“Đúng vậy!”Jeremy nhảy dựng lên, ngồi ở bên người ta, hưng trí bừng bừng nói:“Hắn cho người ta cảm giác tò mò kỳ quái, giống như có cái bí mật gì, nhìn đến hắn sẽ không tự giác tiêu sái, bị hắn ôm sẽ không được tự nhiên.....”

“Rất nhiều người cũng không thích người khác đụng vào chính mình, cho nên, hắn mới có thể cả kinh ngạc đi!” Ta cười giải thích nói, “Mỗi người, cũng đều có bí mật của chính mình, cũng đều có chuyện cần giấu diếm.”Jeremy mê hoặc nhìn ta, ta tiếp tục nói:“Chỉ cần chuyện muốn giấu diếm không xúc phạm tới mình, chúng ta cần gì phải để ý đâu.”

Jeremy tự hỏi một lát rồi nói:“Kia Mi Nam làm sai chuyện gì, em đều có thể tha thứ sao?”

“Em sẽ nhẫn a! Em thực thích Mi Nam, bởi vì thích cho nên chuyện gì đều không sao cả!” Ta cười nói.

“Phải không? Em thích Mi Nam!”Jeremy vẻ mặt chờ mong hỏi:“Em cũng sẽ đối với anh như vậy sao?”

“Đương nhiên sẽ! Bởi vì thích Jeremy, cho nên chuyện gì cũng không quan hệ a!”Jeremy hạnh phúc cười, ta nhìn nhìn đi động, “Em muốn đi trở về, Mi Nam nơi đó, anh cũng phải chiều có nhiều nga!” Nói xong kéo kéo mặt Jeremy, cười lớn rời đi.

“Oa! Em như thế nào có thể như vậy đối đãi với khuôn mặt bảo bối của anh!”Jeremy quyết miệng, hướng về phía ta bắt mắt reo lên.[TNN: có người muốn mà không được kia kia, người ta nghe sẽ bực anh ngay. ~%(^O^)o~~]

Jeremy một bên cười nhìn theo ta, một bên đi đến phòng trong, lại bị bóng người đứng trước cửa làm cho hoảng sợ.

Kang Shin Woo chính là vẻ mặt không được như ý đứng ở cửa, nhìn thấy Jeremy nhìn qua tầm mắt nhìn ra xa thu hồi trở về, thẳng tắp nhìn về trước mặt.

Jeremy vỗ ngực, nhẹ nhàng oán giận:“Anh Shin Woo!”

Shin Woo nhột nhột kéo khoe miệng, nhìn chăm chăm cái trán Jeremy liếc mắt một cái, nghiêng người nhường đường, ôn nhu nói:“Sớm đi nghỉ ngơi!” [TNN: vật cực tất phản vật cực tất phản a~~/ Shin Woo: lia mắt qua nhẹ nhàng ôn nhu cười./ Jer, Tiểu: ~run rầy~]

Jeremy kỳ quái nhìn Shin Woo liếc mắt một cái, một hơi chạy về phòng, vỗ về ngực nói:“Anh Shin Woo, trùng tà ? Thật kỳ quái a!”

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Sự Kiện Nôn Nghén

Nằm ở trong ổ chăn mềm mại, miễn cưỡng không muốn đứng dậy, nhìn ánh đèn đầu giường ngơ ngác xuất thần, nhạc dạo [đường trở về] ngân vang bên tai, ta đưa tay qua nhận lấy, “Jeremy? Có chuyện gì sao?”

“Là Mi Nam! Hắn hôm nay càng trở nên kỳ quái, bảo mọi người chúng ta ở phòng khách chờ hắn, còn nói có chuyện trọng yếu muốn tuyên bố!” Jeremy ở đầu điện thoại kia kêu la nói.

“Uhey ở đó sao?” Ta nhẹ nhàng tự hỏi, đảo thân ngồi xuống.

“Đúng vậy! Cô ta còn nói Mi Nam đắc tội cô ấy! Thật sự là kỳ quái!” Jeremy oán giận nói.

“Jeremy, em lập tức sẽ tới đó!” Cắt đứt điện thoại, ta bằng tốc độ nhanh nhất một phen, cầm bút giấy cùng máy tính rời đi.

Đi vào nhà ở trong phòng khách, Jeremy cùng Kang Shin Woo đang ngồi ở trên sofa, Uhey từ trên lầu nổi giận đùng đùng tiêu sái xuống dưới, vội vàng cầm tức nhìn ta liếc mắt một cái, liền chạy đi ra ngoài.

“Anh đâu?” Ta quay đầu hỏi Jeremy.

“Sáng sớm liền đi ra ngoài!” Kang Shin Woo đáp.

Ta nhìn qua Kang Shin Woo lên tiếng trả lời, hắn chính là đang chuyên chú nhìn tạp chí, ta lạnh nhạt chuyển tầm mắt, mở máy tính ra.

“Jin Hee!” Mi Nam từ trên lầu đi xuống dưới, buồn khổ kêu ta.

Ta xem cô nàng liếc mắt một cái, cười vuốt cằm.

“Àn, anh đến đây,” Jeremy nhìn thấy anh trai tiến vào, nói: “Mi Nam nói, tập trung mọi người nói ra suy nghĩ của mình!”

Ta đem máy tính đặt ở trên bậc thang, đi trở về đi chờ Mi Nam mở miệng.

Anh trai hung hăng trừng mắt nhìn Mi Nam, ý đồ lấy ánh mắt ngăn Mi Nam lỗ mãng lại.

Mi Nam dùng hết dũng khí, thời điểm đang muốn nói chuyện, Uhey lại chạy vào làm bộ nôn nghén, ngăn trở Mi Nam.

“Anh, em và anh có chuyện cần nói, cái kia anh thực xin lỗi!” Uhey trong lời nói ra ái muội, lại làm bộ nôn nghén đứng lên, mọi người kinh ngạc, ánh mắt không rõ ràng, nhất trí đều dùng trên người Uhey.

“Nôn ~” Jeremy học Uhey, kinh ngạc nói: “Kịch truyền hình, thường xuyên diễn chẳng lẽ.....” Nói xong, khiếp sợ nhìn chằm chằm Tae Kyung.

“Nói đúng nha a!” Kang Shin Woo phụ họa nói.

“Cô đang làm cái gì?” anh trai giận trừng mắt quát Uhey.

Uhey nhìn anh trai, lại nôn lên, chạy tới toilet.

“Anh, chúng ta đây muốn chúng ta đến để chúc mừng sao?” Jeremy sợ hãi hỏi ý kiến của anh.

Anh trai tức giận mắt nổ đom đóm, “Kẻ lừa đảo! Cô chết chắc rồi!” Giận dữ đi qua.

Nhìn thấy anh trai đi xa, ta chạy đến cửa thang lầu thu hồi máy tính, đắc ý cười, một màn vừa rồi đã đều bị thu hết đầy đủ không sót.

“Uhey là làm sao vậy?” Mi Nam ngẩng đầu chưa kịp, chưa sót nói.

“Nên sẽ không phải là sự thật đi!” Shin Woo nhìn Jeremy gian nan nói.

“Nói như vậy, anh Tae Kyung phải làm ba ba sao?” Jeremy vẻ mặt ghét bỏ nói xong, hắn nói xong đến trước mặt của ta, tò mò hỏi: “Jin Hee, em đang làm cái gì a?”

Ta ngẩng đầu, thần bí nhìn hắn vui vẻ liếc mắt một cái, “Muốn biết sao lại thế này, liền đi theo em a!” Ta một tay ôm máy tính, một tay lôi kéo Jeremy chạy lên sân thượng lầu hai, ở nơi cây lựu thụ che lấp thăm dò nhìn sân trước.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy anh trai đuổi theo Uhey đi vào sân.

“Là vì cái này tức giận đi!” Anh trai tay cầm nhẫn cùng một đôi với Uhey đang đeo, cười hỏi.

“Thiệt, ai bảo anh không nghe lời!” Uhey vẻ mặt không hề giận, uy hiếp nói: “Chớ chọc tôi sinh khí!”

Anh trai từ trong tay Uhey rút đi động ra, ấn vài phím nhếch mi nói: “Àn, mau bắt máy nha, tôi không phải số 1 sao!”

“Đương nhiên không phải, là ba ba tôi nha!” Uhey đắc ý nói: “Nghĩ như thế nào làm số 1 sao?”

“Ba ba cô đáng sợ sao?” Anh hỏi.

“Là, ba ba tôi thực đáng sợ, nếu hấn nhìn thấy anh, nhất định sẽ đem tóc của anh nhổ sạch!” Uhey khoa trương uy hiếp nói.

Anh trai còn thật sự gật gật đầu, vội vàng soạn tin nhắn, tà ác nói: “Cũng may cô nói ba cô đáng sợ!” Nói xong đem điện thoại đưa qua cho Uhey xem.

Uhey kinh ngạc trừng mắt, thân thủ muốn cướp điện thoại, hét lớn: “Anh điên rồi!”

Anh đưa điện thoại di động giờ lên cao, Uhey hô to: “Uy, mau trả cho tôi, không thể, tuyệt đối không thể! Ba tôi thực đáng sợ!”

Anh trai cười gian ẩn phím gửi đi, thực hiện được mưu đồ tươi cười, “Làm sao bây giờ, cô hôm nay cũng sẽ bị cạo đầu đâu!” Đưa điện thoại di động như rác rưởi ném vào trong lòng Uhey, xoay người tiêu sái tiêu sái ly khai.

Di động vang hồi chuông, Uhey hoảng sợ vạn phần, ảo não nhận điện thoại: “Ba ba, không phải, con không có mang thai, không có nơi này tín hiệu không tốt!.....” Một bên nói một bên rời đi.

Nhìn thấy bóng dáng Uhey chạy trốn chết, Jeremy cười thành một đoàn, ta buông bàn tay che miệng hấn ra, lôi kéo bàn tay hấn ngồi ở một bên ghế dài, mở máy tính ra để cho Jeremy xem.

“Oa! Jin Hee, em cùng anh cả thật sự là thật tài tình!” Jeremy kinh ngạc nhìn chăm chăm màn hình nhìn một hồi, có chút nghi hoặc hỏi: “Nhưng là, vì cái gì em cùng ca muốn đối đãi với Uhey như vậy đâu?”

“Nha, không nghĩ tới Jeremy cũng bị Uhey lừa đâu!” Ta cười, thừa nước đục thả câu nói: “Một ngày nào đó anh sẽ nhìn đến diện mục chân thật của cô nàng, đến lúc đó thế nhưng đừng đề bị dọa đến nga!”

Jeremy khó hiểu nhìn ta, tựa hồ ở tự hỏi trong lời nói của ta có thật hay không.

Ta cảm máy tính đứng lên, quay đầu, thấy Kang Shin Woo đang đứng ở cạnh cửa, hấn như có như không giống như vô tình nhìn ta liếc mắt một cái, xoay người rời đi. Nhìn thấy bóng dáng hấn biến mất ở cửa, ta rầu rĩ thu hồi tầm mắt.

“Chính là vì không thoải mái mà thôi, các người đừng nghĩ loạn!” Chúng ta vừa trở lại phòng khách, anh trai liền từ trong phòng đi ra, nhìn thấy chúng ta, cảnh cáo nói.

Jeremy ghen cười nhìn anh, anh trai lại nghiêm túc cảnh cáo nói: “Không được tưởng tượng!”

Jeremy rốt cục cất tiếng cười to, làm cho Kang Shin Woo và Mi Nam hai người không hiểu chuyện gì cả.

.....

Đem tần số lưu trữ ở PMP giao cho anh trai, có chút tự hào nói cho hấn, “Nếu Uhey còn tiếp tục uy hiếp cậu, liền đưa cho cô ta xem cái này!”

Anh trai lạnh nhạt tiếp nhận, không chút để ý mở ra tần số bên trong nhìn, nhìn một hồi kinh ngạc nhìn ta: “Này, sao lại thế này?”

“Đứng dịp đi!” Ta cười nhún nhún vai.

Anh suy tư nhìn về phía ta, xoay người mở ra nhạc truyền phát tin khí, ôn nhu nhạc thanh trút xuống mà ra, đúng là kia thủ [như thế nào cho phải]*.

** What should I do do – Jang Geun Suk trình bày trên đầu bài đó.

“Em cảm thấy thế nào?” Anh trai rầu rĩ hỏi ta.

“Ca khúc làm tốt lắm, cảm tình thực rõ ràng.” Ta nhìn về mặt bị thương ca ca, “Đây là Hoa Mộ Lan nhờ anh chế tác ca khúc đi!”

“Em biết?” Anh trai kinh ngạc nhìn ta liếc mắt một cái, hoàn hồn nói: “Cũng đúng, giám đốc Ann nhất định nói với em!”

“Sẽ không phải là Hoa Mộ Lan!” Ta nhìn anh, kiên định nói: “Em dám cá, cái này không phải viết cho Hoa Mộ Lan.”

“Vì cái gì, em đã biết cái gì rồi?” Anh cầm lấy cánh tay của ta, kích động hỏi ta.

“Theo em biết, lời ca này là Hoa Mộ Lan mua từ trong tay người khác.” Ta cầm bàn tay anh, ám chỉ.

“Nhưng là, cô ấy nói cô ấy yêu người kia, cô ấy chán ghét anh, bởi vì anh mà cô ấy mất đi người kia!” Anh trai hỗn loạn nói.

“Hoa Mộ Lan là người như vậy, chỉ biết giữ lấy, căn bản không hiểu cảm tình.” Ta an ủi nói.

“Thật vậy chăng? Nhưng là.....” Anh trai nghi hoặc nhìn ta, chần chờ nói.

“Anh hãy viết thật tốt ca khúc này, chỉ có tự mình mới hiểu thâm tình ẩn chứa trong đây, tài năng cùng nội tâm của người nhạc sĩ, tài năng sẽ nói lên, hấn

yêu rồi cuộc là ai!” Ta nắm chặt bàn tay anh khích lệ.

“Jin Hee!” Anh một tay kéo ta vào trong lòng, vòng trụ ta, “Thực xin lỗi, anh không thể chân chính coi thường em!”

“Không cần phải nói ‘Thực xin lỗi’, hết thầy đều trôi qua!” Ta vỗ nhẹ lưng anh, “Bà là mẹ của anh, đây là chuyện thực không thể nào thay đổi, nhưng là anh trai không cần bởi vì bà ấy mà cự tuyệt ảm áp, được không!” Ta tựa vào trong lòng anh, mềm mại nhẹ giọng an ủi.

“Anh hiểu được.....” Anh ôm chặt ta, ở cái trán ta khẽ hôn.

————— cảnh tượng phân cách tuyến —————

Trong quán cà phê, ta bùng lên cái chén uống một ngụm, là cà phê Lam Sơn, có vị chua, có ngọt, có đắng tất cả hương vị hòa quyện khiến người say mê.

Giương mắt nhìn Tuệ Tĩnh ngồi đối diện trước mặt cười đến vẻ mặt ngọt ngào, trêu chọc nói: “Làm sao vậy? Mai danh ả tích lâu như vậy, có cái gì tiến triển sao?”

“Vẫn là như vậy!” Tuệ Tĩnh vuốt ‘vòng Tĩnh nguyệt’ trên cổ.

“Goo Jun Pyo đi Macao?” Ta tò mò hỏi.

“Ngươi như thế nào biết? Hắn tới hôm qua mới vừa đi, cha hắn ngã bệnh!” Tuệ Tĩnh lo lắng nói.

“Không có việc gì, ngươi cũng biết không phải sao?” Ta an ủi nói.

“Vẫn là có chút bất an a, ngươi xem, Kim Bum cùng So Eun cùng nhau một chỗ, giống như trong nguyên tác kịch bản; Hwang Tae Kyung xem ra cũng sẽ cùng Go Gemma cùng một chỗ, chỉ có ta được cải biến ghép thành đôi.....” Tuệ Tĩnh thần sắc có chút u ám.

“Kia thì thế nào!” Ta không cho là đúng phân bác: “Hwang Tae Kyung nhưng là không có em gái, nếu chúng ta đến nơi này, thế giới này cũng đã xảy ra biến hóa, Goo Jun Pyo nhà các ngươi không phải không sợ nước sao!”

“Xem ra là ta nghĩ nhiều, nhưng này vài ngày nay luôn luôn cảm thấy trong lòng chút bất an!” Tuệ Tĩnh không chút tinh thần nhìn ngoài cửa sổ.

“Lát nữa phát sóng MV, Mi Nam sẽ tuyên bố tin tức cùng đi vô giúp vui đi!” Ta cười nói.

“Ngươi không lo lắng sao? Bọn họ thế nhưng.....” Tuệ Tĩnh trừng mắt kinh ngạc nói.

“Chuyện này bọn họ có thể giải quyết không phải sao?” Ta ung dung uống cà phê, trong lòng hơi hơi dao động, cũng chỉ có ta tự mình biết mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Là Nữ Nhân Của Ta

“Tuyên bố bây giờ đã bắt đầu rồi đi!” Tuệ Tĩnh từ trên xe đi xuống, mắt nhìn xung quanh quảng trường.

“Chúng ta vào đi thôi!” Ta cười vuốt cằm nói.

“Jin Hee, anh trai ngươi mặc đồng phục sinh viên rất đẹp trai nha.” Tuệ Tĩnh vừa đi, vừa nhìn áp phích ven đường, lầm bầm nói: “Không biết Goo Jun Pyo mặc vào sẽ thế nào?”

“Kia còn không đơn giản, chờ hắn về báo hắn mặc cho ngươi xem a!” Ta mắt liếc Tuệ Tĩnh một cái bộ dạng hệt như cô gái mới lớn, “Có phải khi yêu mọi người ai cũng như vậy hay không”, ta bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Đi vào phòng hội nghị, bên trong tối đen một mảnh, chỉ có ánh sáng chớp lóe trên màn ảnh, trên màn hình đang truyền phát hình ảnh Mi Nam, ta kéo tay Tuệ Tĩnh đi dọc theo tường đi đến chỗ ngồi, đột nhiên, trong đại sảnh bộc phát một trận trầm trồ khen ngợi, ánh đèn sáng rực.

Tuệ Tĩnh kích động nắm chặt tay của ta, nhìn giữa phòng hội nghị, ta theo ánh mắt của nàng nhìn lại: Ở chính giữa nơi đó, anh trai cùng Mi Nam mặc nữ trang đứng đối diện, ở thời khắc đó các phóng viên lấy lại tinh thần hoạt động hết công suất, Kang Shin Woo đột nhiên xuất hiện.

Shin Woo đem Mi Nam ôm vào trong ngực, cố gắng che khuất gương mặt của cô ấy, nhìn bốn phía lóe ra ngọn đèn, đối mặt truy vấn các phóng viên,

hắn gọi lên khoe miệng “Là nữ nhân của tôi! Lúc trước vẫn chưa tuyên bố, cô ấy là bạn gái của tôi! Vẫn lên gạt mọi người, thực xin lỗi!”

“Rõ ràng biết trước, thế nhưng khi thấy một màn như vậy, còn từng vì hành động của Shin Woo mà cảm xúc bị khuấy động, này rốt cuộc là mình bị làm sao vậy?” ta hoảng hốt về phía sau lui từng bước, lại bị Tuệ Tĩnh giữ lấy.

Tuệ Tĩnh kinh ngạc nhìn ta, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cũng đoán được.

Ta nắm chặt bàn tay Tuệ Tĩnh, nhìn Shin Woo đem quần áo của anh trai che đầu Mi Nam lại, che chở cô ấy rồi đi, trong đầu lặp lại tiếng vọng vừa rồi “Là nữ nhân của tôi!”

“Jin Hee!” Tuệ Tĩnh lo lắng nhẹ giọng gọi tên của ta.

Ta nhắm mắt lắc lắc đầu, ổn định lại lòng mình, lời kéo Tuệ Tĩnh đi ra theo cửa hông.

Nhìn Tuệ Tĩnh muốn nói lại thôi, ta cười thân nhiên nói: “Không cần cũng biết, ta thích Kang Shin Woo!”

Bàn tay Tuệ Tĩnh lời kéo ta cứng đờ, hồi lâu hơi chút thương hại nói: “Vậy người tính làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao bây giờ?” Ta bất đắc dĩ cười cười, “Hắn đều đã muốn yêu Mi Nam!”

“Đừng lo lắng! Jin Hee vĩ đại như vậy, còn sợ không có người theo đuổi sao?” Tuệ Tĩnh cười an ủi ta.

Di động vang lên, Tuệ Tĩnh ngưng ngưng nhìn ta liếc mắt một cái, cười cười.

“Là Goo Jun Pyo đi!” Ta cười ngẩng đầu nói, không đợi cô ấy phản ứng liền đi ra cửa, “Ta ở trên xe chờ người!”,

Đi đến cửa chính, liền nhìn thấy quản lý Mã vội vàng chạy vào, ta cất tiếng gọi hắn.

“Hwang chuyên vụ! Có chuyện gì sao?” Quản lý Mã đi tới, cung kính hỏi.

“Phiền toái anh mang Coorid đi tới phòng nghỉ! Tôi nghĩ Mi Nam bọn họ hẳn là cần sự giúp đỡ của anh!” Ta cười nói.

“Nga!” Quản lý Mã giật mình nhìn ta liếc mắt một cái, “Hảo, tôi hiện tại phải đi!” Nói xong vội vàng chạy tới phòng nghỉ.

Ta khe khẽ thở dài, chậm rãi ly khai quảng trường, quay đầu nhìn thoáng qua tòa cao ốc, nhìn thoáng qua ánh đèn sáng rực nơi ấy, ngồi vào trong xe. Thuận tay mở ra CD nhạc, nghe nhạc khúc nhu hòa dựa lưng vào ghế dựa nhắm mắt dưỡng thần. Một cỗ hương thơm quanh quẩn ở chóp mũi, ta nghiêng đầu, cảm lấy huân chanh dùng trong xe, trong lòng có một cảm giác bị đè nén, nghĩ tới một màn mới vừa rồi phát sinh, hốc mắt bắt gặp nóng lên.

“Tôi nên làm cái gì bây giờ!” Ta nắm chặt quả chanh trong tay, “Kang Shin Woo, tôi phải làm sao bây giờ, làm sao để không bị ảnh hưởng vì anh?”

———— nhân vật chuyển hóa ————

Hwang Tae Kyung đứng ở giữa phòng họp, bức mình nhìn bóng dáng Kang Shin Woo.

Các phóng viên cũng đều đuổi theo đi ra, trong phòng hội nghị trống rỗng chỉ còn lại Tae Kyung nhú mày, Jeremy vẻ mặt ngốc lăng cùng Uhey thần sắc kích động.

“Cô ấy, cô ấy là nữ sao?” Jeremy nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, không thể tin hỏi.

Tae Kyung nhìn Jeremy vẻ mặt kinh ngạc, vẫn chưa trả lời.

“Như thế nào xuất hiện ra bạn gái của Shin Woo, còn chưa có tuyên bố MV mới đâu! Như thế nào, làm sao bây giờ!” Giám đốc Ann đầu đầu nói xong, vội vàng chạy ra đại sảnh.

Tae Kyung nhìn kẹp tóc rơi trên mặt đất, ngồi xổm xuống nhặt lên cái kẹp tóc bị phá hư, trong lòng chua xót nói: “Vốn dĩ muốn quý trọng thứ gì đó, cuối cùng vẫn là vứt bỏ!”

Tae Kyung thần sắc phức tạp ngẩng đầu, nhìn Uhey ở một bên thì thầm tự nói, không hờn giận cau mày, tàn nhẫn nói: “Lần sau đâu sẽ tìm cô tính sổ!” Tae Kyung một bàn tay nắm chặt kẹp tóc, xoay người giận dữ rời đi.

Đi vào phòng nghỉ, Tae Kyung thuận tay khóa cửa lại, lạnh lẽo nhìn chằm chằm Shin Woo có chút vui sướng, xoay người lại thấy Jeremy đang trực diện nhìn thẳng chằm chằm vào khuôn mặt của Mi Nam, Tae Kyung mạnh mẽ ức chế tức giận, thanh âm lạnh lùng nói: “Cậu cũng thấy đấy, Go Mi Nam là nữ, tôi đã sớm biết, thật có lỗi không có đúng lúc nói cho các cậu.

Nếu thật sự không thể tiếp nhận chuyện này thì hãy nói liền cho tôi biết, tôi sẽ không kéo mọi người xuống nước, tôi sẽ chịu trách nhiệm với cô ấy.” Tae Kyung một hơi nói chuyện nói xong. Vừa dứt lời, chợt nghe Shin Woo đáp lại: “Tôi không sao cả!”

Tae Kyung nhú mày nhìn Shin Woo liếc mắt một cái, quay đầu hỏi Jeremy: “Jeremy, cậu thì sao đâu?”

“Go Mi Nam, cậu là nữ à?” Jeremy khó được có lúc đứng đắn hỏi: “Jin Hee biết không?”

Mi Nam buông rũ mắt, gật gật đầu, “Thực xin lỗi, Jeremy!”

Jeremy hai tay nắm lấy bả vai Mi Nam, sau một hồi lâu thoải mái cười, đột nhiên ở trên cái trán nàng khẽ hôn một cái, nhảy nhót kêu lên: “Nguyên lai cậu là nữ à! Tôi thật rất vui à!” Còn chưa chờ Jeremy tiến thêm một bước, đã bị Tae Kyung cùng Shin Woo từ trong một màn vừa rồi hoàn hồn kéo ra.

Giọng của quản lý Mã kêu cửa vang lên, Shin Woo xoay người mở cửa, Mã Thất với Coorid tiến vào.

“Mã Thất? Các người như thế nào lại đến đây?” Jeremy nghi hoặc nhìn hai người vào cửa.

“Nga, là Hwang chuyên vụ bảo chúng ta đến, có cái gì cần hỗ trợ sao?” Mã Thất hỏi.

Nghe được là Jin Hee gọi tới, hàng mi Shin Woo không tự giác nhíu lại một chút, cảm giác chột dạ chột lóe qua, nhanh đến nỗi ngay cả chính hắn cũng chưa từng phát hiện. [TNN: ngoại tình ~O.O~]

Coorid giúp Mi Nam thay bộ quần áo đi ra ngoài, mà Mi Nam vẫn như trước mặc nam trang.

Tae Kyung từ đầu đến chân đem Mi Nam xem xét kỹ một lần, nói: “Go Mi Nam, hiện tại chúng ta là một người! Nếu thật hy vọng không có người bị thương tổn, liền lấy thân phận Mi Nam. Hiện tại cho dù cậu muốn buông tay, chúng ta cũng sẽ không cho phép. Chúng ta sẽ đối với cậu phụ trách, cho nên, cậu cũng muốn phải chịu trách nhiệm với chúng tôi!”

“Anh cả!” Mi Nam nhìn yêu thương nhìn người con trai này, chần chờ nhẹ giọng gọi.

“Mi Nam, về sau kính nhờ cậu.” Kang Shin Woo vẫn như trước nở nụ cười, nhìn Mi Nam chần chờ cổ vũ.

“Cậu phải toàn quyền phụ trách, Go Mi Nam!” Jeremy một bộ dáng ung dung, cười nói.

“Anh Shin Woo, Jeremy, thật sự thực cảm tạ mọi người, cũng thật có lỗi, em sẽ phụ trách, tuyệt không để người khác phát hiện.” Mi Nam kiên định cam đoan.

Giám đốc Ann vội vàng đi vào phòng nghỉ, buồn bực nhìn Kang Shin Woo, vừa vội vàng đem Mi Nam cùng Jeremy đẩy ra cửa.

Phòng nghỉ chỉ còn lại có Tae Kyung cùng Shin Woo, Tae Kyung thần sắc phức tạp, mang vài phần ghen tuông nhìn chằm chằm Shin Woo, trong đầu lại hiện lên cảnh Shin Woo ôm Mi Nam, nói “Cô ấy là nữ nhân của tôi”.

“Cuối cùng cũng qua, thật sự là may mắn!” Shin Woo cổ quái nhìn Tae Kyung, cười nói.

Shin Woo thấy Tae Kyung còn chưa có hoàn hồn, giống như an ủi vỗ bả vai Tae Kyung, Tae Kyung ánh mắt chột lóe, đáp lời: “Nhờ cậu, cuối cùng cũng giấu được!”

Shin Woo ôn nhu cười, chậm rãi đi ra ngoài.

Tae Kyung lấy kẹp tóc ra từ trong túi tiền, chưa sót thờ dài: “Gãy rồi à!”

.....

Buổi tuyên bố lại tiếp tục được tiến hành, cuối cùng khi chấm dứt bốn người sóng vai bước đến bãi đỗ xe.

Nhìn đến thân ảnh quen thuộc xa xa, Tae Kyung bất giác dừng cước bộ, nhíu mi nhìn bạn trong nhóm liếc mắt một cái nói: “Mọi người trở về trước đi, chúng tôi còn một chuyện cần giải quyết!” Nói xong đi tới gần Uhey.

“Anh!” Uhey kêu một tiếng, thần sắc vội vã chạy qua.

Tae Kyung khinh miệt câu khoe miệng, bổ sung nói: “Thật sự là một kẻ lừa đảo đáng sợ!”

“Anh rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, em cái gì cũng không biết!” Uhey vụng về sấn vai vô tội, cúi đầu lấy tay che miệng, làm cho người ta có cảm giác như đang khóc.

“Được rồi, các thành viên đều biết chuyện là do cô bày ra!” Tae Kyung không lưu tình chút nào vạch trần bộ mặt giả nhân giả nghĩa của Uhey.

Uhey ngẩng đầu, vẻ mặt khó có thể tin được, không sao cả nói: “Phải không? Biết là tôi sao? Bọn họ cũng đều biết là tôi sao?”

Shin Woo cùng Jeremy nhìn thấy Uhey biến sắc mặt, kinh ngạc giương miệng, vẻ mặt không thể tin.

“Đừng tưởng rằng người khác gọi các người là angle liền nghĩ rằng chính mình là thiên sứ, hừ! Thật đúng là cái gì cũng không để ý đâu!” Uhey vừa ghen tị vừa tức giận nhìn Shin Woo cùng Jeremy, hai người còn lại bị nhìn quay sang nhìn nhau liếc mắt một cái, vẻ mặt không hiểu ra sao.

“Bất quá Hwang Tae Kyung, đừng mơ tưởng cùng tôi tách ra, lúc trước bắt đầu từ đâu liền từ đó chấm dứt đi!” Uhey nhìn chăm chăm Tae Kyung uy hiếp nói, “Không có sự đồng ý của tôi, người Hwang Tae Kyung cũng chỉ có thể tiếp tục giả làm người yêu của tôi! Nếu không, đừng mơ tưởng chặn miệng của tôi!”

“Vây cô cứ tiếp tục giả trang bộ dạng thiện lương tốt lắm!” Tae Kyung tức giận nói.

“Đó là đương nhiên!” Uhey vút đi khuôn mặt nghiêm túc, ngược lại thay bằng khuôn mặt tươi cười thiện lương vô hại, dường như không có việc gì dùng giọng nói ngọt ngào người chết nói: “Anh, tạm biệt, các vị đi thông thả a!”

Nhìn bóng dáng Uhey đi xa, Jeremy kim lòng không đầu rùng mình một cái, khép lại cái miệng há to hồi lâu, hiểu rõ nói: “Khó trách Jin Hee không thích cô ta, nguyên lai đã sớm nhìn thấu bản chất lừa đảo này rồi,” Jeremy lại thay vẻ mặt vui mừng tự hào, nắm quyền nhỏ ở trước ngực ngẩng đầu, “Jin Hee chúng ta thật là lợi hại, hảo sủng bá em nga!”

Shin Woo nhìn gương mặt Jeremy cười si mê, lơ đãng nhíu mày, “Chúng ta?”

“Anh cả, anh cùng Uhey kết giao là vì muốn giấu diếm thân phận Mi Nam mới gạt chúng em sao?” Trong kích động, Jeremy bỗng nhiên hoàn hồn, vẻ mặt sùng bái nhìn về phía Tae Kyung.

“Lời nói mới vừa rồi là thật.” Tae Kyung khó chịu đáp.

“Anh cả! Em thật sự.....” Mi Nam vẻ mặt phức tạp áy náy nhìn Tae Kyung.

Tae Kyung không chút do dự đánh gãy lời Mi Nam, “Thực xin lỗi, thực cảm kích? Những lời này cậu hãy giữ lại đối với Shin Woo cùng Jeremy nói đi! Tôi không muốn nghe!” Nói xong, một mình đi vào trong xe người lái.

Mi Nam chưa sót nhìn chăm chăm bóng dáng Tae Kyung, từ từ cúi đầu, nuốt chua sót cùng áy náy từ trong lòng xuống.

Shin Woo nhắm mắt lại, hơi hơi lắc lắc đầu, lầm bầm nói: “Loại sự tình này, cũng là chưa có đoán trước được đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Là Thích Shin Woo

Ta lại ngã một ly ‘Khang xanh ngọc’, ‘Khang xanh ngọc’ thực ra chính là một loại cà phê ở Ý Đại Lợi được nhập về số lượng có hạn được pha chế thành cùng với bơ, bơ tươi trắng nõn nhẹ nhàng bông bênh ở trên tách cà phê, giống như một đóa hoa sen trong nước bùn mà không chút vấy nhiễm, khiến người ta không đành lòng một ngụm uống hết. thế nhưng này đối với một người hiện tại không có tâm tình thương thức trước mắt này, một ngụm liền uống cạn cứ lặp lại.

“Người đang làm cái gì?” Tuệ Tĩnh đoạt lấy tách cà phê trong tay ta, “Người đã uống mấy chén rồi hửm? Chưa thấy qua người giống người vậy đem cà phê xem giống như rượu mà uống. Đi, theo ta đi ăn khuya!”

“Ta không cần!” Ta mở miệng than thở, lại bị Tuệ Tĩnh lôi kéo cánh tay, “Ta không cần đi ra ngoài ăn!”

“Ta đây đi nấu, nhưng là chúng ta phải đi ra ngoài mua chút nguyên liệu a!” Tuệ Tĩnh buông tay ra, cười nói.

Thu thập một chút, liền theo Tuệ Tĩnh đi siêu thị mua nguyên liệu chuẩn bị cho buổi tối.

Ta miễn cưỡng phụ giúp đẩy xe, đi theo ở phía sau Tuệ Tĩnh, cô nàng trong chốc lát nhìn rau dưa, trong chốc lát lại sờ sờ hoa quả, sau đó đem túi gì đó nhét vào trong xe.

“Không sai biệt lắm!” Tuệ Tĩnh vỗ vỗ tay, kéo cánh tay của ta nói: “Đi tính tiền đi!”

Cười nói đi vào khu thu ngân, xa xa gặp được thân ảnh quen thuộc, anh trai xinh đẹp cũng đến đây a! Ta bất giác đưa tầm mắt nhìn xung quanh, tìm tòi những thân ảnh khác.

“Đi?” Tuệ Tĩnh lục lọi tìm thứ gì đó trong xe đẩy, lại gọi ta: “Người đứng ở đây chờ một chút, ta đã quên lấy đồ uống!” Chưa đợi nói xong, liền chạy sang quầy rượu.

“Jin Hee!” Thanh âm Mi Nam ở trong siêu thị trống trải lúc này có vẻ dị thường to, ta cười đi qua.

“Mi Nam, anh cà” Ta đi qua, cười chào hỏi.

“Phiền toái, tránh ra tránh ra!” Nhân viên siêu thị đẩy một hàng xe qua đây, Mi Nam vội vàng lui về phía sau dựa vào trên cái giá, được Shin Woo đi ngang qua ôm lấy. Nhìn hai bàn tay ôm chặt lấy bên hông Mi Nam, lòng ần ần đau đớn, ta khó chịu cau mày, chuyển tầm nhìn khỏi bên hông Mi Nam.

“Jeremy đâu?” Ta ý đồ dời đi lực chú ý.

“Đi lấy bia !” Anh trai lấy lại tinh thần, vòng hai tay lại, nhếch hàng mi: “Em đâu, như thế nào lại đến nơi này?”

“Cùng bạn đến đây mua đồ, trở về nấu bữa tối!”

“Jin Hee!” Tuệ Tĩnh cầm đồ uống hướng ta đi tới, phía sau đi theo Jeremy.

“Tuệ Tĩnh!” Ta cười đối với Tuệ Tĩnh vươn tay, “Đây là anh trai của ta, anh Hwang Tae Kyung, đây là Go Mi Nam, Kang Shin Woo, tiểu đáng yêu ở phía sau người, chính là Jeremy !”

“Chào mọi người, tôi là Li Tuệ Tĩnh! Thật sự rất cao hứng khi gặp mọi người ở đây!” Tuệ Tĩnh khách sáo nở nụ cười cùng Mi Nam bọn họ chào hỏi.

Ta nhíu nhíu mi, tay phải nhẹ nhàng ấn bụng, thật sự là rất đau .

“Em làm sao vậy?” Shin Woo quan tâm nhìn ta, hỏi.

“Không có gì!” Ta theo bản năng né tránh, không muốn nói chuyện.

“Dạ dày bị đau sao?” Tuệ Tĩnh đi tới, quan tâm hỏi. Ta nhẹ nhàng gật gật đầu.

“Biết đau ! Không có việc gì thì uống nhiều cà phê như vậy làm chi.” Tuệ Tĩnh trách cứ nói.

“Jin Hee, em không sao chứ!” Anh trai, Jeremy, Mi Nam trầm miệng một lời nói.

“Không có việc gì, em trở về uống thuốc thì tốt rồi!” Ta cười an ủi nói.

“Anh cùng em trở về!” Anh trai cau mày, lo lắng nói.

“Không cần, có Tuệ Tĩnh cùng em rồi, anh hai không cần phải lo lắng.” Ta cầm lấy bàn tay của Tuệ Tĩnh, tự hào giới thiệu nói: “Tuệ Tĩnh tinh thông y được, chứng mất giọng nói của em, chính là nhờ cô ấy chữa khỏi !”

“Thật vậy chăng?” Anh vẻ mặt khó có thể tin nhìn Tuệ Tĩnh, phục hồi lại tinh thần, kích động nói: “Cám ơn cô, cảm ơn cô đã chữa trị cho Jin Hee!”

“Hwang Tae Kyung tiên sinh không cần khách khí, tôi là bạn thân của Jin Hee.” Tuệ Tĩnh cười trả lời.

“Cùng nhau ăn khuya đi!” Yên lặng không nói gì, Shin Woo thần nhiên nhìn ta, mỉm cười mời.

“Tốt, tốt! Hôm nay anh cùng anh Shin Woo xuống bếp, Jin Hee còn chưa có cơ hội được hưởng qua tay nghề của anh đâu!” Jeremy hưng phấn nhảy nhót qua đây.

“Không được.” Ta cười thần nhiên cự tuyệt: “Đã khuya, em cùng Tuệ Tĩnh còn có việc phải làm.”

Ta trốn tránh ánh mắt Kang Shin Woo, lôi kéo Tuệ Tĩnh đi tiền trả.

“Jin Hee!” Anh trai cau mày gọi ta lại, nhìn thoáng qua Mi Nam bọn họ bên người, dặn nói: “Chú ý thân thể! Sớm một chút nghỉ ngơi!”

Ta gật gật đầu, chân bước nhanh rời đi.

“Ngươi vẫn cứ định trốn tránh như vậy hay sao?” Tuệ Tĩnh ngồi ở bên cạnh ghế điều khiển nhàn nhàn nói.

Ta xem nàng liếc mắt một cái, thở dài: “Hiện tại cũng chỉ là thích mà thôi, mà cho dù ta có yêu thương, nếu hắn không thương ta, ta cũng sẽ không đi cầu xin, kiêu ngạo của ta không cho phép ta làm như vậy.”

“Ngươi không có tỏ thái độ, như thế nào biết chính mình không có cơ hội?” Tuệ Tĩnh phản bác nói.

“Hết thầy đều thực sự có thể hiểu được, ta không cần phải đi phá vỡ!” Ta chuyển tay lái, đi vào đường quốc lộ.

“Thế nhưng ngươi cũng biết rõ người Go Mi Nam thích chính là anh trai của ngươi đi, cần gì phải.....” Tuệ Tĩnh khó hiểu nói.

“Nhưng là anh trai của ta rất trì hoãn còn chưa có phát hiện cảm tình của bản thân hắn đâu, nếu thiếu Kang Shin Woo chất xúc tác này, con đường đến với nhau của bọn họ sẽ khó đi hơn rất nhiều!” Ta còn nghiêm túc quan sát đến tình hình giao thông, không chút để ý nói.

“Làm sao vậy?” Thấy Tuệ Tĩnh thật lâu không có phản ứng, ta nghiêng đầu nhìn cô nàng liếc mắt một cái hỏi.

“Đây là bản tính thật sự của người đời!” Tuệ Tĩnh lắc đầu cười nhẹ nói: “Mặt ngoài thì ôn nhu, bên trong nội tâm cực lạnh lùng!”

“Đúng vậy!” Ta nhếch mi, hào phóng thừa nhận.

“Thật đúng là giống nhau!” Tuệ Tĩnh một tay chống cằm, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, cười lâm lâm, “Ngay cả tính tình cũng đều giống nhau! Không trở thành một đôi quả thật rất đáng tiếc!”

“Đừng lấy loại sự tình này để nói giống!” Ta dừng xe lại, lạnh nhạt nói: “Quá mức giống nhau, cũng không thích hợp đứng cùng nhau.”

“Hiện tại lúc này, người mà được người để ở trong lòng có mấy cái?” Tuệ Tĩnh từ trong xe đi ra, đứng ở cạnh cửa, tò mò hỏi.

Đóng cốp xe sau lại, nhìn Tuệ Tĩnh liếc mắt một cái, lâm lâm nói: “Trừ người ra cùng Jun Pyo ở ngoài,..... Còn có anh trai của ta.....”

————— thời gian phân cách tuyến —————

Hành lang công ty, Mã thất vô bả vai của Tae Kyung, lo lắng hỏi: “Cậu nói, Hwang chuyên vụ có phải hay không đã biết Mi Nam là nữ, bằng không làm sao cô ấy để tôi đi qua giúp các cậu?”

Tae Kyung cắn giận cắn răng, vài lần giấy khỏi Mã Thất mà không có kết quả, đang dùng ánh mắt phun hỏa nhìn Mã Thất.

Mã Thất bị ánh mắt Tae Kyung dọa đến, ngưng ngưng cười thu hồi tay.

Tae Kyung bắt đầu đi liếc Mã Thất một cái, vừa muốn đi, lại bị Mã Thất kéo trở về.

Mã Thất hai tay tạo thành hình chữ thập, khẩn cầu nhìn Tae Kyung, lại chỉ chỉ cây cột.

Tae Kyung nghi hoặc nhìn sau cái cột, kinh ngạc phát hiện hóa ra Mi Nam cùng Shin Woo đang ở đó nói chuyện với nhau, tuy rằng thực khinh thường hành vi nghe lén chuyện riêng tư của người khác, nhưng ở trong lòng hiếu kỳ dâng cao cùng với sự ‘Cường bức’ của Mã Thất, Tae Kyung vẫn là cổ mà buông tha nguyên tắc, trốn sau cây cột động tay lên.

“Hiện tại là đang hỏi tôi cái cô gái kia là ai? Kiểm tra bạn gái của tôi làm phức tạp vấn đề!” Shin Woo một tay chống lan can, đối mặt với Mi Nam nói.

“Bạn gái anh Shin Woo có hiểu lầm, thực xin lỗi, đều là bởi vì em!” Mi Nam áy náy nhìn Shin Woo nói.

“Mi Nam a, nếu có thể, tôi hy vọng em có thể giúp giải thích!” Shin Woo thỉnh cầu nói.

Tae Kyung nhíu mi, không đồng ý bước đi ra ngoài, lại bị Mã Thất gắt gao túm lại.

“Đương nhiên, em giải thích một ngàn lần cũng đều có thể!” Mi Nam miệng nhanh chóng đáp ứng nói.

“Tôi sẽ ở hôm đó cố gắng giải thích, đến lúc đó cùng đi nga!” Shin Woo cười nói.

“Em nhất định sẽ đi, anh Shin Woo cứ yên tâm!” Mi Nam cười đáp ứng.

Shin Woo xoa xoa mái tóc của Mi Nam, tươi cười rời đi.

Trong phòng luyện tập, Mã Thất đang biểu diễn một màn than thở khóc lóc. “Mi Nam rất đáng thương, phải như thế nào ở trước mặt bạn gái của người nam nhân chính mình thích, nói ra, ‘Kỳ thật người Kang Shin Woo thích chính là cô’ như vậy a!”

“Lại nói như thế nào cũng đều là nữ nhân, hẳn là có lòng tự trọng, sẽ không đi!” Tae Kyung lật nhạc phổ, chẳng hề để ý nói.

“Đúng vậy! Hẳn là sẽ không đi!” Mã Thất cẩn thận nghĩ nghĩ, đồng ý nói.

Ta đi tới trước phòng luyện tập, nở nụ cười gõ cánh cửa thủy tinh.

Mã Thất cùng anh trai phục hồi lại tinh thần, Mã Thất niềm nở đẩy cửa mời ta đi vào.

“Mã Thất! Anh trước chờ có đi!” Ta gọi lại Mã Huân sắp rời đi.

“A! Chuyên vụ!” Mã Thất nghi hoặc nhìn ta, dần dần cúi đầu.

“Anh, Mi Nam sắp trở về đây!” Ta cầm một bình nước trong đưa cho anh, lạnh nhạt nói.

“..... Có ý tứ gì?” Anh trai nhận lấy uống một chút, nghi hoặc nhìn ta.

Ta xoay người nhìn chằm chằm Mã Thất, cười nói: “Go Mi Nam, vài ngày tới sẽ về nước .”

“Thực xin lỗi, chuyên vụ, thực xin lỗi, tôi không nên tự tiện tác chủ trương, để cho Gemma thay thế Mi Nam! Thành ngài không cần khó xử Gemma!” Mã Thất thấy thế về mặt sợ hãi khẩn cầu nói.

“Tôi sẽ không khiến Gemma khó xử, tôi chỉ là muốn biết, anh rõ ràng đáp ứng chờ Mi Nam trở về rồi liền tiếp tục ký hợp đồng, vì cái gì lại dùng Gemma thay mặt đối đầu đâu?” Ta truy vấn nói.

“Là do tôi, tôi, lúc ấy tôi cũng không được sự đồng ý của giám đốc Ann mà đã tự tiện quyết định, tôi chỉ nghĩ Mi Nam rất nhanh sẽ trở về, ai biết bởi vì danh tiếng của A.N.Jell giảm xuống, giám đốc Ann liền đem kế hoạch tiến hành trước thời hạn, mà tôi nếu không giao Mi Nam ra, tôi sẽ xong đời .” Mã Thất ‘đông’ một tiếng quỳ trên mặt đất thỉnh cầu tha thứ.

“Tôi cho anh đi qua nói chuyện rõ ràng với Gemma, anh nên biết thái độ của tôi, chuyện Mi Nam trở về hãy hảo hảo an bài,” Ta nhú mày nhìn thoáng qua Mã Thất quỳ rạp xuống đất, tàn khốc nói: “Còn cô, trừ bỏ ba người chúng ta ra, tôi không hy vọng bất luận kẻ nào biết được tin tức Mi Nam trở về, Mã Thất hãy quản thật tốt cái miệng của anh, tôi cũng không mong cậu cùng Coorid lại gây thêm chuyện rắc rối gì nữa!”

Mã Thất đỏ mặt mồ hôi lạnh đi ra ngoài, anh trai đóng cửa lại, nói với ta: “Em lời cuối cùng vừa mới nói ra là có cái ý tứ gì?”

“Anh trai, anh có biết Uhey là như thế nào mà biết được thân phận của Mi Nam sao?” Ta cười nhìn anh liếc mắt một cái, “Coorid khi đi qua đưa quần áo, dễ dàng bị Uhey buộc nói ra, nếu không anh cho là chỉ bằng mấy ảnh chụp bóng dáng mơ hồ kia, cô ta có thể phỏng đoán ra thân phận Mi Nam hay sao?”

“Một vấn đề cuối cùng, em như thế nào lại quen biết với Mi Nam?” Anh trai không dây dưa ở trên vấn đề của Uhey nhiều lắm, tò mò hỏi.

“Chuyện này, khi nào Mi Nam trở về em sẽ lại nói cho anh!” Ta cười nhìn anh trai, “Anh cũng nên chuẩn bị một chút, hảo hảo nghênh đón Mi Nam trở về nhà chứ nhỉ!”

“Kia Mi Nam, không, anh nói là Gemma, cô ấy sẽ làm sao bây giờ?” Anh khẩn trương hỏi.

“Có khả năng là quay lại tu viện đi!” Ta phỏng đoán nói, bất quá trong lòng cũng không tính để cho Gemma rời đi, cô ấy thế nhưng là chị dâu tương lai a!

“Mi Nam người cô ấy..... Thích là Shin Woo!” Trầm mặc hồi lâu, anh nhú mày không cam lòng nói.

“Phải không? Em lại không cảm thấy như vậy?” Ta nhìn khuôn mặt anh trai ghen mà không biết, ghen cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ta Là Đứa Ngốc

Từ trong phòng tập luyện trở lại văn phòng mà giám đốc Ann chuẩn bị sẵn cho ta, ta mời một ngã người vào trên sofa, nhu nhu cái trán, hồi hận đứng lên: Bởi vì uống cà phê quá nhiều, tối hôm qua ta vẫn ở trong trạng thái tỉnh táo, một đêm không ngủ.

Ngày hôm qua sau khi đưa Tuệ Tĩnh trở về, ta liền mở máy tính ra.

“Làm sao vậy? Có chuyện gì sao?” Thanh âm của Go Mi Nam ở một chỗ địa cầu khác truyền đến.

“Anh chừng nào thì trở về a?” Ta một bên xem tin tức, không chút để ý hỏi.

“Cuối tuần đi! Làm sao vậy, Gemma có khỏe không?” Mi Nam quan tâm hỏi.

“Cô ấy mặc nữ trang dự định đi tuyên bố, thiếu chút nữa bị phóng viên phát hiện, hoàn hảo Kang Shin Woo đúng lúc ra mặt, mới tránh được.” Ta nhìn Mi Nam liếc mắt một cái.

“Tại sao có thể như vậy, xảy ra chuyện gì hay sao?” Mi Nam khẩn trương hỏi.

“Cũng không có gì, chính là thích thượng anh trai tôi a !” Ta nhẹ nhàng băng quơ nói.

“Cái gì? Thích anh trai cô?” Mi Nam rít gào nói.

“Uy, khống chế âm lượng một chút đi!” Ta oán giận một tiếng, lại an ủi nói: “Yên tâm, tôi sẽ hảo hảo chiều cô Mi Nam, dù sao cô ấy là chị dâu tương lai

của tôi!”

“.....Gemma thật sự thích Hwang Tae Kyung!” Hồi lâu, Go Mi Nam mới phản ứng lại, không thể tin nói.

“Đúng vậy!” Ta đóng cửa xem thời tiết ngoài cửa sổ, rồi vào vấn đề chính nói:“Tôi hỏi anh, cha của anh có phải tên là Goo Yu Hee hay không?”

“Đúng vậy! Cô làm sao mà biết được?” Mi Nam hỏi.

“Gần đây Hoa Mộ Lan đi khắp nơi tìm con của ông ấy, nghe nói là đôi song sinh, cho nên liền thử thời vận?” Ta lật bài nói.

“Bà ta tìm chúng ta làm gì?” Mi Nam chán ghét nói.

“Nghe nói bà ta muốn bồi thường cho hai người các người.” Ta nhìn ảnh chụp bên cạnh bàn của anh trai liếc mắt một cái, bình tĩnh nói: “Đúng rồi, bà ta nhờ anh trai tôi chế tác bản nhạc của cha anh đó, gọi là [như thế nào cho phải*].”

** đã chú thích trước đó, bài What should I do đó.

“Bà ta như thế nào có thể làm như vậy, bản phổ nhạc này, chính là cha viết cho người mẹ dọ mắt của tôi! Bà ta đã hại mẹ tôi chưa đủ, còn muốn đoạt làm của riêng hay sao chứ?” Mi Nam tức giận gầm rú.

“Xem ra bà ta cùng gia đình các người có chút liên quan,” Ta trầm giọng nói, “Đúng rồi, anh sẽ không bởi vì ân oán của một thế hệ mà giận chó đánh mèo con cái đời sau đấy sao?”

“Cô nói như thế nào có thể nói như vậy? Tôi là người không phân rõ phải trái như vậy sao?” Mi Nam đứng lý hợp tình phản bác.

“Nga, như vậy a, anh trai tôi là con Mộ Hoa Lan!” Ta ngồi thẳng thân mình, nhìn chăm chăm màn hình, nghiêm túc nói.

“Mộ Hoa Lan sau khi sinh hạ anh trai của tôi, liền từ bỏ hắn, hắn là người mà tôi muốn bảo hộ !” Nhìn vẻ mặt mất mát của Mi Nam, ta bổ sung nói.

“..... Cô yên tâm, tôi sẽ không ngăn cản Gemma cùng anh trai cô.” Hồi lâu, Mi Nam chưa sót cười.[TNN: anh Mi Nam thích chị à?! ￣(^ _ ^)o~~]

Đối thoại trầm trọng cùng Mi Nam cũng đã xong, ta nằm ở trong ổ chăn lật tạp chí, màn hình di động ở một bên sáng lên, ta nhận điện thoại, cau mày, chần chờ tiếp :“Xin chào, tôi là Hwang Jin Hee, xin hỏi là ai vậy ạ?”

Đầu điện thoại bên kia, thật lâu không có người đáp lại, ta đang muốn ngắt máy.

“Em có khỏe không?” Thanh âm của Shin Woo từ đường truyền điện thoại đi đến.

“Kang Shin Woo?” Ta hỏi dò.

“Ừ, tâm tình em không tốt sao? Em đã nói, tâm tình em không tốt sẽ uống cà phê.....” Thanh âm Shin Woo ôn nhu truyền vào trong tai của ta.[TNN: anh ngốc thật...]

“Phải, có chút chuyện phiền muộn thế nhưng đã tốt rồi.....” Ta nhẹ giọng trả lời .

“..... Em vì cái gì trốn tránh tôi?” Shin Woo bình tĩnh khê hỏi,“Không phải nói là ‘Tri kỷ’ sao?”

“Quá mức giống nhau,” Ta thần nhiên cười nói:“Chúng ta quá mức giống nhau Tôi sợ bởi vì tịch mịch, yêu thương anh!”

Shin Woo không có trả lời, mơ hồ có thể nghe thấy tiếng hít thở của hắn, hồi lâu hắn cười khê một tiếng,“Chính là bởi vì tịch mịch sao?”

Ta không hề trả lời, nhưng cũng không có cắt đứt điện thoại.

“..... Trời sắp sáng, em mau đi nghỉ một lát đi!” Shin Woo dặn dò.

“..... Ân!” Ta lên tiếng, ngắt điện thoại.

Từ trong vòng luan quần phục hồi lại tinh thần, ta buồn rầu đứng lên, trước đi tìm cô của Mi Nam, rồi sau đó về nhà ngủ.

Một hồi sau khi về nhà, ta liền xụi lơ ở trên giường lớn mềm mại.

Nhớ lại buổi chiều, khi cô của Mi Nam nhìn thấy giá trị tấm chi phiếu kia về mặt tham lam, khiến cho người nhìn vào cảm thấy buồn nôn, mà ta cuối cùng cũng không có đem tờ chi phiếu ấy đưa qua, dù sao về sau Hoa Mộ Lan cũng phải đem quyền tác giả trả lại cho Mi Nam, ta cần gì phải làm điều thừa!

Ăn bữa tối, ta gọi điện thoại cho anh, hắn đang ở trong phòng luyện tập bận việc. Ta nấu vài thứ, chuẩn bị tốt lắm mang đi qua, ai kêu anh trai là người công tác cuồng, ở trên phương diện ăn uống lại thực khủng hoảng, cho nên, chỉ có ta tự mình giám sát mới có thể yên tâm.

Đi vào trong phòng luyện tập, mắt thấy cửa đóng chặt, cũng không thấy thân ảnh của anh đâu. Ta gọi điện thoại cho anh không liên lạc được, lại gọi cho

Mi Nam, vẫn là âm thanh đồ đồ dồn dập.

Ta mang theo bữa tối đi tìm xung quanh, lại nghe thấy bên trong phòng vũ đạo truyền ra tiếng đàn đàn ghi-ta, ta đi đến gần, nghe thấy được bài hát quen thuộc kia:

Có lẽ bởi vì anh là đứa ngốc, cho dù anh có thống khổ cũng không quan hệ,

Có lẽ bởi vì anh là đứa ngốc, để mặc anh thống khổ cũng không quan hệ,

Cho dù người khác cười nhạo tình yêu của anh cũng vô dụng,

Ai kêu anh là đứa ngốc bất trị,

Anh thích em, đối với em tốt, với anh mà nói cũng đã thực hạnh phúc,

Chẳng sợ gì chỉ vì em cười với anh một lần, có nụ cười này đối với anh đã đủ rồi,

Cho đến lúc người em yêu xuất hiện mới ngừng lại,

Anh chỉ có thể đứng ở bên cạnh em,

Vì em trả giá tình yêu của mình, cũng đã thực hạnh phúc .

Anh không hy vọng xa vời,

Vĩnh viễn ở nơi có thể gặp em,

Vĩnh viễn ở nơi có thể nghe được em,

Anh sẽ không thay đổi, sẽ vẫn mãi đứng ở nơi đó,

Bởi vì anh yêu em

Bởi vì anh là đứa ngốc.

Ta buông rũ hàng mi, ức chế vị chua xót trong cổ họng, ‘Kang Shin Woo, anh thật sự là cái đứa ngốc, thật sự để cho anh thống khổ cũng không quan hệ sao? Điều này có lẽ chính là sự khác biệt của chúng ta đi! Tôi không thể ủy khuất chính mình, cùng người mình yêu thương chờ đợi người họ yêu xuất hiện, tôi cũng vĩnh viễn không có cách nào làm được như vậy.’ Ta liếc mắt một cái nhìn cánh cửa đang đóng chặt, xoay người rời đi.

Vẫn là tìm không thấy anh, ta buồn bực bước xuống lầu, lại nhìn thấy Jeremy.

“Jeremy? Anh như thế nào ở trong này?” Ta cười đi qua.

“A! Jin Hee, em thật sự ở trong này a!” Jeremy cười phốc một cái nhảy qua đây.

“Tôi tìm em sao?” Ta ôm lấy Jeremy, trêu mếu hôn cái trán hắn.

“Đúng vậy!” Jeremy từ bên trong túi áo lấy ra rất nhiều viên thuốc, giống như hiến vật quý nói: “Cái này tất cả đều để cho em, em nhất định phải đặt ở trên xe nga, nếu khi nào không thoải mái là có thể lập tức ăn!”

Nhìn hộp thuốc đầy ắp Jeremy nhét vào trong túi áo ta, trong lòng ta thật sự rất cảm động, trong mũi nảy lên một cỗ chua sót nghẹn ngào, tập trung vào ánh mắt, ta thật sâu hít sâu mấy hơi thở, để lại bàn tay hắn, ôn nhu nói: “Ăn cơm chiều rồi sao?”

“..... Còn không có!” Jeremy tính tình trẻ con gãi đầu, cúi đầu nói.

Ta giờ bữa tối trong tay lên, đối với Jeremy nói: “Em mời anh ăn cái gì a!”

“Hảo nga hảo nga!” Jeremy vỗ tay kêu lên.

Lôi kéo Jeremy ngồi xuống ghế dài dưới tầng cây, đem đồ ăn bày ra, làm cái thủ thế mời, “Ăn đi!”

“Kia, ta ăn đâu!” Jeremy nháy đôi mắt ướt sũng của hắn nhìn ta, cúi đầu dùng cơm.

Nhìn bên miệng hắn bắt gặp dính chút nước canh, ta cười lấy khăn tay ra giúp hắn chà lau, Jeremy cười cong khoeo mắt, tựa đầu để sát vào ta, mặc cho ta chà lau.

Jeremy đột nhiên sừng sốt, ánh mắt nhìn lại phía sau ta.

Ta quay đầu, chỉ nhìn Mi Nam cùng Shin Woo đang sóng vai đứng đó.

Ta cười hô:“Mi Nam, Kang Shin Woo!”

“Jin Hee!” Mi Nam cười bước lại đây, thăm dò nhìn đồ ăn bày trên ghế.

“Thực trùng hợp a!” Kang Shin Woo đi đến ta trước mặt cười gật đầu.

“Chỗ tôi nơi đó có một chút lá trà mới, lần sau đem qua cho anh!” Ta nhìn Shin Woo, bình tĩnh nói xong. Nhìn đến vẻ mặt thèm nhỏ dãi của Mi Nam, ta gặp một khối trứng chim cuốn bỏ vào miệng của cô ấy, cười nói:“Anh hai có nói qua, Mi Nam thực thích ăn trứng chim cuốn nga!”

“Thật vậy chăng? Anh cả nói ?” Mi Nam mong đợi nhìn ta.

Ta gật gật đầu, cười nhìn chăm chăm Mi Nam trên mặt nổi lên dấu vết ửng đỏ.

“Jin Hee, ngày mai chúng ta sẽ đi quay ngoại cảnh để lên tạp chí, đến cùng nha đến cùng nha!” Jeremy bắt lấy tay của ta, làm nũng nói.

“Ngày mai a!” Ta nghĩ một chút, vuốt tóc Jeremy nói:“Em nhất định sẽ bớt thời gian đi qua .”

“Nhất định?” Jeremy ngẩng đầu xác nhận đến.

Ta gật đầu,“Đúng vậy, nhất định!”

Jeremy nhận được cam đoan xong, lại vui đầu ăn cơm.

“Hai người còn chưa có ăn cơm đi! Chúng ta sẽ không làm chậm trễ hai người chứ!” Ta ngẩng đầu, nhìn Mi Nam cùng Shin Woo, cười nói.

“Đúng vậy, anh Shin Woo, anh không phải muốn em mời anh ăn cơm sao?” Mi Nam gõ đầu, nhìn Shin Woo nói.

“Chúng ta đây đi thôi!” Shin Woo giữ chặt bàn tay Mi Nam, đối với chúng ta gật đầu cáo từ.

Jeremy nghiêng đầu nhìn bóng dáng đẹp trai của Shin Woo, lại nhìn ta, tò mò hỏi:“Anh Shin Woo thích Mi Nam sao?”

“Em nghĩ đúng vậy nha!” Ta gật gật đầu, bổ sung nói:“Thế nhưng Mi Nam tựa hồ đối với Kang Shin Woo không thích giống như vậy đâu!”

“Phải không?” Jeremy lại nhìn phương hướng ly khai của hai người, lẩm bẩm nói:“Anh Shin Woo hảo đáng thương a!”

“Vậy còn anh?” Ta nâng khuôn mặt Jeremy, nói đùa:“Jeremy của chúng ta, thích Mi Nam sao?”

“Thích a!” Jeremy thốt ra, lại đỏ mặt lắc đầu thanh minh nói:“Không đúng không đúng, không phải giống như cái loại anh Shin Woo thích này a!”

“Thật vậy chăng?” Ta mờ to hai mắt nhìn Jeremy, hy vọng nhìn ra điểm kì lạ của hắn, nhưng không có. ‘Xem ra, hắn thật sự không có yêu thương Mi Nam, chuyện này thật tốt, sẽ không phát sinh một màn trên xe công thượng kia làm cho cõi lòng người chưa xót.’ Ta yên tâm nở nụ cười, đối với Jeremy giống như chiếu cố em trai, ta thật sự không hy vọng hắn bị thương.[TNN: mặc dù "chị" lúc này nhỏ tuổi hơn người ta. ~^_+~]

“Jeremy, nếu có người mà anh thích giống như cái loại thích của ‘Kang Shin Woo ’ này a, nhất định phải nói cho em biết nga!” Ta vươn tay vuốt nhẹ mái tóc màu vàng tron bóng mềm mại của Jeremy, “Jeremy là người mà Jin Hee muốn hảo hảo đối đãi giống như người nhà, là em trai cho nên, nhất định phải nói cho Jin Hee biết nga!”

Jeremy vẻ mặt còn thật sự nghiêm túc nhìn ta, kiên định gật đầu,“Jin Hee ở trong lòng Jeremy, vẫn đều tồn tại như là một người chị, vẫn đều là như thế!” Jeremy để sát thân mình, ôm lấy ta.

Vỗ về tựa vào trong lòng Jeremy, trong lòng rất kiên định, ‘Jeremy, trừ anh trai ra là người thứ nhất mà Jin Hee muốn hảo hảo đối đãi đâu.’

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tình Yêu Vô Vọng

Trong nỗi buồn tiễn đưa Tuệ Tĩnh, ta lái xe chạy nhanh tới hiện trường quay.

Sáng sớm, cả người Tuệ Tĩnh thất lạc đi tới nhà tìm ta, nguyên nhân là vì Goo Jun Pyo đã thật lâu không liên hệ với cô nàng. Tuệ Tĩnh luôn luôn độc lập cường hãn lại bắt đầu lo được lo mất, cô ấy thật sự yêu thương Goo Jun Pyo, yêu rất sâu.

Ta gọi điện thoại cho Lý Luật, cô ấy đang trao đổi sinh ở Macao, đối với ‘tập đoàn Thần thoại’ ở Macao có vẻ hiểu biết.

** QT dịch: màu kinh. Tiểu chém đầy nha, bạn nào biết để lại đáp áp cho bạn để bạn chỉnh sửa nha.

Từ trong miệng Lý Luật, biết được ‘tập đoàn Thần thoại’ bị khủng hoảng tài chính, nên cùng cùng ‘tập đoàn JK’ đàm hỏi, mà ‘Thần thoại’ đột nhiên gặp nguy cơ, trong chuyện này ít nhiều có vài phần kỳ quái. Ta nhắc nhở Lý Tuệ Tĩnh, tin tưởng nàng nhất định sẽ điều tra rõ ràng mọi chuyện.

Tuệ Tĩnh, Lý Luật, ta, chúng ta ba cái cô hồn trong thế giới này, từ thật lâu về trước, tình cảm đã rất thân thiết tuy rằng mọi người đều tự mình có năng lực tương đối, thế nhưng không tự giác luôn đem đôi phương vào phạm vi bảo hộ của chính mình. Tuệ Tĩnh, chúng mình sẽ bảo hộ bạn, bao gồm cả tình yêu của bạn.

Ta tựa hồ đã đoán được sự thay đổi tương lai

Đuổi tới quay chụp nơi sân, lại vượt qua hạ mưa rào có sấm chớp, ta miễn cưỡng khen đi vào phòng nghỉ.

“Jin Hee! Cô tới sao!” Ứng phó với đám phóng viên khiến cả đầu chóng váng, giám đốc Ann nhìn thấy ta, nở nụ cười thâm oán nói: “Những người phóng viên này a, thật là, hôm nay rõ ràng là Mi Nam chụp ảnh lên báo, cổ tình muốn hỏi vấn đề bạn gái của Shin Woo, tôi nói đến miệng khát lưỡi khô a!”

Ta lương thiện am hiểu ý người cầm qua chai nước khoáng, “Anh nghỉ ngơi đi! Vất vả rồi!”

“Cũng không có gì, làm chuyện chính mình thích, cho dù có vất vả cũng nguyên ý,” Giám đốc Ann ngồi vào ghế dựa, mắt liếc tầm áp phích rộng treo trên tường một cái, cười nói: “Nhìn những đứa nhỏ này trưởng thành đứng lên, thật sự là chuyện thực vui mừng, hiện tại hy vọng có thể theo sau Mi Nam náo nhiệt thêm vài năm, như vậy tâm nguyện của tôi cũng đã viên mãn rồi.”

“Sẽ, bọn họ thế nhưng là nhóm nhạc rực rỡ nhất Châu Á đâu!” Ta cười an ủi nói.

“A, cô đi qua xem bọn hắn đi!” Giám đốc Ann cười dài quan tâm.

Ta gật gù đầu, nhận hảo ý của hắn.

Jeremy chính là đang nghiêng người ở trên xô pha, nhìn thấy ta đến gần, sáng lạn nở nụ cười.

Ta nhìn Jeremy trẻ con, bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, “Đứa nhỏ dài mà không lớn!”

“Mọi người đâu rồi?” Ta xem quanh bốn phía, hỏi.

“Bọn họ đi tìm Mi Nam!” Jeremy trả lời, ôm cánh tay của ta, bùi bùi oán giận nói: “Xem đi, trời mưa mà em cũng không có đến xem anh quay!”

“Đúng vậy!” Ta cười dễ dàng nói: “Nhưng là Jeremy của chúng ta vô luận như thế nào đều là giống nhau, đẹp trai đáng yêu!”

Jeremy nâng cao đầu đắc ý cười.

“Em đi nhìn xem Mi Nam bọn họ, không cho phép anh đi loạn nga, bên ngoài trời mưa rất lớn!” Nhìn thấy Jeremy đứng dậy lục đục đi theo ta, ta làm bộ nhướn mặt lạnh, uy hiếp.

Jeremy không cam lòng gật đầu tỏ vẻ không muốn, thế nhưng vẫn ngồi trở lại xô pha.

————— cảnh tượng chuyển hoá —————

Bên trong nhà ẩm ướt hoa, Mi Nam cùng Shin Woo sóng vai ngồi đó, Mi Nam cố nén thống khổ, nước mắt vẫn là không nghe lời chảy xuống dưới.

Cô ấy mặc nữ trang, kịch bản phim trong màn mưa lúc này, cô ấy thay nữ trang, Shin Woo đi tới nhà ẩm ướt hoa, thấy được Mi Nam vận nữ trang, vui vẻ trò chuyện. Nhưng là Tae Kyung xuất hiện, đánh vỡ khung cảnh tốt đẹp trước mắt, hắn bị Uhey cưỡng bức đi tới nhà ẩm ướt hoa, thấy được Mi Nam cùng Shin Woo ‘hẹn hò’, Tae Kyung ghen ghét dữ dội, lạnh lùng đánh giá Mi Nam ‘không thích hợp, giả dạng thực buồn cười’, đối mặt với Uhey vũ nhục cùng Tae Kyung mặt lạnh, Mi Nam rốt cục cũng không thể tiếp tục kiên trì được nữa.

“Em làm chuyện không thích hợp, em làm ra chuyện thực buồn cười,” Mi Nam cánh môi phát run, giọng phát ra cũng run nhè nhẹ, lệ trào ra khóe mắt, gạt rửa lớp phấn trang trên mặt, “Trưởng thành bộ dạng dọa người, không có quan hệ, em phỏng chừng so với đứa ngốc còn muốn ngốc hơn!” Mi Nam cắn cánh môi, “Thật ngại anh Shin Woo, anh đi trước đi!”

“Đừng khóc!” Shin Woo nhìn Mi Nam thật lâu, gian nan mở miệng nói: “Đừng khóc vì Tae Kyung nữa.”

Mi Nam kinh ngạc nhìn Kang Shin Woo, há miệng thở dốc, không có phát ra âm thanh.

“Em bởi vì chuyện Tae Kyung khóc, bị anh phát hiện!” Shin Woo có chút cầu xin nói: “Em, không cần thích Tae Kyung!”

Mi Nam trừng mắt nhìn chăm chăm Shin Woo, trong mắt một mảnh bối rối.

“Anh không nghĩ xen vào giữa, khiến cho em càng thống khổ. Nhưng là, anh không nghĩ lại nhìn đến em cứ mãi khóc như vậy!” Shin Woo đôi mắt đỏ lên, ần ần có chút hơi nước.

“Em còn nghĩ đến chuyện mình nhẫn nhịn, che giấu thật tốt,” Rốt cục cũng tìm được thanh âm về, Mi Nam nức nở nói: “Anh Shin Woo như thế nào lại phát hiện?”

“Bởi vì anh luôn luôn chăm chú quan sát em!” Shin Woo thâm tình nói.

“Không, em sẽ xử lý tốt, thay bộ quần áo này, trở về thành một đứa con trai!” Mi Nam trốn tránh, không đi thăm dò thâm ý trong lời nói của Shin Woo.

Shin Woo bình tĩnh nhìn Mi Nam, mấy móc rời khỏi nhà ẩm trồng hoa.

Mưa ào ào trút xuống, Shin Woo đi vào trong màn mưa, thần sắc dờ dẩn.....

Ta miễn cưỡng chống đỡ, đi đến nhà ẩm trồng hoa, khi nhìn thấy vẻ mặt dờ dẩn của Shin Woo, ta dùng cước bộ, hấn ánh mắt rốt cục cũng nhìn thấy, ngây ngốc thất thần đứng tại chỗ.

Hai người nhìn nhau, cũng như thế tình thâm ý nùng [? tình ý lắng sâu], ta do dự một hồi, rồi đi qua, đưa tán dù che cho hắn.

“..... Phải đi về sao?” Ta bình tĩnh nói.

“..... Mời tôi uống trà đi!” Shin Woo khàn khàn nói: “Em không phải nói có lá trà mới hay sao?”

Ta cau mày, chậm rãi quay đầu nhìn về phía Shin Woo, trong lòng có chút không đành lòng.

“Trở về nhà trọ đi! Quần áo của anh đều ướt!” Ta kéo khõe miệng, miễn cưỡng đỡ lấy Shin Woo cùng nhau rời đi.

Trở lại nhà trọ nơi sinh hoạt của Shin Woo cùng anh hai, Shin Woo về phòng trước đổi bộ quần áo, ta bắt đầu nấu nước. Thời điểm khi Shin Woo xuống lầu, nước đã sôi.

“Đây là bộ trà cụ em lần trước đưa qua!” Shin Woo đem trà cụ tẩy sạch, cầm đến trước mặt của ta, trong mắt tựa hồ hơi hơi lộ ra chút lo lắng.

“Anh tựa hồ không có dùng qua?” Ta nhìn bộ trà cụ liếc mắt một cái, không xác định nói.

“..... Bọn họ cũng không có uống trà.” Shin Woo cười khổ nói.

“Không cần miễn cưỡng, cười không nổi thì không cần phải miễn cưỡng.” Ta không hờn giận nhủu mi, “Ngay cả..... Tôi còn là hy vọng, anh có thể thẳng thắn thành khẩn đối mặt với tôi.”

Biết rõ đối phương tươi cười ôn nhu trong lòng lại lạnh lùng xa cách, lại vẫn hy vọng chính mình có thể nhận được đối đãi đặc biệt. Chỉ sợ chính mình cũng là người như vậy, lại như trước ích kỷ hy vọng đối phương bước từng bước về phía trước!

Sau khi làm xong mấy bước cơ bản, ta vì Shin Woo châm trà, “Lần trước chưa có thời gian mời anh uống trà, hôm nay vừa lúc!”

Shin Woo nắm cái chén, thu hồi tươi cười, có chút thương cảm nói, “Nhớ rõ lần trước chúng ta đi uống trà, là ở ‘Minh động’.”

“.....” Ta trầm mặc không nói, uống ngụm trà, tay buông cái chén mới mở lời: “Àn.....”

“Em hỏi tôi có phải hay không thật thích Mi Nam, đáp án ngay lúc đó, em còn nhớ rõ sao?” Shin Woo thanh âm thực bình tĩnh, thế nhưng khiến cho lòng ta có cảm giác thật phức tạp.

“Nhớ rõ,” Ta cho thêm nước vào trong ấm trà, bình tĩnh nói: “Tôi cũng nhớ rõ đã nhắc nhở trước với anh, ‘Có một số việc càng lo lắng nhiều, sẽ mất đi rất nhiều cơ hội.’”

“..... Đúng vậy, tôi là cái ‘Đứa ngốc’!” Shin Woo tự giễu nói: “Cùng cô ấy cuồng lần ‘Minh động’, em lại không biết nói là tôi; Mua giấy cùng cô ấy thổ lộ, cô ấy lại chạy tới an ủi Tae Kyung; Bao toàn bộ khách sạn, chuẩn bị hướng cô ấy thổ lộ, cô ấy lại làm trận bỏ chạy; Dù có đây ngập phần nộ, thế nhưng khi nhìn đến nước mắt của cô ấy, cũng đều tan rã.....” Shin Woo mở to ánh mắt hồng hồng nhìn ta, “Cô ấy yêu Tae Kyung, tôi không có cơ hội!”

“Tôi cũng không thể cho ý kiến. Buông tay những lời này nói ra, chỉ có nhân tài mới có tư cách nói!” Ta giương mắt nhìn hắn, im lặng thường thức trà.

Không hề suy nghĩ chuyện của hắn có tốt hay không, không đi chú ý, không đi đồng tình, không đi cảm thụ, đem chính mình ngăn cách rất xa, ngăn trở tình cảm đối với hắn ở bên ngoài, mắt lạnh nhìn hắn thương tâm, ta không có năng lực, cảm tình gì đó luôn luôn đều là không thể nắm trong tay, chuyện duy nhất ta có thể làm chính là không để cho chính mình rơi vào.

Mặt trời đã trở về hướng Tây xa xăm, hoàng hôn thức tỉnh ánh vào khung cửa sổ đập vào mi mắt, ta nhẹ nhàng đứng lên.

“Em phải đi?” Shin Woo nhìn thấy ta đứng lên, khẩn trương nói.

“Là, tôi phải ra sân bay đón người.” Ta nhìn đồng hồ, cười nói.

“Tôi và em..... Quên đi,” Shin Woo tạm dừng một chút, sửa lời nói: “Em ở trên đường cẩn thận!”

————— cảnh tượng chuyển hoá —————

Đến sân bay, sắc trời đã tối đen. Cửa ra, một người che kín mặt kéo hành lý đi ra, ta cười hướng người tới phát phát tay.

Người kia đi đến trước mặt ta, tháo mũ xuống, lộ ra nụ cười điên đảo chứng sinh, cũng cho ta một cái ôm, “Jin Hee!”

Ta vỗ vỗ lưng hắn, rời khỏi từ trong vòng ôm của hắn đến, cười nói: “Hoan nghênh về nước! Mi Nam!”

Thuê phòng trong ‘ Khách sạn Thần thoại ’, ta cùng Go Mi Nam ngồi đối diện, ta giờ chén rượu lên, “Mi Nam, hoan nghênh về nước!”

“Cám ơn!” Mi Nam cười đem rượu một hơi uống cạn sạch, nhìn ta nói: “Cô có an bài cái gì sao?”

“Ăn cơm chiều xong, cùng tôi đi đến công ty, anh trước làm quen hoàn cảnh một chút! Ngày mai tôi sẽ bảo Mã Thất đem Gemma đi ra, hai người trao đổi trở về.”

“Tôi tạm thời không nghĩ trở về nhóm” Go Mi Nam áy náy nhìn ta.

“Anh nói cái gì?” Ta không thể tin nhìn Mi Nam.

“Tôi nghĩ trước khi quay về nhóm, điều tra rõ một chuyện,” Mi Nam nhìn ta biểu tình nghi hoặc, cười khổ nói: “Tôi cùng Gemma, lớn lên vốn không có mẹ, chỉ mơ hồ biết được mẹ của chúng tôi là một ca sĩ, thời điểm ba ba còn trên đời, Hoa Mộ Lan có ghé đến nhìn chúng tôi vài lần, tôi thật sự thực chán ghét cái nữ nhân kia, đặc biệt ở thời điểm khi biết bà ta yêu ba ba tôi. Tôi cuối cùng cũng cảm thấy mẹ tôi rồi đi cùng bà ta có liên quan.”

Mi Nam thờ dài, tiếp tục nói: “Ba ba sau khi qua đời, chúng ta bị cô đưa vào cô nhi viện..... Sau đó, tôi hy vọng chính mình thành danh, có thể hấp dẫn ánh mắt của mẹ, cho dù không được, cũng có thể tìm hiểu một ít tin tức đến, chuyện sau đó cô cũng đều biết.....”

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tù Y Duyên

“Nói đó là được, đi vào trước làm quen hoàn cảnh một chút đi!” Từ trong xe nhìn bên trong công ty A.N xuyên qua bóng đêm.

Đề Mi Nam trở về, đột nhiên cảm thấy vô cùng chờ mong.

Dẫn Mi Nam đi vào cửa, Mi Nam đột nhiên đem ta giữ chặt, cảm lấy bàn tay ta trốn sau hàng cây ven đường.

Ta nghi hoặc giương mắt nhìn lên, vừa vặn thấy được Kang Shin Woo vẻ mặt vui sướng nắm bàn tay Gemma, nói nói cười cười tiêu sái đi ra, mà Gemma mặc nữ trang, thẹn thùng cúi đầu.....

‘Bùm bùm’ ở trong nhịp tim đập cấp tốc nhìn theo bóng dáng Shin Woo bọn họ đi ngang qua trước mặt ta, càng lúc càng xa.....

Ta hít một hơi thật sâu, chống lại ánh mắt nghi hoặc khó hiểu của Go Mi Nam, cười khẽ lắc lắc đầu.

“Mi Nam! Jin Hee!” Ta mới mang Mi Nam đi lên lầu, chợt nghe giọng nói hưng phấn của giám đốc Ann tiếp đón.

Ta cước bộ hơi hoãn, nhìn lại phương hướng giám đốc Ann.....

Anh trai đứng ở bên người giám đốc Ann, lưng dựa lan can đứng nơi đó, ánh mắt làm ra vẻ lơ đãng miết đến Mi Nam phía sau ta, biến sắc, đứng thẳng thân mình, về mặt nghi vẫn nhìn ta, trong mắt lộ ra nghiêm khắc.

“Giám đốc Ann, Tae Kyung!” Mi Nam đi đến bên người giám đốc Ann, lạnh lùng chào.

“Mi Nam a!” Giám đốc Ann nâng tay vỗ vỗ bả vai Mi Nam, đột nhiên nhủ nhủ mày.

Tâm của ta bỗng nhiên treo trên cành cao cổ họng đắng hắng, sợ giám đốc Ann phát hiện ra điều khác thường.

Hắn buông cánh tay quàng ở trên vai Mi Nam, ngạc nhiên nói: “Mi Nam a, xem ra Shin Woo thực thích muội muội của cậu, lễ vật cầu hôn là đôi giày cao gót, xem ra là muốn làm cho cô ấy trở thành cô bé lọ lem.”

Nhìn thấy giám đốc Ann cũng không có bởi vì Go Mi Nam thân tăng cao mà nghi ngờ, ta âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Mà khi hắn nhắc tới lễ vật cầu hôn của Shin Woo, trong lòng lại vô cớ một trận phiền muộn.

Ta vuốt nhẹ trán, điều chỉnh tốt cảm xúc, chậm rãi giương mắt.

Khi nhìn sang bộ dáng ghen tuông mà quyết miệng của anh, lại không khỏi thở dài.

‘Xem ra anh em chúng ta, thật đúng là người cùng cảnh ngộ a!’

Cáo biệt giám đốc Ann, ta cùng Go Mi Nam im lặng đi theo phía sau anh trai, anh cũng không quay đầu lại hướng phòng tập luyện đi đến.

“Oành” Ta cùng Go Mi Nam mới vừa đi vào phòng tập luyện, anh đã đem cửa đóng thật mạnh, cũng khóa lại.

Ta về mặt bất đắc dĩ nhìn Go Mi Nam, thề lười, chuẩn bị nhận lấy ‘Áp khí’ của anh trai khó mà có ý kiến.

“Các người là không phải thiếu tôi một lời giải thích đi!” Anh hai tay ôm vòng, tựa vào cạnh cửa, tức giận nói.

“Anh, hẳn chính là Go Mi Nam chân chính!” Ta đảo mắt sang Go Mi Nam liếc một cái, chạm được ánh nhìn nhìn chăm chăm của anh trai, nhanh chóng cúi đầu.

“Sau đó đâu?” Anh không cho là đúng nhủ nhủ, “Có thể nói một chút cho tôi biết, cái trọng điểm gì đó sao?”

Ta nhún nhún vai, ra vẻ thoải mái nói: “Em lần trước thời điểm trở về Mỹ quen biết hắn, hắn vừa vặn đã ở bệnh viện tư thánh Drew nhận trị liệu.”

“Vậy còn cậu? Go Mi Nam! Cậu nói như thế nào?” Anh trai trừng ta liếc mắt một cái, ngược lại hướng Go Mi Nam tiến hành thế công kích.

“Tôi từ đầu cũng không biết quản lý Mã tìm Gemma thế thân tôi, là Jin Hee nói cho tôi biết, tôi cũng vì vậy mà liên lạc được với cô ấy, mới biết một ít tình huống của Gemma.”

Mi Nam nhìn anh trai, hoàn toàn không đem anh nỗi giận để vào mắt, hắn xấu xa gọi lên khoe môi, “Anh yên tâm, tôi cũng không nghĩ tới sớm như vậy về nhóm, công diễn là tâm huyết của Gemma, tôi sẽ đợi cho cô ấy đem hết thảy mọi thứ hoàn thành!”

Anh trai không được tự nhiên chuyển mắt, nhìn thấy trên lỗ tai hắn nhiễm màu phấn hồng khả nghi, ta cúi đầu ghen cười.

“Mi Nam, anh đi trước ở trên xe chờ tôi, tôi cùng anh trai có chút chuyện muốn nói.” Ta đem cái chìa khóa xe đưa cho Mi Nam.

Mi Nam gật gật đầu, nhận cái chìa khóa cất bước đi ra.

“Anh hai thích Gemma,” Nhìn thấy khuôn mặt lạnh lẽo nghiêm túc của anh có ý định phản bác, ta trách móc nói: “Em biết hết, anh hai đừng nói sáo!”

Anh không phục nhìn ta, không được tự nhiên quay mặt đi.

“Anh, tạm thời đừng để cho những người khác biết tin tức Go Mi Nam trở về được không? Ngay cả Gemma cũng không có thể nói, em nghĩ anh cũng không hy vọng Gemma sớm rời đi như vậy đi!”

“..... Dù sao cái Go Mi Nam kia, sớm hay muộn cũng phải về đến.” Anh trai chần chờ trong chốc lát, ra vẻ không thèm để ý nói.

“Nếu sợ Gemma rời đi, kia anh liền cố gắng thêm sức lực, đem Gemma mang tới tay,” Ta dừng một chút, “Về phần chuyện của Kang Shin Woo cùng Go Gemma, cả em với anh đều biết chính là diễn trò mà thôi!”

Nhìn trên mặt anh có chút không hồn giận cùng không kiên nhẫn chợt lóe qua, ta cười khẽ phát tay nói: “Như vậy, anh hai, tạm biệt!”

.....

Tae Kyung ngó nghiêng nhìn top ‘100!’ trên màn hình thật lâu, ôm con heo thủ trong lòng. Hồi tưởng một màn nhìn thấy Mi Nam ở tu đạo viện, kiên định nói: “Go Mi Nam!”

Tae Kyung một chút lát sau, khoe môi hơi hơi gọi lên, tình thế bất buộc nói: “Không, Go Gemma, tôi cho phép cô thích tôi, không chỉ là thích giọng”

.....

“Chúng ta lúc này nên đi chỗ nào?” Ta vừa ngồi vào trong xe, Go Mi Nam nghiêng đầu qua, từ từ hỏi.

“Đương nhiên là đưa anh đi đến khách sạn a?” Ta không hiểu tò mò nhìn Go Mi Nam liếc mắt một cái.

“Please,” Go Mi Nam cho ta một cái xem thường, “Tuy rằng người quen biết Go Mi Nam không nhiều lắm, nhưng cũng không phải là không có, vào ở trong khách sạn, nếu bị người có tâm nhìn đến, cái này quả rất phiền toái”

“Vậy anh muốn thế nào? Cũng không thể để anh vào ở trong ngôi nhà của A.N.Jell a?” Ta không cam lòng yếu thế trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái.

“ Nghe nói chỗ ở của cô cách nơi này rất gần, tôi cho dù ở gần đây xuất hiện cũng không có người nào sẽ hoài nghi tôi đi!” Go Mi Nam trong mắt lộ ra tinh quang, ngón trỏ tay phải chậm rãi hai ba phát vẽ nên nét vẽ thật đẹp.

Ta không nói gì thờ dài, nhận mệnh đi về nhà trọ.

.....

Ngày hôm sau buổi sáng, ta sau khi ăn mặc chỉnh tề, đi vào phòng ăn.

“Buổi sáng tốt lành! Mau tới ăn đi! Tôi cũng không biết cô thích ăn cái gì, liền nấu nhiều chút!” Go Mi Nam vây quanh người chiếc tạp dề, tay trái mang bao tay, tay phải cầm cái xẻng.

“Anh thật đúng là không xem chính mình như người ngoài nha!” Ta oán trách nói.

Nhìn trên bàn cơm phong phú món ăn, trong lòng không khỏi một trận cảm động, đây là lần đầu tiên, lần đầu tiên có người làm bữa sáng cho ta, nhưng là không nghĩ tới sẽ là Go Mi Nam.

Ta ngồi ở trên ghế, hưởng thụ sự phục vụ của Mi Nam.

“Trứng muốn như thế nào, chín 10 phần đi?” Mi Nam cầm cái xẻng, làm cái động tác ga- lăng, trang bị bản tạp dề đáng yêu, rất là buồn cười.

“Một nửa đi !” Ta cười đáp.

Hắn đem trứng gà đặt vào trên đĩa trước mặt của ta, tươi cười cời tạp dề xuống, nói: “Vậy cô ăn trước đi! Tôi đi luyện tập xong rồi sẽ ăn!”

Ta sững sốt, khó hiểu nói: “Tôi một người ăn?”

“Không có việc gì, cô ăn trước đi!” Nói xong, Mi Nam đã đổi xong giày, đi ra ngoài rồi.

Nhìn cánh cửa bị đóng lại, ta sững sờ chọc vào miếng trứng trên đĩa, trong lòng thoáng có chút mất mát.

“Leng keng” chuông cửa vang lên, ta cười chạy tới mở cửa, cao hứng kêu tên Mi Nam [TNN: mình thích anh này rồi nha, ga-lăng. Có tình cảm với chị nhưng chậm ~ tại anh ý không truy gì cả]

Cửa mở, thế nhưng là Tuệ Tĩnh ôm đồng lớn tư liệu.

“Huệ Tĩnh?” Ta lấy lại tinh thần, mời cô ấy đi vào trong phòng.

Tuệ Tĩnh buông tư liệu trong lòng, trịnh trọng thỉnh cầu nói: “Jin Hee, xin cậu giúp mình một chuyện!”

Ta tay bụng trà ngưng lại một chút, kinh ngạc hỏi: “Tuệ Tĩnh, xảy ra cái chuyện lớn gì sao?”

“Mình hy vọng cậu âm thầm thu mua ‘tập đoàn ND’!” Tuệ Tĩnh nghiêm túc nói.

Ta khiếp sợ nhìn cô ấy, tập đoàn ND, vì cái gì? ND không phải là công ty của mẹ Huệ Tĩnh sao? Huệ Tĩnh không phải người thừa kế của ND sao!

“Mẹ mình đang âm thầm thu mua ‘tập đoàn Thần thoại’, nguy cơ của thần thoại là do mẹ của mình một tay thúc đẩy. Cho nên, mình mới nhờ cậu tạm thời tiếp nhận công ty của mình, dùng hết thấy phương pháp, âm thầm thu mua cổ phiếu tập đoàn ND!” Tuệ Tĩnh giải thích nói.

Ta đứng thẳng thân mình, “Vì Goo Jun Pyo, bạn xác định muốn làm như vậy!”

Tuệ Tĩnh gật gật đầu kiên định đáp: “Mình không thể để cho mẹ hủy đi tương lai của mình cùng với Goo Jun Pyo!” Cô ấy nhìn ta, cười nói: “Mình sẽ đi Macao, mình sẽ không để cho bất luận kẻ nào thương tổn Jun Pyo, Jun Pyo là của mình, người khác nghĩ cũng đừng nghĩ!”

Ta đảo mắt nhìn qua tư liệu Tuệ Tĩnh mang đến, sợ hãi than nói: “Oa, Huệ Tĩnh! Đây thế nhưng đều là sản nghiệp của bạn nha!”

“Kỳ thật mình cũng không có làm cái gì, cơ hội đi! Mình nghĩ nếu đổi thành cậu hoặc là Lý Luật, nhất định so với mình làm càng tốt hơn.” Tuệ Tĩnh cười nói: “Cậu đừng nói là đã quên, cậu thế nhưng là chuyên vụ a, việc này liền giao cho cậu vậy!”

“Yên tâm! Cậu liền an tâm xem trọng Goo Jun Pyo của cậu đi! Tựa như lời nói của bản thân cậu vậy, chuyện khác đương nhiên sẽ do mình giải quyết!”
Ta từ trong đồng tư liệu nhô đầu ra, vỗ vỗ bả vai Tuệ Tĩnh.

Nhìn bữa sáng phong phú trên bàn liếc mắt một cái, lời kéo Tuệ Tĩnh cùng nhau chia sẻ thành quả lao động của Go Mi Nam.

Ta nhìn văn kiện trước mắt chông chênh như núi, cười thờ dài, “Chuyện của anh hai cùng Gemma, liền xem tạo hóa của bọn họ đi!”

“..... Về phần Shin Woo,..... Tùy duyên đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Hiểu Rõ Tâm Sự

Nhìn gương mặt xinh đẹp xuất hiện ở đây, Jeremy trong lòng tức tối hỏi hận lại bất đắc dĩ, “Mi Nam a! Cậu vì cái gì ở thời điểm mấu chốt như vậy trở về đây!”

Jeremy hung hăng trừng mắt nhìn người đang đứng ở một bên liếc mắt một cái, về mặt sợ hãi cùng thương hại nhìn Tae Kyung cùng Shin Woo, trong lòng nói thầm: “Anh a, anh có thể nói cho em biết, anh rốt cuộc bỏ thêm cái nguyên liệu gì vào a! Để trong lòng em có chút chuẩn bị a!”

Jeremy ánh mắt ‘Suru’ tập trung ở Uhey một bên xem diễn, ‘Đây là ‘rắn rết mỹ nhân’ mà Jin Hee nói đi!’

Jeremy nhìn pháp trường Uhey bình thường thông thả nay nổi lên sóng gió cuộn cuộn, âm thầm nuốt ngụm nước miếng, nhắm mắt lại đem ‘thực vật’ đưa vào trong miệng.....

Ta mới vừa đi vào phòng khách, liền nhìn thấy một màn Jeremy anh dũng hy sinh, vội vàng hô, “Jeremy!”

Jeremy nghe được thanh âm của ta, như được đại xá, nhanh chóng cầm đĩa ăn trong tay ném xuống, chân bước nhanh lên đến bên người của ta, ôm lấy cánh tay của ta, cách một lớp quần áo giống như còn có thể cảm giác được bàn tay lạnh run của hắn, không biết là bị dọa, hay là hưng phấn! [TNN: bựa...khiến ta sợ ~~~.^^~]

“Uhey tiểu thư, đã lâu không thấy a!” Ta lấy tư thái chủ nhân, cười đối ‘kẻ đầu sỏ gây nên’ nói.

“Hwang tiểu thư, xin chào!” Uhey không cam lòng không muốn trả lời.

“Jeremy, ánh mắt của anh làm sao vậy? Như thế nào hồng như vậy a?” Ta quay đầu, sừng nịch nhìn đến Jeremy tránh ở ta bên người, kinh ngạc phát hiện trong ánh mắt hắn kia không phải hồng bình thường mà ửng ửng tởm máu.

“Không có gì ! Chính là vừa rồi thời điểm bốc củ hành tây, không cẩn thận bắn vào trong mắt.” Jeremy xoa xoa mắt, giải thích nói.

Nhìn sang Tae Kyung với vẻ mặt quan tâm, cười nói: “Anh hai, em mang Jeremy đi rửa sạch một chút,” Vừa lời kéo Jeremy đi vài bước, rồi lại quay đầu nói: “Đúng rồi, em còn chưa có ăn cơm trưa đâu!”

Giúp Jeremy thu thập xong xuôi đi xuống lầu, trong nhà ăn chỉ còn lại có nh trai xinh đẹp, ta đi đến vị trí bên người anh trai, vừa vặn nhìn thấy ảnh chụp trên bàn: Kang Shin Woo đang nhìn với Mi Nam ánh mắt phức tạp, mà Mi Nam không hề biết vẫn cười nói.

Jeremy kéo kéo tay áo của ta, ta lấy lại tinh thần, ngồi giữa Jeremy cùng anh trai.

Jeremy giống như hiến vật quý nói: “Jin Hee! Ném thử cái này, đây là cây cải củ tằm ướp chua ngọt mà mẹ anh từ Anh quốc gửi đến, thử xem ăn được không. Mi Nam, cậu cũng ném thử đi!”

Khi Kang Shin Woo đi vào trong cuộc bộ dừng lại một chút, lại rất nhanh đi đến, ngồi vào chỗ ngồi, vùi đầu lẳng lặng dùng cơm.

Anh Tae Kyung có chút ghét bỏ nhìn quả trứng vàng, quyết miệng nói: “Lần sau vẫn là không cần chín một nửa đâu.”

Ta cười từ trong chén của anh lấy quả trứng ra, lại rót một ly nước sôi đặt ở trên tay hắn, anh vừa lòng nhú mày, cúi đầu dùng cơm.

Shin Woo nhanh chóng ngừng đầu nhìn ta cùng anh trai liếc mắt một cái, sau đó lại tự mình xoay chuyển tầm mắt.

Sau khi ăn xong, ta cùng Jeremy ôm đồm công tác dọn dẹp, Kang Shin Woo pha trà, mà anh trai ngồi ôm đầu chán chường.

Động tác Jeremy dừng một chút, nghi hoặc nhìn về phía ta.

“Làm sao vậy?” Ta buồn cười nhìn Jeremy liếc mắt một cái, tiếp tục công tác.

“Cũng không có gì, chính là, cảm giác em có chút kỳ quái, lại..... Dù sao cũng không thể nói rõ!” Jeremy trầm tư suy nghĩ, buồn rầu cau mày.

“Có cần phụ giúp sao?” Kang Shin Woo ôn nhu cười, ý đồ tranh công việc ở trong tay ta.

“Không cần, đều sắp xong rồi.” Ta lễ phép cự tuyệt.

Shin Woo ngượng ngừng cười, nhún vai, tránh ra.

Lúc này, Uhey xô đẩy Mi Nam đi vào, Shin Woo quay đầu lại, khi nhìn đến giày trên chân Mi Nam, khiếp sợ thật lâu nói không ra lời.

“Anh Shin Woo?” Mi Nam không rõ nguyên nhân, nhìn thấy biểu tình Shin Woo ngốc lăng, thử kêu.

“Tôi nhìn thấy anh mua đôi giày này lại không dám lấy ra, thật sự rất muốn biết là đưa cho ai, cho nên mượn đi xem thử một chút.” Uhey vẻ mặt xem kịch vui cười nói: “Thế nhưng Go Mi Nam mặc vừa vặn!”

Ta vô lực chống cái bàn, trong lòng ề ảm lạnh run, trong mắt một mảnh nóng bỏng, ta thừa nhận, ta ghen tị, ghen tị Go Mi Nam, đây là hỗn loạn của sự hận ý cùng ghen tị, đối, chính là ghen ghét: Vì cái gì cô ta luôn đơn thuần đến nỗi gần như là ngu ngốc, vì cái gì cô ta nhìn không ra được là anh trai cùng Shin Woo là yêu thượng mình, lại vì cái gì, hắn lại yêu thượng người như cô ta như vậy.....

“Tôi nhìn thấy xem ra là anh mua đã lâu, như thế nào không có tặng đi đâu?” Uhey giả nhân giả nghĩa hỏi.

Bàn tay Shin Woo run run nắm chặt, gương mặt nhìn phòng bếp liếc mắt một cái, lại cứng ngắc thu hồi ánh mắt. [TNN: anh ấy tặng cho Jin Hee giờ thấy chị ấy như thế **chỉ chỉ lên trên** giận - lo..thế mà tưởng anh mua cho Go Mi Nam]

Mi Nam cũng đã ý thức được có vấn đề, áy náy cời giày, luôn miệng giải thích.

Anh trai phần hận nhìn Uhey, đem cô nàng kéo đi ra ngoài.

Jeremy lo lắng tiêu sái đến bên người Kang Shin Woo, nhẹ giọng hỏi: “Anh à, không sao chứ!”

Shin Woo ánh mắt hơi hơi phiếm hồng, run run nỉ non nói: “Sớm biết, còn không bằng ném đi!”

Shin Woo máy móc xoay người, nhìn thoáng qua bóng dáng thờ ơ trong phòng bếp, “Mi Nam a, cậu giúp tôi ném đi!”, nói xong nặng nề bước chân đi khỏi.

Mi Nam cảm đôi hài, áy náy đuổi theo Kang Shin Woo.....

Jeremy thở dài, chợt nhớ tới phòng bếp.

“Jin Hee!” Jeremy khiếp sợ nhìn ta, kỳ lạ kêu tên của ta.

“Jeremy!” Ta ghen ngào gọi tên hắn, lung tung lau đi nước mắt trên mặt.

“Jin Hee!” Jeremy thần sắc phức tạp nhìn ta.

“Không có quan hệ, Jeremy,” Ta cười thờ dài, “Chính là cảm thấy, tình yêu, loại sự tình này, thật sự là thực phiền toái, hảo..... Chán ghét.....”

“Jin Hee..... Thích..... anh Shin Woo.....” Jeremy nhìn ta, cười khổ chậm rãi nói.

“..... Thực rõ ràng sao?” Ta chưa sót thần nhiên cười cười.

Jeremy ôm lấy ta, làm cho ta tựa vào ngực hắn, nhẹ nhàng vỗ lưng ta.

“Vừa mới bắt đầu, chỉ là có chút kỳ quái, tuy rằng anh cũng không phải thực thông minh, nhưng là cảm giác của anh cũng còn linh mẫn..... Thăng đến vừa rồi, anh mới xác định nghi ngờ của chính mình.”

Jeremy tiếp tục nói: “Em đối với anh, tựa như người nhà giống nhau, cho nên, em không tránh cũng không ngại cùng anh thân cận, có khi, anh thậm chí cảm thấy, anh so với anh Tae Kyung càng giống người nhà của em hơn!”

“Đối với Mi Nam, sau khi biết cô ấy là thân phận nữ, anh sẽ biết nguyên nhân mà em bảo hộ cô ấy.” Jeremy thờ dài, “Tất cả mọi người bên trong, chỉ có với anh Shin Woo, em đối với hắn, thủy chung vẫn duy trì khoảng cách, tổng luôn cảm thấy em đối với hắn là không đồng dạng giống như vậy. Hiện tại xem ra, thật là bất đồng đầu.....”

“Jeremy, cảm ơn anh!” Ta vòng tay ôm lấy Jeremy, âm thầm may mắn, ngay cả.....ta còn có tình cảm của Jeremy, ta sẽ quý trọng cả đời.

“Jeremy, em sẽ rời đi một đoạn thời gian.” Nhìn Jeremy bất an nhủu mi, giải thích nói: “Không phải trốn tránh, em thật sự có việc phải làm, em ngày mai sẽ đi Phù Sơn xử lý một chuyện. Anh yên tâm, em sẽ tốt hơn thôi.”

“Phù Sơn sao?” Jeremy nhăn tình sáng lên, vui vẻ nhảy dựng lên, “Anh nghe nói nhà của anh Shin Woo ở ngay tại Phù Sơn!”

“Jeremy.....” Ta kéo dài âm điệu, bắt đắ dĩ hô tên đứa nhỏ trước mắt.

“Em hy vọng anh có thể hiểu được!” Ta nghiêm mặt nói: “Chỉ cần Kang Shin Woo còn yêu Mi Nam, em sẽ không, cũng không nghĩ muốn chen chân. Tình yêu là của hai người, tình yêu nhiều hơn hai người, rất vất vả, rất phức tạp, em tình nguyện không cần. Em muốn là..... ‘người nguyện một lòng, đầu bạc không phân ly.’”

Ta nửa thật nửa đùa nói: “Ở trên phương diện cảm tình, em có chứng khiết phích, có lẽ so với anh trai càng nghiêm trọng, ha ha!”

“Vậy em khi nào thì đi?” Jeremy từ trong ngăn lạnh cầm vật hấn yêu nhất — nước trái cây, đưa cho ta.

“Sáng ngày mai.”

“Jeremy! Đừng lo lắng cho em! Em thích Jeremy vui vẻ, không lo không nghĩ.” Nhẹ nhàng đặt đầu kê trên vai Jeremy, “Nếu bởi vì em mà làm cho Jeremy lo lắng, em sẽ tự trách.”

“Được rồi!” Jeremy bắt lấy tay của ta, bữu miệng nói.

Thời điểm trở lại nhà trọ, đã là buổi chiều .

Vừa lấy cái chìa khóa ra, cửa liền tự động mở, ta bị Go Mi Nam đột nhiên lộ ra hoảng sợ, lúc này mới ý thức được trong nhà còn một người nữa.

“Anh làm sao vậy?” Nhìn thấy vẻ mặt Go Mi Nam suy nghĩ sâu xa, ta tò mò hỏi.

“Tôi hôm nay đi hỏi thăm qua, Hoa Mộ Lan đã đi tìm Gemma, phải như thế nào để cho em ấy biết là viết cho mẹ đâu?” Go Mi Nam buồn rầu nói.

“Anh cứ trực tiếp nói cho cô ấy không phải là được rồi hay sao.” Ta không cho là đúng nói.

“Tôi muốn là chứng cứ, là để cho mọi người, cô, tôi, Gemma bao gồm Hoa Mộ Lan cùng Hwang Tae Kyung tin tưởng! Hiện tại mấu chốt, đã không phải chuyện ai hát ca khúc này thủ, mà là, người chân chính sở hữu nó là ai, mới chính là vấn đề!”

“..... Tôi hiểu được!” Ta cầm lấy điện thoại, gọi điện thoại cho giám đốc Ann.

“Giám đốc Ann sao? Tôi là Jin Hee!”

“Ngài có thể giúp ta hẹn với tiền bối Kim Chun Hee sao?”

“Tốt, vậy phiền toái ngài ! Tạm biệt!”

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Ngẫu Nhiên Gặp Mặt Ở Phù Sơn

“Cần tôi đưa cô đi ra sân bay sao?” Go Mi Nam kéo hành lý của ta, nhu hòa cười.

“Không cần, tôi cũng không phải lần đầu tiên một mình làm việc,” Ta do dự dừng lại một chút, ngẩng đầu nhìn đôi mắt quen thuộc của Mi Nam, “Đã gặp Kim Chun Hee tiền bối cũng đã biết rõ chuyện năm đó, bước tiếp theo, anh có tính toán gì không?”

“Jin Hee, cảm ơn cô!” Mi Nam buông hành lý ra, cảm kích ôm lấy ta, “Những chuyện kế tiếp, còn cần sự hỗ trợ của cô, chờ cô trở lại sẽ nói cho cô biết!” Mi Nam buông ta ra, vỗ vỗ bả vai của ta, “Tốt lắm, tạm biệt!”

Mi Nam mới vừa đi, một chiếc Audi r8 màu xanh ngọc đứng ở trước mặt của ta, anh hai từ trên xe đi xuống, tiếp nhận hành lý của ta, bỏ vào trong cốp, xong xuôi liền nói: “Lên xe đi!”

Ta ngoan ngoãn ngồi vào trong xe, thất đại an toàn, chột dạ hỏi: “Anh như thế nào biết em rời đi?”

Anh trai trách cứ nhìn ta liếc mắt một cái, “Jeremy nói,” Anh trầm mặc khởi động xe, “Shin Woo bọn họ cũng sẽ đi Phù Sơn, không biết hai người các người có thể gặp nhau hay không.” Anh trai phớt lờ dừng lại, thờ dãi nói: “Thực khiến cho người ta lo lắng a!”

“Anh có phải đã biết, người Shin Woo thích là Mi Nam đi?” Ta thờ dãi, từ từ đem ánh mắt chuyển hướng ra ngoài cửa sổ, không đợi anh hai trả lời, ta nói đầu đầu: “Ngày đầu tiên Gemma đến, hẳn liền phát hiện ra bí mật nữ sinh của cô ấy.

Nhưng là hẳn không có lập tức vạch trần, chính là yên lặng quan sát cô ấy, coi đây là hứng thú đi. Nhưng là hẳn lại không biết, đây là chuyện phi thường nguy hiểm, bởi vì hẳn yêu thương cô ấy.

Từ nhìn ra thân phận, đến khi nhìn không được ra tay giúp cô ấy, đi từng bước một cứ thế không thể quay đầu khỏi vực sâu, không thể tự kềm chế. Lạnh như vậy yên tĩnh như vậy, thật sự khi có chuyện mỗi khi liên quan đến một người, sẽ ôn nhu an ủi cô ấy, cô vũ cô ấy, chống đỡ cho cô ấy.

Sẽ giống như người anh trai chiều cổ cô ấy, tự nhiên đứng về phía cô ấy giảng giải chuyện cũ khó có thể vượt qua của bản thân mình cho cô ấy biết.” Lòng ta chua xót hít cái mũi, “Hắn vì Mi Nam mà làm hết thầy, đều làm cho em thật cảm động, hâm mộ, thậm chí còn ghen tị.”

Nhìn vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu của anh, ta lắc đầu nói: “Không, anh trai, hãy để cho em nói hết! Hẳn dụng tâm như vậy đi theo đường sâu Mi Nam, thay cô ấy an bài hết thầy, tự tay làm đồ ăn, ăn kem, mua quần áo mà khi hẳn gọi cô ấy dừng lại, trong nháy mắt Mi Nam lại bởi vì anh điện thoại mà rời khỏi; Mi Nam cùng anh giận dữ, hẳn ngàn dặm xa xôi lái xe đi đón cô ấy, đợi đến lúc ấy cho dù ánh mắt Mi Nam mang theo thất vọng, thế nhưng hẳn vẫn như trước mạnh mẽ nở nụ cười nói: ‘Cho dù người em chờ không phải anh, cũng không quan hệ, anh tới đón em!’ Cứ nghĩ nắm chắc hết thầy, lại cảm quyền chủ động, vì cô ấy bao toàn bộ nhà ăn, chuẩn bị bản tình ca, còn ở trước gương luyện tập lời kịch. Hẳn là như vậy khản trương, mất đi vẻ bình tĩnh vốn có ngày xưa của hẳn nhưng là, một lần lại một lần, Mi Nam vì anh, lại thất hẹn.

Còn có cái câu chuyện tình yêu miễn cưỡng khi xưa kia, vì ứng phó phóng viên Kim mà tạo nên, nhớ lại những chuyện tràn đầy chua xót giữa hẳn và Mi Nam, mà tình yêu của Kang Shin Woo cùng Go Gemma, vĩnh viễn chính là chuyện xưa.....” Ta dựa vào kiếp trước cùng chứng kiến của kiếp này mà hay biết, chua chất nói.

“Jin Hee.....” Anh trai dừng xe, thần sắc phức tạp ní non.

“Cho nên..... anh, không cần để cho Kang Shin Woo cơ hội, không cần trốn tránh, người Mi Nam yêu chính là anh, là Hwang Tae Kyung ‘bá đạo tự đại’ kia!”

Hít sâu bầu không khí vài lần yên tĩnh vài giây, anh bình tĩnh khởi động xe, còn nghiêm túc nói: “Anh biết nên làm như thế nào!”

.....

Nắm di động, lúc nào cũng chú ý động thái mới nhất.

Đã phải bắt đầu đăng ký, ta cuối cùng cũng đợi được một trang mới được đưa lên, thấy được tin tức mới nhất, vừa lòng khép di động lại.

————— thời không phân cách tuyến —————

Sau khi đến sân bay Phù Sơn, ta kéo hành lý đi ra, chỉ thấy một người tiến đến: Trong tay của hẳn gói tên, mặt trên viết tên của ta.

Ta hướng nam từ đi đến, hẳn vui sướng nhìn ta, thật cẩn thận hỏi: “Xin hỏi, là, cô Hwang Jin Hee sao?”

Ta cười gật đầu, vươn tay, “Xin chào, phiền toái anh!”

Nam từ họ Lý, hẳn chờ ta đi gặp người phụ trách vùng Phù Sơn.

Sau khi gặp mặt xong, ta cùng trợ lý Kim đi đến khách sạn.

“Chuyên vụ, đêm mai công ty có cuộc họp hằng năm, ngài cần chuẩn bị cái gì sao?” Trợ lý Kim cung kính hỏi.

“Tôi đã biết, trong chốc lát, tôi sẽ tự mình chuẩn bị.”

Tiền trợ lý Kim, ta từ phòng hoa lớn ở Phù Sơn đi xuống xe, bắt đầu mua sắm.

Đi dạo một vòng, không tự giác tiêu sái đến phía trước, nhìn thấy người mẫu trên người vận lễ phục màu đen, sừng sờ nơi đó, đột nhiên một cái bóng người quen thuộc xuất hiện ở bên người của ta.

“Em như thế nào ở chỗ này!” Kang Shin Woo vui sướng hướng ta đi tới, kinh ngạc nói.

Ta quay đầu, nhìn Kang Shin Woo trước mắt, còn chưa kịp lấy lại tinh thần.

“Em có khỏe không!” Kang Shin Woo nhìn thấy ánh mắt ta mê mẩn, lo lắng kêu lên.

“Ngà!” Ta lấy lại tinh thần, “Kang Shin Woo!”

“Em đây là?” Shin Woo tò mò hỏi.

“Đi..... Đi dạo phố.” Ta mở bàn tay ra, xấu hổ nói.

Ta cùng Kang Shin Woo bước về phía trước không mục đích cứ mãi đi tới, bỗng chốc hần dừng lại, chần chờ một hồi, hỏi:“Tôi có may mắn được mời em đi tới nhà của tôi làm khách sao?”

Shin Woo ôn nhu cười, trong đôi mắt lóe sáng tràn đầy thần thái, ở dưới ánh nhìn lóe sáng mê hoặc của hần, ta vuốt cằm đáp ứng.

Nhà Kang Shin Woo, là nhà gỗ kiến trúc cách cổ hiem thấy, phong cách cổ xưa thanh lịch, bên ngoài hơi cũ và mờ nhạt, càng có vẻ trang trọng cùng cổ điển, xem ra chủ nhà là người cổ chấp bảo thủ.

Shin Woo dẫn ta đi đến mái hiên, cửa mở ra, một vị phu nhân thân mặc trang phục Hàn truyền thống nhô đầu ra, đang muốn mang hài, nhìn thấy ta cùng Shin Woo, rõ ràng sửng sốt.

“Bác, đây là bằng hữu của cháu, Hwang Jin Hee!” Kang Shin Woo đối với phu nhân này giải thích nói, lại quay đầu ôn nhu giới thiệu nói:“Vị này là bác của tôi.”

“Xin chào phu nhân!” Ta cười hướng người phụ nữ gật đầu ý chào hỏi.

Bác Shin Woo cũng khách khí gật đầu, cau mày, có chút lo lắng nhìn Shin Woo có vẻ như muốn nói lại thôi, cuối cùng thờ dãi lắc lắc đầu, rồi đi.

“Mời vào!” Shin Woo cúi đầu, cười cười mắt mát, lại quay sang mời ta vào nhà.

Đi phía sau Shin Woo vào trong phòng, vị thảo dược tràn ngập phòng, Shin Woo đối với này ta thật có lỗi cười cười, ta lắc lắc đầu, tiếp tục hướng tòa nhà ở chỗ sâu bên trong đi đến.

“Shin Woo sao!” Một giọng nói già nua uy nghiêm từ bên trong cánh cửa truyền đi ra.

Kang Shin Woo thân hình chấn động, mở cửa, đi vào phía trong.

“Ông nội!” Shin Woo cung kính thi lễ, hơi hơi ngẩng đầu nhìn phía ta:“Đây là ông nội của tôi!”

Ta cúi đầu, chậm rãi tiêu sái đến trước mặt lão nhân, cung kính hành lễ.

“Ông, vị này là bạn của cháu, Hwang Jin Hee!” Shin Woo nhìn thấy lão nhân vừa lòng gật gật đầu, nhẹ nhàng thờ ra.

“Hwang tiểu thư, cô chính là vị bạn gái kia của Shin Woo đi!” Lão nhân ngữ khí một chút cũng không thay đổi nói.

Ta nghi hoặc nhìn phía Kang Shin Woo, ở trong ánh mắt có chút cầu xin của hần, gật gật đầu.

“Ba ba!” Một giọng nữ cao vút từ ngoài cửa truyền vào, ta tò mò quay đầu nhìn xung quanh.

Đây là một người con gái trung niên xinh đẹp, làn da bảo dưỡng tốt khiến cho cô có vẻ trẻ, ánh mắt cùng Kang Shin Woo có chút tương tự!

Cô gái ấy nhìn thấy ta vui sướng mở to hai mắt, bước nhanh đi đến bên người của ta, nắm tay ta nói:“Là, bạn gái của Shin Woo chúng ta đi!” Cô gái tình tứ đánh giá một phen, quay đầu oán trách nhìn thoáng qua Shin Woo,“Tiểu tử này thực sự có mắt nhìn, bất quá, như thế nào lâu như vậy mới mang đến gặp chúng ta? Thật là đáng đánh đòn!”

“Mẹ!” Shin Woo bắt đắc dĩ kêu, ngăn mẹ lại nói đầu đầu.

“Bác gái, xin chào ạ!” Ta khom người chào hỏi.

Bác gái bất mãn bĩu môi, oán giận nói:“Tiểu Woo từ khi đi lên Seoul, càng ngày càng không đáng yêu, thực làm cho người ta thương tâm a!”

“Khụ”

“Khụ” Cơ hồ đồng thời hai tiếng ho khan phát ra từ Shin Woo cùng ông nội hần, nhìn thấy thần sắc trong mắt cảnh cáo bác gái không thể tiếp tục trêu đùa, ta hiểu rõ gọi lên khoe môi.

Bác gái lười kéo tay của ta, cười mở miệng nói:“Lưu lại ăn cơm đi!”

“Dạ thưa bác!”

Vốn nghĩ rằng là bác gái xuống bếp, không nghĩ tới lại là Shin Woo một người bận việc.

Mà bác gái lại lười kéo ta đi vào trong phòng, kể lại những chuyện xưa của Kang Shin Woo không phải người nào cũng biết này.....

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Vết Thương Đắng Sau Tươi Cười Kia

Đang cầm lễ vật bác gái đưa qua, theo bên người Shin Woo đi tới, nhìn bóng dáng xinh đẹp cùng sườn mặt của hắn, đột nhiên lòng chua xót muốn rơi lệ.....

Vì cảm giác giấu kín trong lòng bấy giờ bỗng chốc này lên tràn đầy trước mắt, nam nhân trước mắt này, rốt cuộc trả giá bao nhiêu gian khổ.....

Xuất thân ở trong gia đình truyền thống nghề y, là người thừa kế duy nhất, lưng đeo biết bao nhiêu áp lực, nhưng vì ước mơ phải rời xa nơi chôn rau cắt rốn cần bao nhiêu dũng khí, tài năng ở Seoul, ở trong làng giải trí này.

Người trước mắt, từng bởi trên phương diện luyện ái thất bại, ở đây để lại sau lưng tựa như nhìn chuyện tình yêu đơn giản khi xưa, ẩn giấu nỗi đau xót của chàng trai trẻ như thế nào đây chứ.

Một vùng núi nhỏ, đưa nhỏ một mình đi vào thành phố đều là dốc sức làm ăn, kia phần sợ hãi cùng tự ti ở phần tình yêu kia biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, mà ở trong vòng cuộc sống giải trí này người nào cũng sẽ không tỏ lộ tâm sự cùng bất kì ai, thiếu niên càng trở nên thêm thâm trầm, càng thêm bảo hộ bản thân mình, ở trước mắt hắn nhìn như người vô hại tươi cười ôn hòa thế nhưng sau lưng, lại đem tâm sự của mình khóa dưới đáy lòng cô đơn tịch mịch.

Nhưng mà thế gian cô đơn, khổ sở không chỉ một mình hắn, ta có thể nhìn thấy hắn cô đơn, hắn lại vì cái gì không thể nhìn đến tịch mịch của ta đâu!

Khi thấy Mi Nam ở trên đường Minh động chạy vội đi, khi mà từng bước một rút ra khoảng cách, hắn bị ai, ta nhìn thấy.

Vì cái gì hắn cam nguyện ở một bên lẳng lặng nhìn cô ấy vì người khác vui sướng, vì người khác khổ sở, vì người khác khóc..... Mà ta, lại muốn lặp lại con đường mà hắn đi qua.....

Hắn đối với cô ấy mới tình thâm thiết, không phải sao?

Hắn vì cô ấy bệnh tình yêu chuyện xưa ngâm từng tiếng cơ hồ là vĩnh viễn.....

Không, cô ấy cũng chưa từng thuộc về hắn, vô luận vĩnh viễn như thế nào đi chăng nữa, đều chẳng qua hắn một người trong đoạn tình yêu này, cùng cô ấy không quan hệ.....

Như vậy, ta đâu.....

“Shin Woo!” Nhìn nam nhân trước mắt, ta lần đầu tiên, ngay cả tên họ đều mang ra gọi hắn.

Shin Woo như trước ôn hòa cười, quay sang tò mò nhìn ta.

Không tự giác vươn tay, bị ta nắm lấy, hít một hơi thật sâu, cầm lễ vật trong tay đưa trả qua.

“Thực xin lỗi, Shin Woo!”

Shin Woo thu lại ý cười, cô đơn nhìn lễ vật trong tay, bà vai hơi hơi rung động.

“Tôi biết, anh thích..... Anh là yêu Mi Nam.....” Ta nhẹ nhàng nâng mắt, nhìn nam nhân trước mắt chôn ở đáy lòng, “Chuyện tình từng lo lắng, rốt cuộc vẫn là đã xảy ra.....”

Tay nắm lấy quyền đầu nắm chặt của hắn, dùng sức mở ra, đem lễ vật nhét vào trong tay hắn, “Phần lễ vật này, phần thâm ý này, làm sao tôi có thể ‘yên tâm thoải mái’ mà nhận.”

Ta xoay người đi, Shin Woo đột nhiên bắt lấy cánh tay của ta, cau mày, gian nan há miệng thở dốc.....

Ta dùng sức giãy gồng cùm xiềng xích của Shin Woo, lui ra phía sau từng bước nhìn hắn liếc mắt một cái, xoay người rồi đi.....

Hơi nước ở trong hốc mắt tùy ý rơi, ‘Shin Woo, anh cũng không hiểu được, tôi muốn chính là lời nói thừa nhận của anh!’

Ta lau nước mắt, kiên định nhìn trước mặt, đèn đường mờ nhạt lơ lửng chiếu xuống, tuy rằng trông mong, lại vẫn như kết cục đã định từ trước!

Nếu lúc này ta quay đầu lại, sẽ nhìn thấy: Shin Woo suy sụp ngồi ở trên đường, run run ôm lấy vật trong lòng, đôi đồng tử vốn dĩ lóe sáng, lúc này đã trống rỗng đầy hơi nước.....

Đáng tiếc, ta cũng không có quay đầu.....

————— thời không phân cách tuyến —————

Jeremy cao hứng phấn chấn đi vào cao ốc phát thanh, đối với người con gái phụ trách ngọt ngào này làm nũng:“Chị à, tần số nơi này, Phủ Sơn có thể nhận được sao?”

Cô gái sùng nịch xoa mái tóc vàng Jeremy, đáp:“Có thể a! Jeremy có chuyện gì sao?”

Jeremy nghe được trả lời, nhẫn tính sáng lên, khẩn cầu nói:“Em có thể cùng chị cùng nhau làm tiết mục sao? Có một người rất quan trọng với em đang ở Phủ Sơn, em nghĩ muốn cho cô ấy một kinh hi!”

Cô gái thật cao hứng đáp ứng rồi đi xuống dưới, Jeremy nhàm chán ngồi ở phòng làm việc lên mạng.

Đang xem tiểu thuyết sáng tác trên mạng ở đam mỹ, ảo tưởng ác liệt.

Đột nhiên nhìn thấy tin tức anh Tae Kyung ở sân bay, Jeremy kinh ngạc giương miệng thề nhưng kinh ngạc nhanh chóng được thay bằng phần nộ.

Bất chấp chuyện làm tiết mục, Jeremy cười máy xe đi vào công ty.

Nghe được thanh âm vui sướng của Mã Thất:“Không nghĩ tới người Mi Nam thích không phải là Shin Woo, nha ~, a ~”

Jeremy phần hận bắt lấy cánh tay Mi Nam,“Vì cái gì cậu thích là anh Tae Kyung! Anh Shin Woo đâu? Cậu vì cái gì không nói!”

Nhìn Mã Thất giật mình cùng với Mi Nam biểu tình khiếp sợ, Jeremy nhanh chân chạy đi.

Kết quả là, hết thầy việc này biểu thị ở trong mắt bà tám Mã Thất, tạo thành kết quả chính là đây: Jeremy chưa xót ngóng nhìn Mi Nam,“Vì cái gì cậu có thể thích anh Tae Kyung, thích anh Shin Woo, là cái gì không thể là tôi!” Sau đó, Jeremy hoa hoa lệ lệ xoay người ly khai.[TNN: thâm họa của phim thần tượng ở nhà ~~~>O<~~~]

Jeremy cười máy xe trở lại trạm radio, tự củng cố mục đích tức giận trong lòng bản thân,“Chính mình tính là cái gì, một bụng khí không chỗ tát, chẳng lẽ phải nói cho Mi Nam, Jin Hee thích anh Shin Woo? Liên bởi vì thái độ của cô ấy đối với Shin Woo, làm cho mọi người hiểu lầm, còn làm hại Jin Hee thương tâm? Nha nha nha ~ làm sao bây giờ a!”

“Quên đi, trước đi trở về làm xong tiết mục rồi nói sau, kia thế nhưng là chính sự đâu!” Tâm tâm niệm niệm làm cho Jin Hee một sự kinh hi, Jeremy lập tức đem chuyện của Mi Nam Tae Kyung ném ra sau đầu, tưởng tượng tới biểu tình của Jin Hee khi nghe được tiếng ca của mình.....

“Jin Hee! Em ở đó sao?”Jeremy nghe được điện thoại đầu kia, giọng nữ ôn nhu, hưng phấn hỏi.

“Jeremy! Em vừa rồi nghe xong tiết mục của anh, giọng hát của Jeremy thật tốt, cảm ơn anh!” Ta vừa nghe xong tiết mục radio, liền nhận được điện thoại của Jeremy.

“Jin Hee, anh nói cho em nghe, Mi Nam rất đáng giận, nguyên lai cô ấy thích không phải anh Shin Woo, mà là anh Tae Kyung!”Jeremy bắt mắt oán giận nói.

Ta hiểu rõ cười cười,“Jeremy, này không thể trách Mi Nam,..... Cô ấy vẫn đối với Shin Woo tốt lắm, nhưng chuyện này không quan hệ tới tình yêu, cô ấy chưa từng có tỏ về quá cái gì.....”

“Jin Hee không giận cô ấy sao?” Luôn mãi do dự, Jeremy vẫn là hỏi đi ra.

“Có đôi khi cũng sẽ có, thế nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng tới việc em thích cô ấy, cô ấy chính là rất đơn thuần, không phải sao?” Ta cười khề lắc lắc đầu.

Cắt đứt điện thoại, ta mở ra tư liệu trợ lý Kim đưa tới, bắt đầu xem xét

————— nhân vật chuyển hoá tuyến —————

Hwang Tae Kyung cảm thấy mỹ mãn phát tay tạm biệt, hôm nay, bọn họ rốt cục cũng đối với đối phương mở rộng cửa lòng, Tae Kyung âm thầm tự vui về :“Mắt nhìn thấy, tôi chính là người nổi bật nhất quan trọng nhất sáng chói nhất a.....”

“Tae Kyung!” Giám đốc Ann từ sau lưng chụp lên trên vai Tae Kyung một cái thật mạnh.

Tae Kyung bắt đắc dĩ quay đầu, thờ dài một hơi.

“Tae Kyung! Cậu lần trước có đề cập qua, cùng tiền bối cùng nhau dùng bữa, tôi đã giúp cậu chuẩn bị tốt, buổi tối cùng nhau ăn cơm đi!” Giám đốc Ann nói cho Tae Kyung chuyện vui này, phải biết rằng, người giống như vị lão tiền bối này, cái giá nhưng là lớn đi.

Trên bàn cơm, gặp được vị tiền bối trong miệng giám đốc Ann kia — Kim Chun Hee.

“Ân, người này tôi nhớ rõ, Goo Yu Hee.” Kim Chun Hee nhìn Tae Kyung liếc mắt một cái, chậm rãi mà nói: “Hắn từng là người yêu của Hoa Mộ Lan, bọn họ trong lúc đó còn từng truyền ra chuyện xấu. Bất quá bọn họ thật sự không thích hợp, Goo Yu Hee là người im lặng thiện lương, đối với Hoa Mộ Lan hoa lệ mà nói, thật sự là một người bình thường. Đúng rồi, Hoa Mộ Lan từ khi theo nam nhân khác, hai người liền chia tay!”

“Nghe nói Go Yu Hee có con gái, ngài biết không?” Tae Kyung hỏi.

“Chuyện đùa nhỏ, không rõ lắm, nhưng hẳn quả thật kết bạn với một nữ nhân khác là một nữ ca sĩ sắp ra mắt, hai người quan hệ thực không tồi!” Kim Chun Hee ăn một ngụm đồ ăn, đáp lời.

“Như vậy, bản khúc [như thế nào cho phải] này, là vì níu kéo Hoa Mộ Lan mà làm a!” Ở trợ lý một bên tò mò xen mồm.

Kim Chun Hee cười lắc đầu, “Nhất định là Hoa Mộ Lan dây dưa hắn. Hoa Mộ Lan tiếp xúc nam nhân cũng không phải là một người hai người, ta từng.”

Tae Kyung kéo khoe miệng cười một cái, “Đây là tình yêu vĩ đại trong miệng mà bà ta nói??”.

Không hề nghe Kim Chun Hee lời dơ bẩn, dù sao cũng là mẹ của chính mình, bị người khác đem chuyện tư mật đã từng làm sau khi ăn xong để làm đề tài câu chuyện, người làm con, lòng vẫn là sẽ có chút căm phẫn!

“Tôi trước xin cáo từ, cảm ơn ông đã rút ra thời gian quý giá!” Tae Kyung nói, thẳng người rời đi.

Tae Kyung bữu bữu môi, híp đôi mắt nhỏ, cười xấu xa lấy đi động ra: Go Mi Nam, cùng tôi đi xem phim!

Gửi xong tin nhắn, Tae Kyung thở hắt ra thật mạnh, “Tốt lắm, đi hẹn hò!”

—— lời đề nói với người xa lạ:

Về thân phận gia đình làm nghề y của Shin Woo đặt ra, vốn là để diễn vở kịch tình yêu kia vào ngày tuyên bố, trên sân thượng Shin Woo phát hiện thân phận Mi Nam

Shin Woo lôi kéo Mi Nam say như chết, tay không cẩn thận cầm phải cổ tay Mi Nam, đại khái là xem xét mạch đập, mới phát hiện ra Mi Nam là nữ .

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Lung Tung

Chuyện tiến hành ở Phú Sơn thực thuận lợi, nếu không phải Lý Luật gọi điện thoại đến, ta thế nhưng có khả năng đã muốn ở nơi này luôn rồi.

“Trợ lý Kim, công tác chuẩn bị đưa ‘thực nghiệp Quân Huy’ ra thị trường đã làm tốt rồi đi! Nhớ kỹ, mục đích là nhằm vào tập đoàn ND cùng thân thoại ở Pháp, chúng ta phải nhanh một chút tóm lấy bọn họ!”

Vài ngày trước, Lý Luật cùng ta trò chuyện thông qua điện thoại, Tuệ Tĩnh đến Macao ngày hôm sau liền gặp Goo hội trưởng, cái ‘Vu bà’ kia then quá thành giận, thế nhưng còn động thủ ra tay đánh Tuệ Tĩnh.

‘Hừ, bà ta chờ đó, tôi luôn luôn là người có thù tất báo, bà đã ham thích quyền thế như vậy, thế thì, khiến cho bà hai bàn tay trắng! ‘Quân Huy’, là của Goo Jun Pyo cùng Li Tuệ Tĩnh! Chuyện Tuệ Tĩnh khinh thường, cũng không đại biểu là tôi cũng thế.’

Điện thoại gọi tới, ta nhú nhú mày, là Go Mi Nam!

“Cái gì!”

Không nghĩ tới nội dung vở kịch đã muốn phát triển đến bước này, Hoa Mộ Lan trù tính Tae Kyung, hai người đã bắt hòa.

“Kia Gemma đâu? Cô ấy hiện tại ở nơi nào?” Ta hỏi.

“Bọn họ đi Nhật Bản..... Jin Hee!..... Tôi đem ảnh chụp của mẹ đưa cho Hoa Mộ Lan.....” Mi Nam do dự, nói.

“Không có việc gì, Hoa Mộ Lan sẽ đem ảnh chụp đưa cho anh, mà anh, sẽ giao cho Gemma.....” Ta an ủi nói.

“Bọn họ sẽ trở lại, tôi cũng phải trở về nhóm, cô đâu? Tính khi nào thì trở về?” Go Mi Nam hỏi.

“Nhanh, tôi rất nhanh, sẽ trở lại.....”

Hỏi Jeremy ngày về, ta cũng đặt trước vé máy bay ngày đó.

Thời điểm đến sân bay, Mi Nam đã ở sân bay chờ đã lâu.

“Như thế nào, bọn họ còn chưa tới sao?” Đem hành lý giao cho Mi Nam, nhìn nhìn biểu ngữ, chuyến phi cơ ngày hôm nay còn chưa có báo đến.

“Nhanh đi!” Mi Nam nhú nhú mày, thấp giọng nói.

Khi bảng điện tử hiện ra, Mi Nam kéo hành lý cùng ta đi đến cửa.....

“Mi Nam!” Nhìn thấy người qua đường ánh mắt kính hi, ta gọi Mi Nam lại, ý bảo hắn đem mũ đội lên, Mi Nam cười cười, tiếp tục đi đến phía trước mà ta đứng tại chỗ, lẳng lặng đợi.....

“Mi Nam!” “Mi Nam!” Quản lý Mã thất cùng phóng viên Kim đồng thời hô lên tên Mi Nam, phóng viên Kim mắt hiện tinh quang, bước nhanh đến, tuột quần áo của Mi Nam.....

Phóng viên Kim sững sờ bị quản lý Mã kéo đi, ta bước nhanh đến đứng giữa bọn họ.

Jeremy vừa lúc ngạc nhiên nhìn Mi Nam, ngạc nhiên nói: “Trưởng thành giống nhau như đúc đầu!”

Mi Nam nhìn Jeremy cùng Kang Shin Woo liếc mắt tựa như người bạn tri kỷ lâu năm, cười gật gật đầu, xoay người ôm lấy vai của ta, đi đến cửa ra.

Bị Mi Nam nắm lấy vai đột ngột, ta nghi hoặc nhìn lại hắn, thuận theo rời đi.

Kang Shin Woo nhìn Mi Nam đi xa, nắm chặt quyền đầu, trong đầu dần hiện ra một màn ở Phú Sơn kia:

“Shin Woo cô lấy hết dũng khí, cầm lấy vật mà mẹ mình vì Jin Hee chuẩn bị đi đến nhà trọ Jin Hee.

Biết Jin Hee còn ở Phú Sơn, Shin Woo liền nghĩ đem lễ vật bỏ vào bên trong hòm thư.

Shin Woo quay đầu nhìn chỗ ở của Jin Hee liếc mắt một cái, lại nhìn đến cánh cửa chính vốn dĩ hắn là nên đóng chặt thỉnh linh bị mở ra, nam trang Mi Nam đang từ trong phòng đi ra.....

Đúng vậy, Mi Nam, chân chính Mi Nam, ngay cả có dung mạo giống nhau như đúc nhưng là thân hình cùng khí chất lại khác hẳn.....

Vì cái gì, vì cái gì Go Mi Nam lại từ nhà trọ Jin Hee đi ra.....’

Shin Woo nhú nhú mày, bắt buộc chính mình dời đi tầm mắt, lại nhìn đến vẻ mặt xanh mét của Hwang Tae Kyung.

“Vì cái gì?”

Chính mình ở Nhật Bản hết thấy điều uống phí sao? Hwang Tae Kyung, vốn dĩ muốn kích thích cậu nắm chặt lấy Mi Nam, nhưng là vì cái gì hoàn toàn ngược lại đâu?

Lại là vì cái gì, khi nhìn Jin Hee cùng Go Mi Nam rời đi, trong lòng sẽ là thật sâu tuyệt vọng.....

Liệu bản thân còn có cơ hội sao?”

—— cảnh trọng phân cách tuyến ——

“Jin Hee.....” Điện thoại truyền đến giọng Tuệ Tĩnh ả ả nức nở.

“Làm sao vậy, nói cho mình biết, cậu ở đâu?” Ta cau mày, lo lắng hỏi, “Tốt lắm, cậu ở đó chờ, mình lập tức tới đón!”

Goo Jun Pyo cùng Hạ tiểu thư đính hôn kết cục đã định. Tuệ Tĩnh cùng Jun Pyo bởi vì ý kiến bất hòa, tranh cãi một trận, ai ~

“Cậu trước hết ở nơi này đi, đây là nhà trọ trước kia của anh trai mình, hiện tại đã không thường đến đây.”

Ta ý đồ an ủi, nhưng là, trong lòng Tuệ Tĩnh khúc mắc, có lẽ để tự bản thân cô nàng nghĩ thông suốt mới tốt, xem ra, nên liên lạc với Lý Luật một chút.....

Trở lại chỗ ở, Go Mi Nam đang thu thập hành lý, nhìn thấy ta tiến vào, liền đem một cái kiện hàng giao cho ta, cười nói:“Này, do cô xử lý đi!”

Ta tiếp nhận kiện hàng, mở ra, là đĩa nhạc, đĩa nhạc do Lí Tú Trân viết, là chiếc đĩa mà mẹ Mi Nam trước khi trình làng.....

“Mi Nam?” Ta kích động nhìn hân.

“Chuyện quá khứ đều đã trôi qua, tôi chỉ là hy vọng Gemma có thể hạnh phúc!” Mi Nam cười nhìn ta, trong mắt tràn đầy nhu tình.

“Tôi đưa anh đi qua đó! Ta cũng thật lâu chưa có ghé !” Ta vừa xuống lầu, Mi Nam liền nhận được điện thoại.

Nhìn thấy Mi Nam do dự, vẻ mặt mâu thuẫn, ta thử hỏi:“Là Gemma sao?”

Mi Nam gật gật đầu,“Cô cùng tôi đi đi! Gemma về nước !”

Khi xe tiến vào quán cà phê, Gemma đang ngồi ở một góc sáng sủa, ngồi ở bàn tròn ,mắt nhìn không chớp mắt, thần sắc mát mẻ.

“Gemma!” Go Mi Nam có chút đau lòng kêu tên Gemma, đem Gemma ôm vào trong lòng.

“Anh!” Gemma vòng tay ôm chặt Mi Nam, nước mắt dâng ra.

“Jin Hee!” Đợi hai người thu liễm tốt cảm xúc, Gemma mới nhẹ giọng kêu ta.

“Gemma, cô có tính toán gì không?” Ta mở miệng hỏi nói.

“Tôi không biết.....” Gemma đôi mắt hồng đáp.

“Nếu không như vậy đi, Gemma, cô trước cứ tới trong cô nhi viện của bạn tôi làm cô giáo đi, cô yên tâm, tôi sẽ không nói cho anh.” Ta cam đoan nói.

“Đúng vậy, Gemma, em như vậy, anh cảm thấy thật sự lo lắng.” Mi Nam vỗ mỷ nữ kiênvai Gemma, nói.

Sau khi Gemma gật đầu đáp ứng, ta an bài xong chỗ của cô ấy, sau đó chạy tới nhà A.N.Jell.

Từ trên xe đi xuống, mắt thấy Jeremy nắm Jolie vui vẻ chạy tới, nhiệt tình tiếp đón Go Mi Nam đi vào, lại ngăn ta lại, bộ dáng muốn nói lại thôi.

“Jeremy, làm sao vậy?” Ta tò mò hỏi.

“Nói đi, em là như thế nào nhận thức Go Mi Nam , thế nhưng gạt anh.....”Jeremy tính trề con biau môi, bắt năn nói.

“Jeremy oan uổng em nha,” Ta làm bộ lạnh lùng hạ sắc mặt,“Em cũng chưa nói em không biết Go Mi Nam, Jeremy như thế nào có thể nói em lừa anh đâu?”

Jeremy giương mắt nhìn ta vài cái, thấp giọng nói:“Anh..... Không có..... Cái kia ý tứ.....” Nói xong, lấy lòng nắm lấy tay của ta.

Ta cúi đầu, thực hiện được mưu đồ cười cười,“Em cùng Go Mi Nam, là ở Mĩ ngẫu nhiên gặp, em nghĩ, hẳn nhất định rất thích ý giải thích nghi hoặc cho anh!”

Jeremy hất đầu, ánh mắt cười thành một đường, nắm tay của ta, đi đến phòngtrong.

Go Mi Nam cùng anh trai, đều trở về phòng. Trong phòng khách, chỉ còn lại có Kang Shin Woo một người, ngồi ở cạnh cửa, một mình uống trà.

Ta bước vào cửa liền, dễ dàng chạm phải tầm mắt Kang Shin Woo ở đó, ta xấu hổ hướng hân gật gật đầu, đang muốn tránh ra, lại bị Jeremy buông tay ra.

Jeremy gãi gãi đầu,“Nga, anh nhớ ra rồi, anh cùng Amy hẹn nói chuyện phiếm, đi trước một bước!” Nói xong, nhanh như chớp chạy trên lầu.

“Ngồi đi!” Trầm mặc một hồi, Kang Shin Woo mở miệng nói.

Ta nhận mệnh ngồi ở bên người hân.

Kang Shin Woo cười rót cho ta chén trà, đưa tới trước mặt của ta:“Tôi pha vài lần,..... Đều không có pha tốt như em”

Ta thật sâu nhìn hân, trong lòng dâng lên thỏa mãn, cầm lấy cái chén trước mặt, uống một ngụm,“Anh quá khiêm tốn, thực không tệ mà!”

Kang Shin Woo ôn nhu nhìn ta, ầm áp

“Jin Hee!” Trên lầu truyền đến tiếng kêu của Go Mi Nam.

Ta phục hồi tinh thần lại, hướng Kang Shin Woo áy náy cười, chạy đi lên lầu.

Shin Woo nhìn phòng khách trống rỗng, nở nụ cười tự giễu.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Một Khúc Tâm Sự

“Cô vì cái gì đưa cái này cho tôi?” Hoa Mộ Lan cầm cái đĩa, kích động đứng lên.

Ta cười cười, không thèm quăng cái biểu tình “Biết rõ còn cố hỏi”, chán ghét quăng bỏ rồi rời đi.

Không có biện pháp, tính tình của ta chính là như vậy, thích ai liền đối với hắn hảo đến mức tận cùng, khi chán ghét một người, ngay cả cùng hắn nói chuyện cũng không muốn, nếu Hoa Mộ Lan không phải mẹ đẻ Tae Kyung, ta mới sẽ nhìn mặt bà ta đâu.

Vừa ngồi vào xe, thất đại an toàn, điện thoại đã đến, cười nhận cuộc gọi.

“Chuyên vụ đại nhân, ngài giao nhiệm vụ nhờ vả, tôi đã làm xong thỏa đáng, hiện tại hướng ngài phục mệnh.” Trong điện thoại, Mã Thất thanh âm lấy lòng truyền tới, không hề muốn nghe hắn dài dòng, ta cắt đứt điện thoại.

Như vậy nói, Gemma cùng anh đã gặp mặt. Ta cười cười, lưu loát lái xe rời đi.

———— nhân vật chuyển hoán —————

Tae Kyung nhìn theo Mã Thất đưa Go Gemma rời đi, tâm tựa như bị lưới vướng phải, mỗi một lần nhảy lên, đều ầm ầm con đau.

Tae Kyung không có trở về phòng, thăm nghĩ một người hảo hảo yên tĩnh, ngồi ở trong xe, nhìn ánh trăng trên đầu, tay không khỏi với vào túi tiền, nhẹ vỗ về vòng cổ, nhưng rồi là vì phát cáu vì hành động chính mình, Tae Kyung lắc đầu, lái xe rời đi.

Hắn lái xe không mục đích, bất tri bất giác đi tới nhà trọ cũ.

Sờ soạn mở đèn đặt dưới đất ra, Tae Kyung thất hồn lạc phách ngồi ở trước đàn dương cầm, suy nghĩ lại không khỏi về tới một màn cùng ‘Mi Nam’ đánh đàn ca hát.

Tay hắn mở ra thủ khúc [như thế nào cho phải] giai điệu vang lên:

Đề em bước xa thêm... xa thêm một bước nữa, nước mắt đã tràn mi

Đề em bước xa thêm... thêm một bước nữa, bao giọt nước mắt lại rơi

Mỗi khi vươn tay cũng không thể nào chạm tới

Em đi rồi không thể níu kéo được, anh chỉ có biết khóc

Như thế nào cho phải... như thế nào cho phải khi em rời đi

Như thế nào cho phải... như thế nào cho phải

Em đã rời xa anh mất rồi

Anh yêu em... anh yêu em

Lớn tiếng hét gào mà em lại nghe không thấy

Vì anh chỉ biết gọi với trái tim này... mà thôi.

Bao ngày dài cố gắng xóa đi hình bóng em, nhưng cứ mãi nghĩ về em.

Bao ngày dài cố gắng... nói lời tạm biệt em, nhưng cứ mãi nghĩ về em.

Dẫu em đã tới nơi... anh ko thể ôm lấy em... dẫu cho cố gắng với hết tâm tay.

Thật sự ko thể... tìm thấy được em... anh chỉ có thể khóc mà thôi.

Như thế nào cho phải... như thế nào cho phải

Để luôn nhìn đến em

Như thế nào cho phải... như thế nào cho phải

Anh yêu em... thực xin lỗi thực xin lỗi

Nghe được lời của anh nói xin hãy trở về đi

Không có em anh không thể tiếp tục bước

Như thế nào cho phải... như thế nào cho phải

Em vẫn là duy nhất của anh

Như thế nào cho phải như thế nào cho phải

Nhưng em lại mãi rời xa

Như thế nào cho phải... như thế nào cho phải

Em đã rời xa anh mất rồi

Anh yêu em... anh yêu em hết vang gọi em

Vì anh chỉ biết gọi với trái tim này... mà thôi.

Nghe lời ca day dứt đi vào lòng người, Tae Kyung bất giác đã rơi lệ đầy mặt, thủ khúc [như thế nào cho phải] này hát ra lòng hẫng càng thêm chua xót.

“Là, Hwang Tae Kyung sao?” Một giọng nữ từ căn gác mờ tối truyền đến.

“Cô... cô là ai, như thế nào ở trong nhà của tôi?” Hwang Tae Kyung theo giọng nói nhìn xung quanh, lại bởi vì chứng bệnh quáng gà chứng, không thể rõ ràng.

“Tôi là bạn của Jin Hee, ở tạm ở trong này. Quấy rầy !” Giọng Tuệ Tĩnh đi ra từ trong bóng tối, không có tiến lên.

“Nga.” Tae Kyung ứng một tiếng rồi, xoay người đi.

“Hwang Tae Kyung!” Tuệ Tĩnh ra tiếng gọi lại hấn.

“Chuyện gì?” Hấn dừng cước bộ lại hỏi.

“Nếu không biết như thế nào cho phải, sẽ không để cô ấy rời đi.” Tuệ Tĩnh trầm mặc trong chốc lát, “Cám ơn anh, để cho tôi hiểu được. Sáng mai tôi sẽ đi rồi, tôi cũng phải đi bắt lấy người ‘Duy nhất’ của tôi.”

“Chúc cô may mắn! Tạm biệt!” Hwang Tae Kyung lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, rồi đi ra ngoài.

.....

Thời điểm biết được Mi Nam trở về chính là lúc Gemma rời đi, Tae Kyung lại rơi vào do dự

Dưới sự thuyết phục của Jeremy, Kang Shin Woo, Uhey cùng Hoa Mộ Lan, Tae Kyung mất tích, buổi biểu diễn bắt đầu, hấn thâm tình hát [như thế nào cho phải], dành cho Gemma đang muốn rời đi ở trong đám người

Đương nhiên, chuyện này hết thảy, ta đều không có tự mình trải qua, bởi vì ta bề bộn nhiều việc, thật sự bề bộn nhiều việc: Từ khi ta từ chỗ Lý Luật biết Tuệ Tĩnh bị Goo hội trưởng tát, liền chuẩn bị tấn công ‘tập đoàn Shinhwa’, cho nên đem các công ty riêng, các nhóm tài chính, xác nhập thành ‘thực nghiệp Quân Huy’, có một số việc, chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.....

Rốt cục đem công tác buông xuống, liền chạy tới ngôi nhà A.N.Jell, tham gia hoạt động chúc mừng.

Anh trai cười ánh mắt đều híp thành một đường, Gemma cúi đầu, tùy ý anh nắm tay, ta Jeremy cùng Go Mi Nam tắc vôi vàng nướng thức ăn, chỉ có Kang Shin Woo, ánh mắt nhìn theo ta rất là quái dị.....

Dốc đầy chén rượu, mọi người nâng chén chúc mừng, khi rượu ngã men, bàn tay Mi Nam khoát lên trên vai của ta, Shin Woo phẫn hận nắm chén rượu trong tay, nhìn bàn tay kia của Mi Nam liếc mắt một cái, đem rượu một hơi uống cạn sạch.

Mi Nam kê đầu lên vai của ta, si ngốc cười nói:“Jin Hee, phiền toái cô đến đây, ha ha a!”

Ta nghi hoặc nhìn về mặt cười gian của Mi Nam, Mi Nam ha ha nở nụ cười hai tiếng, lại ra vẻ nghiêm túc nói:“Edward sắp tới !”

“Cái gì Edward a? Jeremy nháy đôi mắt lấp lánh tò mò hỏi.

“Là bạn của tôi với Jin Hee ở nước Mĩ, là bác sĩ nổi tiếng, nói cho cậu biết nga.....” Mi Nam tiến đến bên tai Jeremy thấp giọng nói cái gì đó.

“Cái gì, hần hướng Jin Hee cầu hôn qua!”Jeremy kinh ngạc kêu lên.

Không khí thoáng chốc ngưng kết lại, trừ bỏ Go Mi Nam giống như vui sướng khi người gặp họa, thần sắc tràn đầy ý cười, mọi người đều là vẻ mặt kinh ngạc không hiểu nhìn ta.

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Yêu Ủy Khuất

Công việc hầu như cũng đã gần kết thúc, ta đang ghé người vào cửa sổ, khó có được thời điểm tranh thủ để nghỉ, điện thoại vang lên hồi chuông.

“Tuệ Tĩnh?” Ta nghi hoặc nghe xong lời của cô nàng, liền sáng khoái đáp ứng.

Goo hội trường bởi vì không thể chia rẽ Tuệ Tĩnh cùng Goo Jun Pyo, liền quyết định từ người bên ngoài ra tay, mà ‘vương tử U buồn’ Yoon Ji Hoo đứng mũi chịu sào, cho nên Tuệ Tĩnh hy vọng ta có thể ở từ chỗ của Yoon Ji Hoo tiến hành, đối kháng với ‘lão vu bà’!

Thế nên hiện giờ ta đang bận bịu giữa hai đầu: Yêu cầu vợ vàng thu mua ‘tập đoàn Thần thoại’, vừa phải vợ vàng chuẩn bị cho buổi biểu diễn của ta ở Hàn Quốc. Cho nên, chuyện tiếp đón Edward, đảm nhiệm vị trí chủ nhà tận tình liền giao cho Go Mi Nam.

“Mi Nam, có việc sao?” Ta lái xe, mang tai nghe điện thoại.

“Cô ở đâu vậy?”

“Tôi ở đi trên đường ra sân bay.” Hôm nay là ngày Gemma đi Châu Phi, mọi người đều đã đi đưa tiễn vì thế Jeremy còn đặc biệt gọi điện thoại riêng đến nhắc nhở ta.

‘Mọi người đều đang ở đây, không biết hần thế nào, chuyện của anh cùng Gemma cũng đã định rồi, hần cũng có thể buông tay đi!’

“Edward buổi chiều thì đến, vừa lúc đón hần, hần nhìn thấy cô nhất định thật cao hứng!” Trong lời nói của Go Mi Nam làm cho lòng ta nhảy dựng, từ khi hần cầu hôn qua đi, ta cũng rất ít khi cùng hần tiếp xúc, hiện tại nghĩ đến, không khỏi có chút xấu hổ. Mặc dù có ý nghĩ rằng lợi dụng hần thử một chút xem thái độ của Kang Shin Woo đối với ta, nhưng vẫn như trước không muốn thương tổn nam nhân trưởng thành kia cộng sự cùng với ta nhiều năm qua.

“Tốt lắm, tôi đã biết!” Không muốn dây dưa nhiều làm chi, ta cắt đứt điện thoại, trong lòng không khỏi sinh ra một tia chờ mong.....

.....

Xuống xe, chậm chậm đi vào sân bay,nhìn xung quanh một chút, đi đến chỗ anh Tae Kyung.

“Gemma” Ta tiến lên ôm Gemma, lại nhìn thấy phía sau Gemma, Shin Woo vẻ mặt lạnh nhạt, khi nhìn ta trong ánh mắt có một tia phức tạp.

Ta cuống quýt dừng động tác vuốt tóc, buông Gemma ra, đem cô ấy trả lại cho Tae Kyung đang biu môi, chính mình đứng ở một bên.

Go Mi Nam cười cợt lại đây, lấy tay nhẹ huyếch lên lưng của ta, ta theo tầm mắt hần, nhìn thấy trên bảng điện tử nhảy lên phụ đề — Edward đến.

Vẫy tay tạm biệt Gemma, xoay người, liền bắt gặp khuôn mặt tươi cười sáng lạn của Edward.

Ý cười thu vào trong mắt, ở trong lòng mặc niệm ba từ ‘Thực xin lỗi’.

“Edward!” Ta nhẹ giọng gọi.

“Jin Hee!” Edward rất nhanh đi về phía trước vài bước, một phen ôm chặt lấy ta.

Thân thể của ta cứng đờ, xấu hổ đẩy hân ra.

“Anh chính là Edward, bác sĩ của Jin Hee?” Jeremy nhảy tới, tò mò nhìn chăm chú Edward.

Ta đơn giản giới thiệu bọn hân một chút, cơ hồ vội chú ý đến ánh mắt mất mát cùng đau thương của Kang Shin Woo.

“Đau thương, vì cái gì là đau thương đâu?”

.....

Ta sau khi đón Edward, liền đem Edward giao cho Go Mi Nam, ta liền một người về nhà trọ.

Đi xuống xe, ở trên mặt cỏ trước mặt nhà trọ hít vào một hơi thật sâu, ngửa đầu nhìn trời, đáng tiếc, ánh trăng trốn ở sau tầng mây, e lệ không dám lộ diện.

“Em đã trở lại.” Sau lưng giọng nói quen thuộc lại xa lạ, làm cho lòng ta chấn động, không có kịp thu hồi vài phần vui sướng, ta xoay người, nương theo ánh sáng mờ nhạt đánh giá nam nhân trước mắt, trầm tĩnh, ần ần, im lặng, kiên nghị, nếu không phải đã biết chuyện xưa của hân, ta còn sẽ lại đối với hân động tâm sao?

Sẽ đi. Hân là người như vậy hấp dẫn ánh mắt người khác, ở sân bay lần đầu gặp mặt đã bị hân thu hút, hân ần ần kiên nghị, hân đối với cảm tình lý tính, có gan buông tha cho dững khí cùng sáng suốt, đều làm cho người ta tâm động.

Ta xuất thần nhìn hân, chậm rãi mở miệng nói: “Anh như thế nào ở chỗ này?”

“Em tâm tư nhẩn nhai, ý đồ đến của tôi, em hân là đã đoán được.....” Kang Shin Woo trầm mặc trong chốc lát, mở miệng nói.

Ta cúi đầu, tìm đập ở trong nháy mắt hỗn loạn, hít vào một hơi, nghiêng người đi.

Kang Shin Woo lo lắng đi tới trước từng bước, “Tôi chỉ là muốn hỏi em, tôi còn có cơ hội sao?”

“Tôi không rõ anh đang nói cái gì,” Ta thối lui từng bước, cố ý cùng hân bảo trì khoảng cách, “Đã khuya, anh cần phải trở về.” Dứt lời, rất nhanh hướng phòng trong đi đến.

.....

“Em xuống dưới lầu, tôi cho em 10 phút đi xuống dưới.” Ta ngắt máy nhìn sang Tuệ Tĩnh đang chuẩn bị rời đi.

Ta ngồi ở bên cạnh ghế điều khiển ngơ ngác xuất thần, Tuệ Tĩnh cảm nhận được bất thường của ta, mở miệng hỏi.

Ta lấy lại tinh thần, đem chuyện ngày hôm qua nói cho cô nàng, thờ dài nói: “Minh không rõ, mình rõ ràng là thích hân, vì cái gì sẽ có phản ứng như vậy.....”

Tuệ Tĩnh yên lặng nghe sau đó thần bí cười cười, “Nữ nhân, đối với người nam nhân chính mình thích, luôn có chút lòng dạ hẹp hòi, cậu không cần để ở trong lòng.”

Đi vào trung tâm nghệ thuật ‘Thủy nham’, tiến hành luyện tập suốt một buổi chiều, Tuệ Tĩnh mang ta đi làm quen với F4 nổi tiếng.

Cùng Tuệ Tĩnh với F4 vui vẻ dùng xong bữa tối, So Ji Jung ga – lẳng đưa ta về nhà.

Nhìn thần sắc Tuệ Tĩnh như thực hiện được mưu đồ, ta lắc lắc đầu, bắt đắ dĩ ngồi vào trong xe So Ji Jung.

Xe So Ji Jung dừng lại ở ven đường, ta cởi bỏ dây an toàn, muốn mở cửa xe.

“Từ từ!” So Ji Jung mở miệng ngăn cản, hân tao nhả nở nụ cười, bước xuống xe giúp ta mở cửa.

Ta từ trong xe đi ra: “Cám ơn!”

So Ji Jung nghiêng thân bước tới gần, ta né tránh dán ở trên cửa xe, cho dù ta biết rõ là giả, cũng không tránh khỏi đỏ mặt né đi, chợt nghe So Ji Jung cúi đầu ghen cười, ta lấy lại tinh thần, dán tại bên tai hân nói: “So tiên sinh, nhiệm vụ của ngài đã hoàn thành, mùa thu.....”

So Ji Jung nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Goo Jun Pyo chết tiệt,” Hân buông mi, xoay người tránh ra: “Tôi có hẹn với Giai Át, thứ lỗi không thể tháp tùng! Chúc cô may mắn, tiểu thư xinh đẹp!”

Cảm giác được sau lưng truyền đến nhiệt độ, tiếng hít thở trầm thấp bên tai, cùng với cánh tay buộc chặt bên hông.

“Hee, thực xin lỗi,” Kang Shin Woo thấy ta không có giấy dựa, tiếp tục nói: “Bởi vì chúng ta quá mức tương tự mà khiến cho anh bỏ qua cảm giác đối với em, chúng ta đều rất cô độc, cô độc đến mức hâm mộ âm áp cũng không dám tới gần, anh thích Gemma cũng không bởi vì chuyện cô ấy ở cùng Tae Kyung hay cùng Jeremy mà không vui vẻ, nhưng là khi anh nhìn thấy em đối người khác cười tươi xinh đẹp làm sao, thế nhưng đối với anh thì lại né tránh cùng hồ hững, lại làm cho lòng anh vô cùng chua xót muốn rơi lệ,” Hấn tạm dừng một chút, bắt buộc ta xoay người, nắm bả vai của ta nói: “Dần dần, anh cũng nhìn thấu tâm ý của bản thân, anh đối với em, không phải chỉ là đơn thuần thích, đó là yêu, Hee! Anh yêu em!”

Ta không có quá mức cảm động, nhưng là thời điểm khi nghe đến ba chữ ‘Anh yêu em’, lại rơi nước mắt, giống như trước kia chịu qua ủy khuất âm thầm chịu đựng một mình bây giờ đều hóa thành nước mắt, ta cúi đầu, nước nớc.

“Hee!” Shin Woo nhẹ nhàng gọi, bạc môi mềm mại rơi ở trên gương mặt ta, hôn tới nước mắt rơi của ta, theo dòng nước mắt đi xuống, cuối cùng đứng ở cánh môi, đây dựa.....

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Kết Thúc

“Hee!” Shin Woo nhẹ nhàng gọi, bạc môi mềm mại rơi ở trên gương mặt ta, hôn tới giọt nước mắt rơi bên mi mắt của ta, theo dòng nước mắt một đường đi xuống, cuối cùng dừng ở cánh môi, đây dựa.....

Hồi lâu sau, chúng ta rốt cục cũng tách ra, Shin Woo mở miệng nói: “Hee, chúng ta kết giao đi!”

Ta trong lòng đè nén tâm trạng mừng như điên, vui đùa nói: “Nếu vừa rồi người ôm em không phải anh, hiện tại người nọ chỉ sợ đã phải nằm bệnh viện .”

Đứng ở trước trên cỏ xanh trước nhà trọ, đầu gối lên vai Shin Woo, tay Shin Woo đưa bốn ngón tay ta, “Anh nghĩ, chúng ta phải cảm ơn Jeremy.”

“Jeremy, vì cái gì?” Ta tò mò hỏi.

“Là cậu ấy nói cho anh biết, tâm ý em đối với anh, anh mới dám cố lấy hết dũng khí cùng em thổ lộ.” Shin Woo cười nhẹ nói.

“Từ khi nào anh bắt đầu không có tự tin như vậy?” Ta dường như làm nũng nói.

“Từ lúc quen biết em thì bắt đầu, anh bắt đầu lo được lo mất, em nguyện ý ở trong lòng bàn tay người khác viết chữ, lại duy chỉ một mình anh bảo trì khoảng cách, em có thể cùng Jeremy ở hoa viên thờ dài, có thể mặc hần nằm ở trên chân của em, có thể cùng Go Mi Nam cùng nhau ra ra vào vào, chỉ có anh, anh chỉ có thể đứng ở một bên nhìn em.”

Hấn nhéo nhéo ngón tay của ta, tiếp tục nói: “Anh từng trải qua một hồi luyến ái thất bại, chuyện kia làm cho anh cảm thấy tự ti, sau lại, anh cũng chỉ có thể dùng mỉm cười nhìn như âm áp che dấu tự ti cùng xa cách của bản thân mình, khi em đánh mất giọng, anh không rõ ràng được phần cảm tình mà mình đối với em cùng đối với Gemma, sau đó khi em bình phục, em là chỉ huy trưởng của dàn nhạc quốc tế nổi danh, tuy rằng âm điệu em vẫn thấp, nhưng là, trên mạng có đủ tin tức của em, rốt cục cũng phát hiện ra em và anh trong lúc đó có khoảng cách rất xa.”

Hấn ở trên cái trán của ta, khẽ hôn, không nói gì.

“Vậy anh còn dám theo đuổi em?” Ta ngẩng đầu nói.

“Bởi vì anh cảm thấy,..... Anh có thể cho em hạnh phúc!” Shin Woo còn thật sự nghiêm túc đáp.

.....

Trung tâm nghệ thuật ‘Thủy nham’ buổi biểu diễn rất thành công, ba ba cũng cố ý về nước đến cổ động. Tuy rằng Goo hội trưởng đứng ở giữa phá hư, nhưng cũng may Tuệ Tĩnh cùng Lý Luật tài năng âm nhạc sáng tạo rất cao, thể thân cho hai vị âm nhạc gia vắng mặt.

Sau buổi biểu diễn, ta đem Shin Woo giới thiệu cho Lí Tín cùng Lý Luật, Goo Jun Pyo cùng Tuệ Tĩnh.

Chúng ta ba người dị thể, đều có hạnh phúc của riêng mình.

Bởi vì Goo hội trưởng xuất thủ, ta dưới con giận dữ, lấy một số tiền tiết kiệm không đáng kể thu mua tập đoàn ‘Shinhwa’ cùng ‘ND’, cho nên hiện tại, ‘thực nghiệp Quân Huy’ đã trở thành cổ đông lớn nhất của tập đoàn ‘Shinhwa’ cùng ‘ND’.

Nhiệm vụ Tuệ Tĩnh giao cho ta đã hoàn thành, kế tiếp liền giao lại cho bọn họ tự mình đề ý đi.

.....

Ta ngồi ở bên cạnh ghế điều khiển, nhìn Shin Woo lái xe, vuốt ve nhẫn trên tay, trong lòng một trận thỏa mãn.

Ước định cùng hân cùng nhau ăn cơm, ở trên ghế lô lộng lẫy, chúng ta lẳng lặng dùng bữa tối, khi món điểm tâm ngọt đi lên, Shin Woo cầm một cái hộp đưa cho ta, “Đây là vật mà mẹ đưa cho em, hiện tại, em có thể yên tâm thoải mái nhận lấy đi!”

Ta cười nhận lấy chiếc hộp, nhìn hân nhìn nó, ánh mắt tràn đầy chờ mong, ta chậm rãi mở ra: Vốn dĩ mặt trên lễ vật, rõ ràng nằm đó là một chiếc nhẫn bạch kim.

Shin Woo cười đi đến bên người ta, từ trong hộp lấy chiếc nhẫn ra, qui một gói, ngẩng đầu nói: “Gã cho anh đi!”

Ta một bàn tay gắt gao ôm lấy hộp gỗ, gật gật đầu, đem tay kia đưa qua cho hân.

Hân trịnh trọng mang chiếc nhẫn vào tay ta, nâng đầu ngón tay của ta, ta nắm lấy bàn tay hân, ý bảo hân đứng lên, nhìn đôi mắt hân thâm tình, ta chậm rãi nói: “Chú rể có thể hôn cô dâu.”

Hân tà mị cười, cúi đầu hàm trụ cánh môi của ta, tùy ý hôn môi

“Làm sao vậy, Hee?” Đang lái xe Shin Woo đánh võ không khí trầm tĩnh mà ầm ập, ta từ trong niềm hạnh phúc tĩnh lại, oán trách nói: “Còn không phải anh.”

Shin Woo thấp giọng cười khanh khách lên.

.....

Ta cùng Shin Woo cử hành nghi thức đính hôn, bởi vì nhà Shin Woo là gia đình truyền thống, tuy rằng xuống dốc nhưng quy củ vẫn là rất lớn, vì thế, trên mặt ta có chút thảm oán.

Shin Woo hôn tóc mai của ta, cười nói: “Hee, chúng ta cho mọi người thời gian chuẩn bị lễ vật a!”

Tuệ Tĩnh cùng Goo Jun Pyo cũng kết hôn, nhìn thân ảnh bọn họ ôm nhau, ta cũng ngóng trông hôn lễ của ta mau mau đến, dù sao chúng ta liền đội như vậy, mới gặp gỡ được người kia, gặp được người trong vận mệnh.

Một năm sau, Gemma trở lại, ta cùng Shin Woo cử hành hôn lễ, không có hôn lễ thể kỷ như Lý Luật, không có xa hoa như Tuệ Tĩnh, chính là hôn lễ truyền thống náo nhiệt mà hạnh phúc, nhìn lụa màu trên đầu kia, Shin Woo mặc lễ phục chú rể truyền thống, ngọt ngào quanh quẩn quỳ ở trong lòng, người kia, chính là người yêu ta.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Đứa Ngốc, Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.